CELJE, 26. JUNIJA 1975 — ŠTEVILKA 25 — LETO XXIX — CENA 2 DINARJA

NOVI tednik

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Izpod peresa Jožeta Vidica je pravkar izšla knjiga Po sledovih črne roke. Zbudila je veliko zanimanje javnosti, saj je bila med tiskom naklada skoraj podvojena. Knjiga razgaljuje obraze, prodira v resničnost naše novejše zgodovine, ki ne dopušča potvarjanja. Delček preberite tudi na naših straneh.

Novinar Jure Krašovec se je spoprijel z najbolj sodobno boleznijo — sestankomanijo. Odkril je virus, cepiva seveda še nimamo, zato ne moremo nič obljubiti, kdaj utegnemo bolehanje pozdraviti. Preberite pa njegovo družbeno anamnezo Repetitorji.

V Radečah so ustavili gradnjo šole, ker ni dovolj denarja. Občani redno plačujejo samoprispevek, kaj pa drugi? Pa pravimo, da moramo čimprej uvesti celodnevno šolo!

V dveh občinah širšega celjskega območja, v laški in žalski, bodo delovni ljudje in občani v prihodnjih dneh slavili svoj praznik. Redakcija jim iskreno čestita k prazniku, kaj več pa bomo napisali za bralce.

Vaš urednik

NI VSE ČRNO, KAR NI BELO

EKOLOGIJA PLUS

Javnost je bila vselej občutljiva za družbene krivice, temu ustrezno je tudi reagirala. Včasih sunkovito, drugič spet strpno, a uporno, vselej pa prizadeto. Takšna reagiranja so v zadnjem času bolj pogosta, kadar gre za občutnejše posege v naravo, za onesnaževanje ozračja in voda, za brezbrižnost kogarkoli in — lahko bi rekli, tudi nas vseh skupaj.

Nič čudnega zatorej ni, da javnost širšega celjskega območja tudi zdaj, ko gre za odločitev: da ali ne razvoj bazične industrije in še konkretneje, da ali ne proizvodnja žveplene kisline v Cinkarni, povzdiguje svoj glas. In prav tak glas nam je potreben, dvakrat potreben. Prvič zato, da temeljito pretehtamo vsakršno odločitev, saj se konec koncev odločamo zase, za svojo perspektivo. In drugič, še posebej zato, da se ozremo še okoli sebe, da vidimo vse in se organiziramo na vsej fronti, gremo v bitko za bitko. Potem bo uspeh, sicer le stopicaje.

Skorajda dvesto milijonska investicija v proizvodnjo žveplene kisline je v skladu z družbenoekonomskim razvojem celjske občine. To seveda še zdaleč ne daje zagotovila, ki ga želimo: bo onesnaženost manjša? V to je hotela prodreti javnost, ko je pred dnevi na tiskovni konferenci »spraševala« predstavnike Cinkarne kaj pomeni nova proizvodnja žveplene kisline za okolje, ozračje in vode. Reagiranje javnosti ko gre za povečanje proizvodnje žveplene kisline je razumljivo. Preplah je upravičen, če bi šlo le za povečano proizvodnjo. Kajti zdajšnji zastarel tehnološki postopek, najsi bi bili še tako varstveno prizadevni, ni bil brez posledic za naravo in okolje. Se tako visok dimnik ne bi zboljšal razmer. Konec koncev, skozi sicer višji dimnik bi šla enaka količina onesnaževanja, le da bi se razprostrla na mnogo večjem območju, a onesnaženost bi ostala. Dodatni zaščitni ukrepi lahko torej problem na videz ublažijo, ne morejo pa ga docela odpraviti. To kar lahko bistveno spremeni razmere je zlasti NOVA, SODOBNA TEHNOLOGIJA. Preprosto povedano, nova proizvodnja žveplene kisline temelji na tekočem žveplu in ne na trdih substancah (prahu), proces gre skozi dvojno predelavo SO_2, celotni postopek pa je tako tehnološko speljan, da se pri ev. okvarah (prekinitev el. toka, na primer) razširanje takoj avtomatično prekine. Z izgradnjo novega obrata bo opuščena stara proizvodnja in kotlarna. To pa bi zboljšalo ekološke pogoje. Ni razloga, da bi pred znanostjo tiščali glavo v pesek. Kar lahko še pušča dvome v javnosti je odnos, zavzetost odgovornih in delovne skupnosti kot celote za varstvo narave in okolja. Sodeč po prvih ukrepih in delih, ki se že izvajajo, smo na tem, da se lahko pomirjamo. Čeprav omejeni v sredstvih, nameravajo cinkarnarji letos okolico tovarne ozeleniti in posaditi drevje, pristopiti k dokončni ureditvi odlagališča v Žepini. In če je to šele začetek, bomo pomirjeni.

Danes bo celjska občinska skupščina na svoji seji razpravljala o teh vprašanjih. Ne želimo biti preroki, eno pa bi le radi napovedali! Cinkarna ni edini onesnaževalec ozračja in voda, morda bomo za preteklost lahko rekli glavni med mnogimi. Toda mnogi bodo še ostali. ODGOVOR NA VPRAŠANJE: BO OZRAČJE BOLJŠE? POTEMTAKEM NE MORE DATI LE CINKARNA. In ko bo Cinkarna svoj odgovor lahko dala, bo njena dolžnost, da pokaže s prstom na druge, sicer bomo nenehno dolžili le njo. Ali ne bi bilo prav, če bi kaj ukrenili že zdaj? Pa ne zato, da bi kazali s prstom, da bi se hudovali, zmerjali in tožarili, temveč zato, da bi lahko ugotovili, čez čas, ozračje je boljše, onesnaženje se zmanjšuje!

Potem to ne bi bila zgolj napoved.

Tako se zbirajo rezervni vojaške starešine vsako leto, da preverijo svoje strokovno in idejno politično znanje in sposobnosti. Občinski odbor ZRVS Celje opravlja to nalogo že ves mesec na celjskem Starem gradu. Vsak dan, v dežju ali v soncu, se vrste kolone fantov k posameznim delovnim nalogam. V objektiv smo ujeli rezervne mlajše oficirje pri reševanju topografskih nalog. V ospredju je rezervni major Dane Vignjević. Vse delovne točke je obiskal tudi predsednik občinske zveze rezervnih vojaških starešin v Celju rezervni polkovnik Vid Jerič. FOTO: DRAGO MEDVED

LAŠKO OB 2. JULIJU

RDEČA REČICA SLAVI

Že leta občani laške občine slavijo 2. julij za svoj občinski praznik, že leta pod tem naslovom dobivajo najzaslužnejši občani občinska priznanja za svoje dosežke, a že leta se praznik občine seli iz krajevne v krajevno skupnost. Letos je naposled osrednja svečanost določena za kraj, kjer je »izvor« praznika.

In najbrž je prav tako, da 30. letnico osvoboditve na svečan način, družno s praznikom občine občani laške občine proslavijo prav tu, kjer je 2. julija 1942 del 1. štajerskega bataljona napadel rudniško posadko »verkšucov«, dodobra uničil vrsto rudniških naprav ter s tem za dolgo časa zavrl normalno proizvodnjo za nemški »sieg« in se nazadnje oskrbel s pomembnim plenom v orožju, strelivu in blagu.

Slovesnost bo za nekaj dni pomaknjena nazaj in sicer bo začetek praznovanja občinskega praznika že v soboto 28. junija. Popoldne bo v »Domu Dušana Poženela« odprta razstava dokumentov o 1. štajerskem bataljonu in razstava otroških likovnih del na temo 2. julij 1942.

Po otvoritvi razstave bo v veliki dvorani doma slavnostna seja vseh treh zborov občinske skupščine, vodstev družbenopolitičnih organizacij, izvršilnih odborov samoupravnih interesnih skupnosti. Za praznik pričakujejo v Laškem tudi delegaciji pobratimskih mest Trstenika iz Srbije in Vrbovca iz Hrvaške.

V soboto zvečer bo v »Domu Dušana Poženela« še slavnostni koncert moškega pevskega zbora iz Laškega.

Gostje in mladina, ki bo zopet na pohodu po partizanskih stopinjah, bodo zvečer v Rečici ob tabornem ognju skupaj s preživelimi borci obujali spomine na slavne dni in kovali upe ter načrte za jutrišnji dan.

Osrednja prireditev ob 30. letnici osvoboditve in občinskem prazniku bo v nedeljo dopoldne ob 10. uri pri sindikalnem domu v Rečici, kjer je že vse pripravljeno za svečanost. Na svečanosti pričakujejo prireditelji udeležence iz vsake delovne organizacije, iz vsake vasi in zaselka. Predvideno je, da bo na slavnosti poleg predsednika občine govoril tudi organizator napada 2. julija 1942 na rudnik, takratni sekretar partije za hrastniško območje Lojze Ribič-Tone. Na slovesnosti so poleg številnih gostov iz sosednjih občin vabljeni vsi preživeli aktivisti, vsi preživeli borci, ki so sodelovali v boju v Rečici 2. julija 1942.

Seveda bo osrednja prireditev imela tudi bogat kulturni program, posebnost pa bo brez dvoma svečana zaprisega 70 mladink in mladincev-prostovoljcev, ki se bodo ta dan vključili v enote SLO.

SLOVENIJALES

NOVO!

DOM POHIŠTVA CELJE

ZIDANŠKOVA 10 – Telefon 23-771

Če kupujete kuhinjo, povprašajte po kuhinji VEGA, kajti kuhinja VEGA je moderna, funkcionalna, kvalitetna.

FRANCE POPIT V ŠENTJURSKI IN ŠMARSKI OBČINI

SOODGOVORNI SMO

Dan delovnega obiska, ki ga je v preteklem tednu namenil šentjurskim problemom predsednik CK ZKS Franc Popit, ko se je sestal s člani občinske konference ZK ter predstavniki družbenopolitičnih organizacij in občinske skupščine ter obiskal delovne organizacije v Tolu, Modi in kmetijskem kombinatu, je imel dvojen namen. Spoznati trenutno politično situacijo v šentjurski občini ter ugotoviti kako potekajo sanacijski ukrepi na potresnem območju.

Informacijo o pomoči, ki jo je v dveh solidarnostnih krogih izkazala Slovenija, predvsem pa ljubljanske občine, je Francetu Popitu podal predsednik izvršnega sveta občinske skupščine ing. Jože Bučar, pri čemer je poudaril, da je šentjurska občina do zdaj prejela iz vseh naslovov štiri stare milijarde pomoči, da pa bodo za celotno škodo, ki je ocenjena na 14 milijard potrebovali v letošnjem letu 5 milijard starih dinarjev. Sredstava se počasi dotekajo in kljub premostitvenim kreditom LB ne bo uspelo rešiti vseh stanovanjskih problemov. Pri vsem tem pa ostajajo odprti še drugi družbeni in kmetijski objekti. Pod streho pa bo jeseni še zadnja od potresa prizadeta šola v Ponikvi.

Na obisku v Modi in Tolu je Franceta Popita zanimal izvoz ter integracijski procesi, v razgovoru s komunisti šentjurske občine pa je poudaril zgodovinsko vlogo ZK in njeno pravilno naravnanost. »Naloga komunistov je dnevno krepiti smozavest,« je med drugim dejal France Popit ter opozoril na žarišča v naši zunanji in notranji politiki, ki delovne ljudi vznemirjajo. Pri tem je apeliral na komuniste, da morajo v svojih delovnih organizacijah peljati odkrit ter oster boj za samoupravljanje, odpravo inflacije in stremeti za večjo produktivnost dela.

ZDENKA STOPAR

Predsednik CK ZKS je v petek v spremstvu medobčinskega sekretarja ZK Janeza Zahrastnika in predstavnikov šmarske občine obiskal nekaj krajev v občini in pa delovni organizaciji Zdravilišča in KORS v Rogaški Slatini, nekaj časa pa se je pomudil tudi v novozgrajeni osnovni šoli Pristava, ki so jo zgradili občani Maribora.

Na razgovoru v hotelu Donat so Franceta Popita seznanili z delovanjem samoupravnih organov v podjetju, ki je eno največjih v šmarskih občinah. Predstavniki podjetja so ugotovili, da sindikat, kljub temu, da dela, vendar le še ni naredil vsega, kar bi moral, predsednik pa je menil, da bi moral sindikat zagotoviti usposabljanje delavcev za konkretne odločitve in ne le osredotočiti celotna prizadevanja na nekaj aktivnosti. V prizadevanjih za stabilizacijo bo takšna usmerjenost (spoznavanje družbeno ekonomskih razmer, vplivov, gibanj) še kako pomembna.

France Popit je obiskal tudi Kors, kjer so ga seznanili z razvojem in rastjo podjetja, potem pa je v šoli Pristava podal nekaj tehtnih predlogov za odpravljanje posledic potresa. Še posebej je pohvalil izredno prizadevno angažiranje mariborske občine in njihovo sodelovanje s krajevno skupnostjo Podčetrtek, ob tem pa se je zahvalil vsem slovenskim občinam, ki so kakorkoli pomagale šmarski občini po potresu in še posebej vsem delovnim ljudem Slovenije. Dejal je, da morajo tiste občine, ki doslej še niso izpolnile svoje obveznosti do drugega kroga zbiranja solidarnostne pomoči, to narediti čimprej, da ne bi prihajalo do neljubih zapletov. Dogaja se namreč, kot so seznanili predsednika, da gradbena operativa ne more delati v polni zasedbi, ker pač ni sredstev.

»Jasno je, da morajo pri odpravljanju posledic potresa predstavljati prioriteto predvsem problemi izrazito socialnega značaja,« je poudaril v nadaljevanju razgovora France Popit.

Popoldne je predsednik CK ZKS obiskal še drugo najstarejšo lekarno v Evropi v Olimju, ki je prav tako bila močno prizadeta v lanskem potresu.

MILENKO STRAŠEK

PRED DELOVNIM DOGOVOROM

KJE SO MEJE DELU IN UMU

Prihodnjo sredo, 2. julija dopoldne, se bo s sejo občinske konference SZDL Celje končalo prvo dejanje v preobrazbi občinske organizacije socialistične zveze v Celju. Z delegatskimi krajevnimi konferencami smo postavili temelje, posejali smo zrna, da bi zraslo novo klasje v drugačni, boljše organizirani in vsebinsko bogatejši socialistični zvezi. Nekateri so imeli prav — v zadnjem letu se je SZDL res mnogo ukvarjala sama s seboj. A priznajmo — prepad med tistim, kar smo z ustavo naložili sami sebi v SZDL, in med tistim, kar ta najbolj množična in demokratična zveza delovnih ljudi in občanov zares pomeni, meri preveč metrov v širino. Ali je pot, ki jo sedaj orjemo za naše skupno delo v SZDL, prenavkreber? Ali bomo morali včasih tudi malo navzdol, da bo nato začetek hitrejši? Ali ni bolje, da smo z vso bistrino znanja in pripravljenosti za uspešnejši vzgon v delu SZDL dodobra pregnetli vse možnosti za novo SZDL?

Odgovarjam pritrdilno. K sreči ne smemo zasukati glave v desno in potiho reči v veter, kako smo se že prenekaterikrat preorganizirali sem in tja, nekaj časa vztrajali, pa si nato blagodejno pokimali — češ da so shojene poti vendarle najokusnejše. Ni dovolj, če si samo preobujemo čevlje, pa bo naš korak v SZDL že prožnejši. To vedeti in se ne sprenevedati, kaj v resnici hočemo s spremembami v SZDL, bo podkurilo naš odgovoren odnos do uveljavitve spremenjene vloge SZDL v celjski občini.

Res — kje so meje delu in umu?

V delovna in programska izhodišča občinske organizacije SZDL v Celju smo sicer zapisali tri glavne naloge: da moramo SZDL razviti kot fronto, kot enotno zvezo vseh političnih organizacij in družbenih sil, vseh delavcev in občanov, ki so vsak trenutek ne z besedami, ampak tudi s konkretnim delom v krajevni skupnosti, v delegaciji, v potrošniškem svetu, v društvih, v občinski skupščini in v drugih sredinah sredi nenehnega snovanja in dela, sredi aktivnosti; v SZDL bomo morali bolj izvirno omogočiti razpravo in soočenje mnenj, pa interesov in predlogov o vseh najvažnejših vprašanjih družbeno-ekonomskega življenja in razvoja Celja, a tudi območja, vse zato, da bo SZDL postala sredstvo za aktivno oblikovanje politike; in tretja strateška naloga, to je z našo celotno dejavnostjo okrepiti našo samoupravno socialistično družbeno zavest, predvsem pa spoznanja o čvrsti povezanosti vseh delavcev v združenem delu, o naši združenosti in trdnejšem tovarištvu v bolj razvitih sosedskih odnosih.

To so dolgoročne naloge, splošne in morda vsakdo ne vidi v njih konkretne razsežnosti delovne angažiranosti in miselne prisotnosti.

A kakor hitro govorimo o SZDL kot fronti, vemo, kako smo morali znotraj SZDL povezati in uskladiti delo vseh političnih in družbenih organizmov. Vemo tudi, katere naloge nas čakajo pri utrjevanju delegatskega sistema in razvijanju krajevne samouprave. Pri kadrovskem usposabljanju SZDL. Ali pri dogovarjanju o naši osnovni materialni bilanci, predvsem o ustvarjanju dohodka in o porabi, čeprav je točno, da bomo morali več storiti za večji dohodek in da bomo znižali porabo.

V konkretni delovni usmeritvi smo med prednostne naloge zapisali izpeljavo nove organiziranosti SZDL, skrbna ureditev poverjeništva, razprava o vlogi in praksi iz dela zbora občanov in zborov volilcev, o delu mladine v SZDL, o problemih financiranja KS in o postopni izgradnji družbenih prostorov v celjski občini in podobno.

V celjski občini se bo SZDL še bolj vključila v razpravo o oblikovanju srednjeročnega načrta razvoja o problemih izumiteljstva in novatorstva, o naporih za večjo produktivnost dela in za kakovostne izboljšave v celotni družbeni organizaciji dela. Če omenimo še akcijo za varstvo okolja, za celodnevno šolo, naloge v stanovanjski in socialni politiki, v organizaciji družbene samozaščite, predstavljajo tudi te le izsek iz obsežnega seznama obveznosti. V celjski občini se bomo morali zelo odgovorno dogovoriti tudi še o dveh konkretnih akcijah: o izgradnji zabavnega parka za otroke in mladino in o prikupnejšem praznovanju novoletne jelke.

Občinska konferenca SZDL bo na prvi seji v sredo opredelila še druge naloge. Toda kot občani in delavci, združeni in organizirani v SZDL se moramo vsak dan bolj zavestno spraševati — ali smo v SZDL izkoristili vse možnosti za delo, za miselni angažma, da smo angažirani, prisotni, sredi življenja, ne več anonimni in vse manj sopotniki.

JOŽE VOLFAND

SLOVENIKA RASTE

Dela na avtomobilski cesti Hoče—Levec kljub nekaterim zastojem tečejo nemoteno. Trasa je že na mnogih odsekih asfaltirana, marsikje pa že tudi obdana z žico. Tudi večina nadvozov in podvozov je že gotovih. Pravkar so že začeli z gradnjo nadvoza na Prelogah.

Obiskal sem gradbišče pri Žičah. Zraven predora Žiče Špitalič so ravno takrat utrjevali traso. Za pomenek sem poprosil delavca, kvalificiranega minerja Ivana Pavlovića.

»Doma sem iz Like. Že šest let delam kot miner pri gradbenem podjetju Slovenija ceste. Vedno sodelujem pri gradnji cest in tunelov-že od leta 1931 dalje. Tako sem leta 1946 delal na mladinski progi Brčko—Banovići, leto kasneje prav tako na mladinski progi Šamac—Sarajevo, pozneje na progi Nikšić—Titograd in še bi lahko naštevali«.

»Stanujete verjetno tukaj v Žičah, v teh barakah«.

»Ne, jaz stanujem v naselju Grušovje, sicer pa prav tako v barakah. Moram reči, da sem z življenjem tukaj še kar zadovoljen. Hrana je dobra, pa tudi s plačo se še da živeti. Mesečno zaslužim okoli štiri tisoč din.«

»Greste pogosto domov?«

»Domače obiščem enkrat na mesec. Sem poročen in imam družino. Domov grem običajno takrat, ko dobim plačo.«

»Večina delavcev v teh naseljih je iz drugih republik«.

»Ja, največ jih je iz BiH, pa iz Zagorja in iz Medžimurja. V naselju Grušovje nas je okoli 350.«

TONE PETELINŠEK

OB STOLETNICI RK

VRTNICE ZA KRI

Sto let neke organizacije je velik dogodek, zlasti če jo praznuje humanitarna organizacija jugoslovanskega Rdečega križa. Poleg osrednjih proslav v Cetinju in Beogradu, katerim je bil pokrovitelj predsednik Tito, so dogodek stoletja praznovali tudi občinski odbori Rdečega križa.

V Celju je bila proslava ob stoletnici RK v preteklem tednu v Narodnem domu. Udeležencev je bilo oko. li 350, prisostvovala pa ji je tudi delegacija RK Pančevo iz Vojvodine, s katero goji občinski odbor Rdečega križa v Celju prijateljske stike že osem let.

Na proslavi je govoril republiški sekretar RKS Maks Klanšek, v kulturnem programu pa je nastopila baletna šola pod vodstvom Sonje Gorjanc, folklorna skupina osnovne šole Hudinja, gledališka igralka Marija Goršičeva ter mešani pevski zbor France Prešeren iz Celja.

Svojo humanitarnost organizacija RK izpričuje polnih sto let in se tudi danes vedno bolj vključuje v humanizacijo naše družbe. Njeni

cilji so znani in ravno krvodajalci so tisti, ki vsak dan in na vsakem koraku izpričujejo smiselnost te organizacije. Zato, namesto velikih besed, razgovor z enim najzvestejših. S krvodajalcem MILANOM STOPARJEM, ki je prvikrat dal kri pred dvajsetimi leti.

To je bilo še v tistih časih, ko se je dajala kri direktno, v časih, ki se jih Milan spominja z nasmehom in grenkobo. Ko je služil vojake v Nišu je z dajanjem krvi rešil življenje očetu številne družine. Ko ga je ta v zahvalo povabil na dom, Milanu komanda obiska ni dovolila. Pa je kljub temu šel in zato je potem sedel v vojaškem zaporu.

Iglo so mu prvikrat zabodli v kožo kot laborantu celjske bolnišnice. Potem mu je krvodajalstvo zlezlo pod kožo. Z Davorinom Kalinškom sta razpredla široko mrežo krvodajalstva in ko je Milan ostal sam, z delom nadaljuje. Pri tem pa redno daje kri; drugo leto je kandidat za zlato uro, ki jo dobiš, če petdesetkrat daš kri.

Dneve krvodajalcev so v Stoparjevi družini vedno praznovali kot družinski praznik. Ker živi danes Milan sam, se ga je ob prazniku spomnila štirinajstletna hčerka Andreja in mu poklonila trinajst krvavordečih vrtnic. Zakaj ravno trinajst? Pred trinajstimi leti je njen očka dobil prvo krvodajalsko značko, ki jo prejmeš, če daš kri desetkrat. Trinajst vrtnic za biljonkratne kapljice krvi.

Z. S.

TUDI POBRATIMOM

Zbori občinske skupščine so na sobotni seji sprejeli predlog o podelitvi »Priznanja občine Laško — 2. julij« v letu 1975 občini Vrbovec iz SR Hrvatske in občini Trstenik iz SR Srbije.

Zaradi razvijanja in utrjevanja medsebojnega trajnega sodelovanja, krepitve bratskih odnosov, oživljanja in negovanja tradicij narodnoosvobodilne borbe in sodelovanja pri izvajanju in utrjevanju samoupravnega socializma so Skupščine občine Trstenik, Vrbovec in Laško v letu 1971 podpisale listino o medsebojnem prijateljstvu in pobratimstvu. Prav v teh trenutkih, ko nam razni sovražniki v svetu skušajo oporekati moč in vlogo narodnoosvobodilne borbe in naš prispevek k osvoboditvi dežele, nam mora biti takšna povezava in bratstvo med narodi in narodnostmi še toliko bolj dragocena.

Komisija za podelitev priznanj je podelila Priznanje občine Laško — 2. julij Krajevni konferenci SZDL Radeče in skupini devetih posameznikov.

Krajani Radeč so prispevali enodnevni zaslužek za kritje stroškov gradnje ambulante. Izpeljali pa so še vrsto akcij in nalog, s katerimi je bil dosežen napredek na raznih področjih.

Rudi Brilej je dobil priznanje za dolgoletno aktivno in uspešno delo v organizaciji ZB NOV in sicer tako v krajevnem, kot tudi v občinskem merilu.

Drago Cepuš je bil nagrajen za dolgoletno uspešno delo na področju prosvete in kulture, uveljavljanja krajevne samouprave ter za organiziranje raznih akcij v Vrhu nad Laškim.

Rezika Grablič iz Radeč je dobila priznanje za aktivno delo na družbenopolitičnem področju, za vodenje knjižnice in za vsestransko delo z mladino.

Janko Leskovšek iz Jurkloštra je bil nagrajen za nad 25 letno aktivno delo v različnih družbenopolitičnih organizacijah in društvih v Jurkloštvu.

Maks Podlesnik iz Radeč je dobil priznanje za dolgoletno delovanje v družbenopolitičnih organizacijah.

Miha Prosen iz Laškega je bil nagrajen za vsestransko, dolgoletno in uspešno delo na področju gospodarskega in družbenopolitičnega udejstvovanja, predvsem pa za delo v organizaciji SZDL.

Pavla Rovan iz Debra je dobila priznanje za aktivno delo na področju kulturne dejavnosti v občini Laško, za njeno pisateljsko delo in za knjigo Sonce in sence.

Srečko Šentjurc iz Laškega je bil nagrajen za delo in napore pri pospeševanju gospodarskega in drugega razvoja v občini.

Anton Zupančič iz Radeč pa je dobil priznanje za aktivno in dolgoletno delo na področju razvoja lesnega gospodarstva.

VIDA ŠPENDL

REČICA JE PRIPRAVLJENA

Krajani Rečice pri Laškem končujejo priprave na občinski praznik, katerega osrednje prireditve bodo v soboto in nedeljo.

Potekajo tudi zadnja dela asfaltiranja odseka ceste Spodnja Rečica—Huda jama. Ker zaradi pomanjkanja sredstev niso mogli asfaltirati celotnega odseka, pač pa le en kilometer, so se krajani odločili, da bo uradna otvoritev nove ceste šele takrat, ko bodo vsa dela končana.

vš

ŽALEC: VEČ ZA SPOSOBNOST

Na zadnji seji predsedstva Občinskega sveta Zveze sindikatov v Žalcu so med drugim razpravljali tudi o uveljavljanju in izvajanju delegatskega sistema in delegatskih odnosov. Ugotovili so, da bo za uspešnejši razvoj potrebno več pozornosti posvečati strokovni in družbenopolitični usposobljenosti delegatov, potrebno pa bo pripravljati tudi boljša gradiva za delegate. Na seji so sprejeli tudi sklep, da bo potrebno proučiti vprašanje sestave konferenc delegacij, glede na funkcionalnost povezave delegacij samoupravnih delovnih skupnosti.

jv

LETO PO POTRESU

Minilo je leto od tragičnega dogodka. Samo 19 dolgih sekund, dne 20. junija 1974 ob 18,08 popoldan je trajala bobneča naravna, za človeško znanje še danes ne obvladana naravna nesreča.

Sleherna hiša in poslopje je postalo plavajoče telo na razburkanem morju. Onemeli smo nemočni, vdani v usodo in izid. Zastala je misel, nemočni smo prepuščeni v najdenem položaju, prostoru in stanju. Pa vendarle srečni, da nihče izmed prizadetih ni postal žrtev naravne stihije. Lahko smo rekli »SREČA V NESREČI!«

Sledili so nadaljnji sunki; recimo prvi naslednji približno ob 23,26, ki nas skoraj ni našel pri počitku, predvsem ne na običajnih ležiščih. In vrsta naslednjih, tistih resničnih, ki so umirjali razjarjeno zemljo in drugih, ki smo jih pod nenehnim vtisom dogodka beležili v svoji domišljiji. Tudi to lahko priznamo, saj je človeška prizadetost in strah za življenje normalen pojav.

In ko so ti stresi za nas tako povsem brez sleherne moči rahljali in razmajali domove, šole, cerkve in druge objekte, nismo ostali sami. Če kdaj, potem je prav v tem trenutku hude naravne nesreče izražena naša socialistična solidarnost, humanost in tovarištvo. Potresno območje je bilo deležno izjemne pozornosti in takojšnje materialne, moralne in tehnične pomoči cele Slovenije od družbeno političnih organizacij, samoupravnih in oblastvenih organov, samoupravnih interesnih skupnosti, združenega dela itd. Imamo tudi nekaj primerov pomoči v okviru jugoslovanske skupnosti.

Huda nesreča nas je združila in aktivirala v krajevnih skupnostih, občinah, družbeno političnih organizacijah, društvih in drugje. Prav v prvem trenutku, ko nas je narava opozarjala s svojo, za nas še ne spoznano močjo, smo si bili mnogo bližji, mnogo bolj smo razumeli našo neodvisnost od pomoči eden drugemu, premagane so slabosti, ki jih spremlja rastoči standard. Opravili smo dokaj praktične vaje enot civilne zaščite, odborov SLO in svetov za narodno obrambo.

In kaj lahko ugotovimo po enem letu? Izrečemo lahko priznanje slovenski javnosti na pomoči in solidarnosti. Enako lahko izrečemo priznanje sami sebi, da smo precej nastale škode preventivno odpravili hitro in kvalitetno, precej poškodovanega smo zaščitili in popravili.

Enega dejstva pa vendarle ne smemo prezreti. Naravna nesreča, najhujša v tem stoletju po II. svetovni vojni, je prizadela sorazmerno najsiromašnejši krog prebivalstva in območje z najstarejšimi stanovanjskimi, šolskimi, gospodarskimi in drugimi javnimi objekti. Tu je vzrok škode največji, kar dana materialna osnova in standard nista pogojevala stabilnejših, sodobnih — varnejših gradenj, katere bi takim in podobnim naravnim nesrečam lažje kljubovale. Nastala škoda z dosedanjo solidarnostjo in pomočjo širše družbene skupnosti ni odpravljena, ampak samo ublažena. Celotna nastala škoda bo predmet odprave, naporov in vlaganj še vrsto nadaljnjih let. Tu bomo morali vložiti vse lastne napore, pridnost in iznajdljivost. V tem pa nam bo izredno potrebna in dobrodošla sleherna nadaljnja pomoč ali ugodnosti pri odpravi posledic potresa na stanovanjih in gospodarskih poslopjih, naj si bo s strani združenega dela, samoupravnih interesnih skupnosti in sistemsko dogovorjenih virov.

Ko je leto napornega dela za nami, ko počasi pozabljamo na tistih 19 sekund človeške razdvojenosti in groze tako tisti, ki smo jo doživljali in tisti, ki ste dobrohotno pomagali, smo lahko ponosni na opravljeno in odpravljano. Istočasno pa s to obletnico tragedije ne pozabimo, da je pomoč najsiromašnejšemu in najbolj prizadetemu prebivalstvu še potrebna, kot nam je potrebna naša lastna prizadevnost v gospodinjstvu, KS in občini, da posledice potresa čimprej v celoti odpravimo.

VINKO JAGODIČ

ZAVOD ZA NAPREDEK GOSPODARSTVA

ZNANSTVENA POT

Napovedi so se uresničile. Zavod za napredek gospodarstva v Celju si je v sedemnajstih letih dela pridobil ugled. Z delom je opravičil nastanek in z delom je nakazal tudi svojo perspektivo.

Razvil se je v organizacijo, ki je sposobna rešiti tudi najtežje naloge na področju planiranja, projektiranja, družbeno ekonomskih analiz, organizacije dela, kompletnih inženiringov, elektronske obdelave podatkov in še in še.

Izredna je tudi delovna bilanca: 3000 ekonomskih analiz, razvojnih programov itd., 22 projektov za gradnjo novih šol, 160 projektov za lokale, trgovske objekte, skladišča, 60 projektov za objekte družbenega standarda, pa še načrti za okoli 4000 individualnih hiš, za 120 stanovanjskih blokov itd. V ta okvir sodi tudi koncept dolgoročnega razvoja celjske regije, delo, ki prav gotovo sodi v sam vrh in s katerim si je zavod pridobil velik ugled.

Iz skromnih, a obetajočih začetkov, se je razvil v delovno organizacijo, ki povezuje 105 članov, od tega 69 z visoko izobrazbo. V tej sredini delajo tudi štirje magistri, medtem ko se trije pripravljajo, da dobijo diplomo tretje stopnje.

Postavili so se na lastne noge in tako tudi živeli. Brez pomoči. V teh prizadevanjih so krepili svojo materialno bazo, skrbeli za vzgojo kadrov in v okviru možnosti reševali tudi probleme življenjskega standarda zaposlenih. Predvsem stanovanja. Štirideset rešenih problemov na tem področju je odlično spričevalo za ta kolektiv.

»Nočemo se hvaliti, toda povedati moram, da smo na dosežene uspehe ponosni,« je na tiskovni konferenci med drugim dejal direktor zavoda, Fedor Gradišnik.

Direktor zavoda za napredek gospodarstva v Celju, Fedor Gradišnik, na srečanju s časnikarji.

Ob oceni delovne poti pa se pojavljajo tudi perspektive. Edino pravilna je določitev kolektiva zavoda, da po notranji samoupravni organizaciji in po navezavi novih stikov v duhu nove ustave z združenim delom in občinskimi skupščinami stopi trdneje na pot znanstveno raziskovalnega dela. V teh vidikih se kažejo tudi tri glavna delovna področja: planiranje, projektiranje in informativna dejavnost.

In nadalje — ob oceni zavodovega dela se pojavlja tudi vprašanje obstoja razmeroma velikega števila projektantskih organizacij v Celju in na ožjem celjskem območju. Celo takih, ki za svoje delo nimajo pogojev. Prav tako se nehote vsiljuje misel, kakšno pot bodo ubirale službe inženiringov v tej sredini in drugod. Mar je integracija znanja in izkušenj na tem področju odvečna misel?!

Določeno problematiko odpira tudi podatek, da je okoli 18 odstotkov kapacitet zavoda izkoriščenih za potrebe celjske občine, 65 odstotkov za druge občine na širšem celjskem območju, razen za velenjsko in ostalo za slovenski in drugi prostor.

Izredno afirmacijo zavoda za napredek gospodarstva je prepričljivo potrdila jubilejna proslava, na kateri so kolektivu čestitali za uspehe najvidnejši predstavniki republiških in mariborskih sorodnih ustanov, znanstvenih zavodov itd. Sicer pa je kolektiv to srečanje izkoristil tudi za to, da je podelil priznanja zunanjim sodelavcem in nagradil 26 članov lastne družine za dolgoletno zvestobo.

M. BOŽIČ

KRATKE

● Prve dni julija se bo prvikrat sestala delegatsko oblikovana občinska konferenca SZDL, ki bo poleg konstituiranja začrtala programsko usmeritev konference v letošnjem in prihodnjih dveh letih.

● Občinska konferenca ZK bo v ponedeljek ocenila družbenoekonomske razmere v občini, ki bo prispevala k obravnavi take ocene na ravni republike. Sestavni del te ocene bo tudi prikaz dosežkov, ki so bili uresničeni na področju družbenega standarda.

● Izgradnja družbenega rekreacijskega centra na Golovcu napreduje. Pospešitev del in pojačana strešna konstrukcija bo terjala en milijon več sredstev, kot je v projektu predvideno. —nk

KOMUNISTI ZRVS CELJE

VELIKO NALOG

Lani decembra je bil podan, letos februarja pa realiziran predlog o ustanovitvi aktiva komunistov v Zvezi rezervnih vojaških starešin celjske občine. Za sekretarja so komunisti soglasno izvolili RISTA BOJOVIĆA. Takoj je sekretariat novoosnovanega aktiva izdelal načrt akcijskega programa, ki ga je aktiv tudi potrdil. O problemih dela in o načrtih nam tokrat govori sekretar aktiva ZK ZRVS občine Celje RISTO BOJOVIĆ.

»Komunisti v vrstah Zveze rezervnih vojaških starešin smo bili in smo še doslej najbolj kritični do števila članstva v naših vrstah. Seveda smo kritični tudi do drugih stvari pri našem delu pa tudi do negativnih pojavov zunaj naših vrst, v našem skupnem družbenem življenju in delovanju. Vendar bomo sedaj govorili o lastnem delu in lastnih problemih, nalogah. Kot sem takoj omenil, premalo komunistov je v Zvezi rezervnih vojaških starešin. Naš odstotek je komaj nekaj več kot 14, republiški je 30, zvezni je pa še večji. Zato smo vso pozornost v tem trenutku posvetili sprejemanju novih članov v ZK. Ne kampanjsko, za vsako ceno, da bomo odstotek povišali. Gre za bolj načrtno delo v bodoče, za poglobljeno skrb za dober kader. Treba je biti pozoren do tistih, ki odhajajo v šole za rezervne oficirje. Že tam moramo izbirati komuniste. Prej je veljala za vpis na takšno šolo samo strokovnost, danes pa je ob strokovnosti še kako važna tudi idejna usmerjenost in

Risto Bojović

zrelost bodočega vojaškega starešine. Naša naloga v družbi je namreč velika, velika po odgovornosti. Če bo treba jutri braniti naš samoupravni socializem, nam ne more biti vseeno, kdo bo stal na čelu naših enot redne vojske, teritorialne obrambe in drugih problemih formacij. Če hočemo povečati naše članstvo, moramo ustvariti popolnoma točno evidenco, kajti naši člani ZRVS delujejo na mnogih področjih. Naš program zveze je takšen, da je vsak prisiljen delati, pa ne glede na to ali je v ZK ali ni. Tu so obvezna predavanja, izpiti vsako leto, patrolni pohodi in še na vojaške vaje, kamor kliče redna vojska odhajajo rezervni vojaške starešine. Močno so s svojim delom angažirani tudi v krajevnih skupnostih, v svojih TOZD, kjer so zaposleni in v drugih družbenopolitičnih organizacijah. Takšna organizacija smo tudi mi, z obširnim, zahtevnim programom, ki ga v obliki izpitov vsakoletno dosledno preverjamo. Mi smo tudi organizacija, ki se nenehno širi. Mladi prihajajo, morali bi se tudi administrativno okrepiti, saj je en sam človek, ki je angažiran za nekaj ur dnevno premalo. Sam dela veliko več, kot bi mu bilo »uradno« treba, druge organizacije, ki nimajo takšnega programa čez vse leto in se tudi številčno tako ne krepijo, pa imajo boljše pogoje za delo.

Torej imamo komunisti dovolj dela. Tudi pri sestavljanju strokovnega programa za usposabljanje rezervnih vojaških starešin sodelujemo. Letos smo med izpitna vprašanja uvedli tudi aktualnost iz nove ustave, dodana so vprašanja iz resolucije X. kongresa ZKJ, ter določil statutov Krajevnih skupnosti in občine ter vprašanja iz koncepta družbene samozaščite.

Ob tej priložnosti bi tudi predlagal, da bi v bodoče tudi občinski komite ZKS Celje in temeljne organizacije združenega dela bolj vplivale v svojih sredinah na sprejemanje novih članov ZK. Kajti rezervnih vojaških starešin je veliko v vseh družbenih sredinah.

Na koncu še naj povem to, da dobro delamo, imamo sicer probleme, a jih bomo z organiziranimi akcijami tudi premagali. Naši člani, komunisti ali nekomunisti marljivo delajo vse leto. Toda komunisti moramo skrbeti za to, da bo to delo še bolj osmišljeno in da bo resnično dalo sadove vseh naporov — strokovno in idejnopolitično rast slehernega rezervnega vojaškega starešine.

DRAGO MEDVED

NOV DATUM ZA SEJEM OBRTI

In ne samo za sejem obrti, marveč tudi za razstavo igrač. Odločitev, kakršno je sprejelo poslovno združenje Formator, smo več ali manj pričakovali. Da bi AD Kladivar vendarle izpeljalo ekipno prvenstvo države v atletiki na začetku oktobra, je moral Formator sprejeti nov termin za tradicionalni sejem obrti, ki bo kot smo že poročali, tudi letos, in upajmo, da v resnici zadnjič, na atletskem stadionu. Po prvotnem načrtu bi se časovno pokrivali dve veliki prireditvi na istem prostoru: sejem obrti in ekipno prvenstvo države v atletiki. Ker AD Kladivar kot organizator tega tekmovanja od termina ni moglo odstopiti, je bila poteza na strani Formatorja. Poslovno združenje je ravnalo preudarno. Da bi ohranili tradicionalnost velike gospodarske prireditve, so se odločili, da bo letošnji osni sejem obrti od 19. do 28. septembra. Prvotni datum je bil določen od 26. septembra do 5. oktobra.

Nov termin v drugi polovici septembra pa je sprejela tudi Tkanina, ki je organizator razstave igrač. Letos druge.

Do zaključka redakcije pa še ni bila znana odločitev kolektiva celjskih zlatarn, ki je organizator devete zlatarske razstave. Doslej oziroma lani so bile vse tri prireditve ob istem času. Zlatarna je v pripravah na letošnjo razstavo že povabila svoje sodelavce na prireditev od 26. septembra do 5. oktobra. Zaradi spremembe v datumu obrtnega sejma, se je znašla v težkem položaju. Ali bo za svojo razstavo ohranila že objavljeni teremin, ali bo sprejela novega in se tako s časom ujela s Formatorjem in Tkanino? Odločitev ne bo lahka, čeprav se zdi, da se tehtnica, predvsem zaradi obiskovalcev, nagiba v korist novega termina.

Naj bo odločitev zlatarn takšna ali drugačna, dejstvo je samo eno, da bo Celje tudi letos organizator treh velikih gospodarskih prireditev.

Čeprav so obrtniki spremenili čas sejma, že zdajšnje prijave potrjujejo, da je zanimanje za prireditev zelo veliko. Čeprav bomo tudi letos priče improvizaciji na atletskem stadionu) je med prijavljeni za sejem dosti novih imen. Povsem novih. To pa je spodbudno in razveseljivo.

Druga razstava igrač bo letos prekosila lansko, prvo. Med razstavljalci bodo vsi jugoslovanski proizvajalci igrač. Seveda tudi tujci. In tako dobiva tudi ta prireditev že zdaj precej močne obrise svoje fiziognomije. Kot lani, bo tudi letošnja razstava igrač v muzeju revolucije.

Zlatarji so v lapidarji pokrajinskega muzeja že lani našli svoj hvaležni prostor. Tudi letošnja, deveta, zlatarska razstava bo med starodavnimi kameninami. Gre za pomembno in veliko mednarodno prireditev, ki je že zaslovela po vsem svetu. Zato tudi udeležba tujih razstavljalcev ni naključna.

In še to — priprave na letošnje sejemske prireditve so v polnem teku. Res je, da so se z izjemo zlatarn začele z zamudo. Toda, navzlic temu ni bojazni, da bi tudi Celje letos ne zaživelo kot pomembno sejemsko mesto in zato privabilo več desettisoč obiskovalcev.

M. B.

OPEKARNA LOČE

DELO DO USPEHA

Loška opekarna je tehnološko gotovo med zadnjimi tovrstnimi organizacijami združenega dela v naši republiki, saj že 80 let ni doživela nobene obnove. Tehnološki proces je zastarel, zastarela je organizacija dela in nič čudnega ni, da se je pred kakim letom zastavljalo kolektivu vprašanje: preživeti ali propasti. In kolektiv se je odločil preživeti.

V Opekarni Loče so izdelali obširen sanacijski program, ki predvideva v naslednjih letih izgradnjo in ureditev pomembnih objektov in do leta 1982 popolno obnovo opekarne. Prvi del programa bo uresničen z otvoritvijo nove umetne sušilnice, ki bo brez dvoma velika pridobitev za kolektiv. Nova sušilnica bo namreč omogočala sezonsko proizvodnjo skozi vse leto, saj bo prevzela vse kapacitete surove proizvodnje in dnevno posušila eno tretjino izdelane opeke. Z otvoritvijo nove sušilnice bodo odpadli tudi sorazmerno visoki prevozni stroški, ki so bili doslej nujni zaradi odvoza surove opeke v naravne sušilnice. Seveda predvideva sanacijski program v naslednjih letih tudi razširitev umetne sušilnice. Dodatnih pet sušilnih komor bi namreč omogočalo, da bi v njih posušili celotno dnevno proizvodnjo surove opeke.

Z otvoritvijo umetne sušilnice bodo v loški opekarni rešili tudi vprašanje sezonskih delavcev. Te delavce, okrog 20 jih je, dobo namreč stalno zaposlili, saj bodo z obnovo opekarne odprli tudi nekatera nova delovna mesta. Tako bodo zaposlili nekaj delavcev v obnovljeni strojni delavnici, v novo urejenem glinokopu in v zorilnici.

Ob obnovi vseh delovnih enot si Opekarna Loče največ obeta tudi od združitve z Opekarno Ljubečna in Cometom iz Zreč. Takšna sestavljena organizacija združenega dela bo omogočala vsem trem kolektivom boljšo delitev dela in bolj specializiran proizvodni program, kar je posebej za loško Opekarno velikega pomena. Majhna kot je bo lahko uspešno dopolnjevala proizvodni program obeh večjih organizacij, pomembno zanjo pa je tudi to, da ji bo združitev omogočala prenašanje nekaterih opravil, za katera sama nima kvalificiranih delavcev, na skupne službe ostalih dveh organizacij.

Z bojšo organizacijo dela in uvedbo sodobnejše tehnologije bo Opekarna Loče povečala svojo proizvodnjo v naslednjih letih za več kot štiri milijone enot, kar pomeni še enkrat več, kot doslej. To pa bo nedvomno velik uspeh kolektiva, ki se je že vrsto let ukvarjal s temeljnim vprašanjem, kako preživeti. Toda predviden uspeh še ni dejanski uspeh. Le-ta je seveda odvisen od marsičesa, v veliki meri tudi od dobrega in uspešnega dela vseh članov kolektiva.

DAMJANA STAMEJČIČ

LJUBNO OB SAVINJI

NA TRDNI POTI

Ko so decembra lani vgrajevali temeljni kamen za novo proizvodno halo kovinarske temeljne organizacije združenega dela ljubljanskega Gradbenika, smo slišali tudi tele misli: direktor Ivan Kos bo kos novi naložbi.

In res, dela so stekla in kolektiv bo držal besedo, da bo novi objekt izročil namenu septembra letos, za praznik mozirske občine. Seveda pa to ne pomeni, da se tudi pri tej gradnji ne srečuje s težavami. Tudi finančnimi, čeprav je celjska podružnica Ljubljanske banke odobrila investicijsko posojilo.

V okviru splošnega gradbenega podjetja Gradbenik na Ljubnem ob Savinji delata dve temeljni organizaciji združenega dela: gradbeništvo in kovinarstvo. Slednja dejavnost je mlajša in pravzaprav tista, ki je šele na pragu svojega razvoja. Zato tudi odločitev, da za to panogo zgradijo nove prostore, veliko halo v izmeri nekaj več kot 2000 kvadratnih metrov. Gre za sanacijo oziroma razširitev kovinarske dejavnosti in za pot, ki bo že ob koncu leta nudila novo zaposlitev več kot sto delavcem. Tako bo obrat kovinarstva narasel od 40 na okoli 160 delavcev.

V kovinarski dejavnosti se niso odločili za lasten proizvodni program, marveč izključno za sodelovanje z drugimi poslovnimi partnerji. Pobudo za takšno sodelovanje je pravzaprav dal šempetrski SIP, zdaj pa se ljubenski kolektiv obrača tudi na druge sodelavce kot so Gradis, Hidromontaža, SKIP itd.

Tako kot je trdno začrtana pot kovinarski dejavnosti, so si pri Gradbeniku na jasnem tudi glede razvoja gradbeništva. V glavnem so že zdaj dosegli tisto, kar so želeli. V prihodnje je predvidena le manjša razširitev, sicer pa bodo svoje gradbeniške kapacitete vsklajevali s potrebami občinskega trga.

Gradbinci so močno aktivni, saj delajo trenutno na poslovni zgradbi v Mozirju, na 27 stanovanjskem bloku prav tako v Mozirju, na 20 stanovanjskem bloku za upokojence, zatem so zavzeti na Ljubnem ne samo pri gradnji lastne proizvodne hale, marveč tudi pri razširitvi in adaptaciji osnovne šole. V teku so tudi dela pri gradnji poslovno stanovanjskega objekta v Lučah, kjer bo zdravstvena postaja, pošta, krajevni urad in pet stanovanj.

Ivan Kos, direktor Gradbenika

Kot vse kaže, bodo letos zasadili še lopato pri gradnji tretje faze tovarne malih gospodinjskih aparatov Gorenje v Nazarjih ter pri Smreki v Gornjem gradu.

Delo je torej v polnem razmahu, nekoliko drugače pa je z delavci. Vodstvo kolektiva se dobro zaveda položaja in vloge, ki jo imajo tudi glede na obmejno območje. Zato se želijo okrepiti in sprejeti v svoje vrste čim več domačinov, predvsem tistih, ki se zdaj vozijo na delo v druge občine, celo v Kamnik in Ljubljano. Takih vozačev je v Gornji Savinjski dolini blizu tisoč. Seveda pa pri Gradbeniku vedo tudi to, da bodo v tej akciji uspeli le tedaj, ko si bodo še bolj utrdili položaj in tako zajamčili delo in ustrezno nagrado zanj slehernemu članu.

M. BOŽIČ

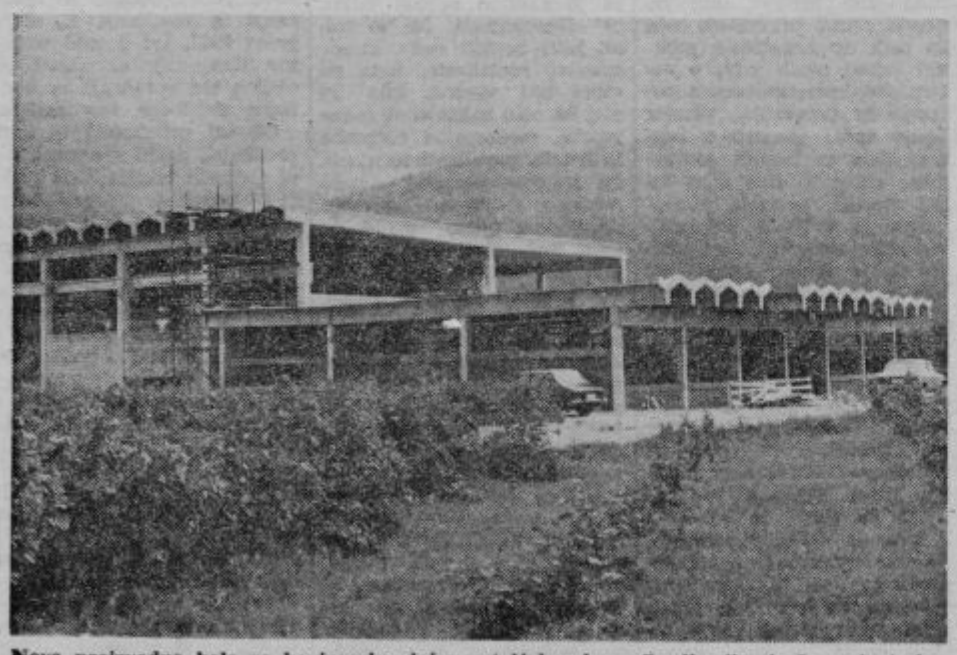

Nova proizvodna hala za kovinarsko dejavnost ljubenskega Gradbenika je že pod streho.

SLO

DOSEŽENO ŠE BOLJ RAZVITI

Na Dobrni je bilo izredno pomembno posvetovanje pokrajinskega odbora za zahodno Štajersko, katerega so se poleg predstavnikov osemnajstih občin in članov pokrajinskega odbora udeležili tudi Andrej Marinc, predsednik IS SR Slovenije, Jože Lončarič, član predsedstva SR Slovenije, Rudolf Hribernik, komandant GS za SLO pri SRS, Miha Butara, sekretar RSLO SRS, Marjan Orožen, sekretar RSNZ SRS in Franc Poglajen, predsednik koordinacijskega odbora za SLO pri Republiški konferenci SZDL.

Osnovna misel posvetovanja je bila, da je bilo na tem pomembnem področju zlasti v zadnjem času veliko storjenega, vendar nas to ne sme uspavati, da bi ostali na doseženem. Začeto je treba vsak dan izpolnjevati, saj to tudi zahtevata čas in okolje. Obstojajo še problemi, ki pa jih bomo lahko s skupnimi močmi rešili oz. odpravili. Tako še obstojajo nedorečene stvari zlasti v temeljnih celicah naše družbe krajevnih skupnostih pa šolah, specializiranih organizacijah in podobno. Ni dovolj napisan načrt, le-tega je treba sprovajati v prakso, kjer bo vsak občan vedel za svoje delo v primeru vojnega stanja. Ne sme biti nerazporejenih ljudi, kajti v vojni je vsak naš član pomemben za odpor proti sovražniku in obrambo tistega, kar smo izbojevali pred tridesetimi leti. Zagotoviti je treba, da bodo v različnih sferah SLO številneje zastopani mladi in žene, kajti tako bi izboljšali obstoječo strukturo.

Na posvetovanju so spregovorili o vseh aspektih, ki sestavljajo našo obrambo in se strinjali, da se moramo vsi zavzemati za to, da doseženo izpopolnimo. Zlasti so se strinjali, da je treba graditi moralno-politično zavest naših občanov, jih strokovno izpopolnjevati na najrazličnejših področjih, skrbeti za številnejša skladišča za hrano, omogočiti gorskim kmetijam ugodne pogoje za življenje in podobno. Posvetovanje je minilo v znamenju misli, da je treba nujno, dosledno in povsod doseči izpopolnjevanje doseženega, kajti le-to bo zagotovilo za našo resnično varnost.

Med številnimi razpravljalci je bil tudi Ivan Lončarič, član predsedstva SR Slovenije, ki je ob zaključku pokrajinskega posveta ugodno ocenil razpravo, ki je podala popoln prikaz stanja in problematike SLO: »Lahko rečem, da se dobro zavedate trenutne družbeno politične situacije in nalog na področju SLO, ki jih uspešno uresničujete. Ta posvet kaže,« je sklenil svojo oceno Jože Lončarič, »da zato, ker ste v priprave na SLO vključili ženske, ki so se, kot kaže tudi aktivna udeležba na posvetu, z enako odgovornostjo vključile v delo SLO.«

BOJAN VOLK
TONE VRABL

S SREČANJA KONJIŠKIH KOMUNISTOV

MLADI NADALJUJEJO BOJ

V soboto je bilo v Lovskem domu v Konjiški vasi srečanje komunistov konjiške občine, ki so ga povezali s praznovanjem 30-letnice osvoboditve in zmage nad fašizmom. Uvodoma je vsem zbranim spregovoril sekretar občinskega komiteja ZK Slovenske Konjice Franc Ban, ki je v svojem govoru poudaril vlogo Komunistične partije v boju za svobodo ter prispevek, ki so ga dali komunisti in vsi delovni ljudje pri izgradnji socialistične domovine. Še posebej je ob tej priložnosti orisal prispevek sedemnajstih konjiških komunistov, ki so že 30 let v ospredju bitke za samoupravni socializem in hitrejši družbeni razvoj občine in ki so bili v preteklih letih nosilci mnogih odgovornih nalog. Tem komunistom je Franc Ban po uvodnem govoru izročil zlate značke Zveze komunistov.

Ismail Deriša

Jernej Kovše

Sobotno slovesnost so v konjiški občini povezali tudi s sprejetjem 48 novih članov v Zvezo komunistov. S tem, ko so stopili v vrste avantgardne organizacije delavskega razreda pa so se tudi obvezali nadaljevati revolucijo za osvoboditev dela in človeka, kot je dejal sekretar medobčinskega sveta Zveze komunistov Janez Zahrastnik.

In kaj so ob srečanju dejali komunisti sami?

ISMAIL DERIŠA: »V Slovenskih Konjicah stanujem že 8 let, sicer pa sem zaposlen v vitanjskem Kovinarju. Vsa ta leta sem si močno želel stopiti v vrste komunistov, ker sem pripravljen delati in izpolnjevati zadane naloge. Danes sem končno postal član zveze komunistov. Zelo sem vesel.«

JERNEJ KOVŠE: »V partijo sem stopil še v partizanih, 1944. leta je bilo. Ko danes gledam vse te tovariše, ki stopajo v naše vrste, verjamem v njih, saj vem, da bodo nadaljevali delo, ki smo ga začeli mi starejši. Pa čeprav bo njihovo delo drugačno, kot je bilo naše.«

IRENA VEDEČNIK: »Že nekaj let sem premišljevala o tem, da bi postala član Zveze komunistov, pa so me domači močno ovirali pri tem. Sedaj pa sem se končno odločila. Verjamem v delo partije in njen vpliv pri razvoju naše socialistične domovine. Tudi sama sem pripravljena delati in rada bom izpolnjevala zadane naloge.«

KARL BEŠKOVNIK: »Oktobra meseca 1944. leta sem postal član Komunistične partije. In danes vesel gledam te mlade ljudi, ki nadaljujejo in še bodo nadaljevali naš boj. Še posebej sem vesel, ker je danes tako veliko mladih vključenih v Zvezo komunistov, pred tridesetimi leti pa nas je bila le peščica.«

DAMJANA STAMEJČIČ

Irena Vedečnik

Karl Beškovnik

TURIZEM

FRANKOLOVO: IZLETNIŠKI TURIZEM

Letošnji občni zbor turističnega društva Frankolovo bo imel slavnostno obeležje. Ob sprejemu novih pravil bodo počastili dvajsetletnico obstoja. Dvajsetletnico prizadevnega dela, lepih uspehov in tudi nekaterih še neuresničenih načrtov. Z delom pa so povezana tudi nekatera razočaranja in ne nazadnje misel, da društvo ni bilo vselej deležno tiste podpore, ki bi jo moralo dobiti.

Toda, navzlic temu je dvajsetletna kronika povezana s prenekaterimi lepimi uspehi. Vrh tega pa zlasti z deležem dveh,, ki že dvajset let, od ustanovitve vztrajata na vodilnih pozicijah. To sta predsednik Bogdan Šnabl in tajnik Rudi Horvat.

Turistično društvo Frankolovo si je znalo ustvariti solidno materialno bazo za svojo aktivnost. Poleg tega sta tu še Lindek in bazen, ki prav tako odpirata lepe možnosti, da postaneta v turističnem dogajanju pomembni točki. Sicer pa društvo upravlja z gostiščem v Podgorju na Češnjicah ter s postojanko v Rovah.

»Naše delo ni lahko,« je poudaril predsednik Bogdan Šnabl, »naš kraj oziroma krajevna skupnost je raztresena, prav tako ljudje. Zato jih je težko povezati v skupno delo, v skupna prizadevanja. Ta ko ni naključje, da delo več ali manj sloni na redkih posameznikih. To je bil tudi vzrok, da sem pred kratkim odstopil. Vendar upravni odbor mojega odstopa ni sprejel. Zdaj bomo vsi delali na tem, da vključimo v aktivno delo več članov. Le tako bomo lahko uspeli. Angažiranost večjega števila društvenih delavcev je tudi moj pogój, da ostanem na predsedniškem položaju.«

Predsednik Bogdan Šnabl (na levi) in tajnik Rudi Horvat že dvajset let na čelu turističnega društva v Frankolovem

Ceprav imajo v Frankolovem kar lepo število ležišč (v Turistu 14 in nekaj pri zasebnikih) in jih bodo čez kakšno leto imeli okoli 50, je vendarle to kraj, ki ima vse pogoje, zlasti za izletniški turizem. Glavne postojanke, ki privabljajo že zdaj lepo število izletnikov, so Češnjice, Rove, Lindek, bazen. K vsem tem pa bi radi dodali še nekaj. Gre za stremljenje po začetkih kmečkega turizma. To velja tudi za območje Lindeka, zaradi česar bi postale razvaline tega gradu še bolj obiskane. Tudi Lipa ima vse pogoje za tak turizem. Res pa je, da bi morali tamkajšnjim kmetom pomagati z ustreznimi posojili. Pripravljenosti na kmečki strani je dovolj.

Gostišče na Češnjicah je znano. Ima dobro ime. Ko so ga pred časom zaprli za nekaj mesecev, je bila reakcija tako huda, da so ga spet odprli. Odprto pa je ob sobotah in nedeljah. Zdaj so tod v teku preureditvena dela.

Postojanka v Rovah še pravzaprav čaka na svojo rešitev. Na vsak način pa je to takšna točka, da je prava škoda, da nanjo preveč pozabljamo. Seveda, zob časa je napravil svoje. Toda, sredstev za njeno ureditev in popolno usposobitev bi ne smelo biti škoda. Morda je izhod tudi v tem, da bi jo prevzel kak kolektiv. V najem, seveda.

Bazen ob glavni cesti bo tudi letos kmalu zaživel. V tej sezoni bodo zanj skrbeli mladinci. In tako je turistično društvo navezalo prve tesne stike z mladinsko organizacijo.

Seveda pa se okrog bazena spletajo še drugi načrti. Zamisel, da bi gradili novo kopališče, je stara že dolgo vrsto let. In škoda, da so ji tedaj nekateri v Celju nasprotovali. Navzlic temu jo kaže obnoviti in videti, kakšno je realno stanje za naložbo, ki bi prav gotovo dosegla tudi ekonomski uspeh. Seveda na novi lokaciji, tam pri odcepu ceste na Češnjice.

Na Lindeku se zadeve ugodno razvijajo. Pobudo imajo domačini in če bo vse po sreči, bodo te razvaline kmalu postale bolj privlačna izletniška točka. Na vsak način pa bo treba urediti in zagotoviti še vsaj minimalne gostinske usluge.

S tem pa nalog iz delovnega načrta turističnega društva v Frankolovem ni konec. Akcija za ureditev kraja je aktualna vsak čas. Doslej so jo turistični delavci vodili tudi s pomočjo šolske mladine. V ta okvir sodijo tudi prizadevanja za rešitev nekaterih komunalnih problemov, zatem odvoza in odlaganja smeti in še marsikaj.

Skratka, tudi v Frankolovem ni časa za počitek. Tudi na turističnem področju ne. Zato naj zlasti jesenski občni zbor opozori na ta vprašanja in hkrati začrta trdno pot solidnemu delu turističnega društva.

M. BOŽIČ

DRAGO PRESKAR

Po novoasfaltirani cesti sem prišla v Hudo jamo, kjer sem ga končno našla. Iskala sem ga že na domu v Spodnji Rečici, pa mi je njegova hčerka povedala, da ga bom najverjetneje našla tam, kjer je največ dela. In kje drugje naj bi bil Drago Preskar, če ne na gradbišču novega odseka ceste Spodnja Rečica—Huda jama, kjer potekajo še zadnje priprave za praznik občine Laško.

Njegove svetleče oči so dokaz, da mu leta ne morejo do živega. Kot predsednik krajevne organizacije Zveze borcev je prav tako aktiven, kot je bil med narodnoosvobodilno borbo. Drago Preskar je že od 1942. leta deloval kot aktivist v domačem kraju. V juniju 1944. leta pa je tudi on odšel v partizane in postal vojni obveščevalec Kamniško-zasavskega odreda. Njegova družina je pretrpela veliko pomanjkanja, prav tako kot vsi drugi vaščani, saj so bili vsi moški v gozdovih.

Drago se je vsak teden oglasil doma, to pa bi ga lahko stalo življenje, saj je nekoč izdajalec Bence, ki je bil orožnik v Spodnji Rečici, opazil njegove blatne škornje in je nanje opozoril Nemce. Na srečo pa se nemškemu oficirju to ni zdelo pomembno. Drago Preskar je bil že od samega začetka osvobodilne borbe v tesnih stikih z revolucionarjem Dušanom Poženelom. Ta mu je tudi povedal, da bodo napadli rudnik v Hudi jami. Dušan Poženel mu je tudi naročil, da mora delovati na terenu, če pa se bo njemu kaj zgodilo, pa naj odide v gozd. Zato je Drago odšel v partizane 1944, ko je njegov tovariš padel.

Drago Preskar je zdaj že štiri leta predsednik krajevne organizacije Zveze borcev. Zelo je vesel, da bodo osrednje proslave občinskega praznika prav v krajevni skupnosti Rečica. Take proslave pa je potrebno dobro pripraviti, kar zahteva veliko dela.

Včasih je bil njegov najljubši konjiček fotografiranje. Mislil je že, da bo lahko do občinskega praznika pripravil album, v katerem bi bile fotografije vseh članov zveze borcev. Žal pa za to še ni imel dovolj časa.

Zveza borcev je dobila od sindikata v brezplačen najem prostore v Sindikalnem domu v Hudi jami. Vanje so vložili že veliko denarja, vsa dela pa je vodil prav Drago Preskar.

Njegove misli so se vedno znova vračale nazaj v čas, ko je bilo njemu in njegovi družini najtežje. Drago pa je ohranil predvsem vesele spomine. Tako je povedal, da je lahko med vojno sredi belega dne gledal Nemce v Rimskih Toplicah. Revirsko območje, ki je veljalo za skoraj osvobojeno ozemlje, je bilo namreč tako varno, saj se Nemci verjetno niso upali svobodno gibati po gozdovih.

Drago je bil aktiven med narodnoosvobodilno borbo, nič manj pa ni zdaj, kot predsednik krajevne organizacije Zveze borcev. Pred petimi leti so ga upokojili, ko je delal v rudniku kot nadzornik že čez štirideset let.

Še bi lahko kaj povedala, a se mu je mudilo urejevati oder za slavnostne govornike ob občinskem prazniku.

VIDA ŠPENDL

OBRAZI

OBVEŠČANJE, DOGOVARJANJE, SPORAZUMEVANJE, ODLOČANJE, OBVEŠČANJE, DOGOVARJANJE, SPORAZUMEVANJE, ODLOČ

DELEGATSKE IZKUŠNJE

DOBRO DELO ŽELEZARJEV

Brez dvoma je metoda dela ena bistvenih sestavin učinkovitega in uspešnega dela delegatov, ki kaže na organizacijo dela v posamezni delegaciji in seveda na bolj ali manj uspešna iskanja poti delegatov do svojih volivcev.

V zadnjem času je bilo v celjski, pa tudi drugih občinah naše regije, vrsto posvetovanj in razgovorov o delu delegatov splošnih delegacij. Ti razgovori so veliko bolj opozarjali na pomanjkljivosti, ki se pojavljajo ob delu splošnih delegacij, manj pa so prinesli konkretnih predlogov, kako pomanjkljivosti odpraviti. Tako je bilo o metodi dela delegacij, o sestajanju delegatov, oblikovanju stališč in informiranju vse premalo govora. Nenazadnje tudi zato smo se v uredništvu odločili, da obiščemo Železarno Štore in se z nekaj delegati splošnih delegacij pomenimo o njihovem delu, ki so ga, nedvomno, dobro zastavili.

NT: Kako poteka delo v splošnih delegacijah, ki jih je pri vas, skupaj z delegacijo Žične, osem?

ALOJZ PAVLIČ: »Pri nas v Železarni Štore imamo osem splošnih delegacij, ki delegirajo delegate v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti. Pred vsako sejo skupščine se mi delegati sestanemo in zavzamemo določena stališča, določimo pa tudi delegate, ki bodo ta stališča zastopali na seji skupščine.«

NT: Pri vas ste že v splošnih delegacijah temeljnih delegacij združenega dela opravili delitev dela?

ALOJZ PAVLIČ: »Vsaka temeljna organizacija ima svojo splošno delegacijo, v kateri so stalni delegati za posamezne interesne skupnosti.«

DRAGO POTOČNIK: »Ti delegati, ki so določeni za posamezne interesne skupnosti se pred sejo skupščine še enkrat sestanejo. Delegati, ki spremljajo delo kulturne skupnosti, se na primer sestanejo posebej, tisti, ki spremljajo delo zdravstvene skupnosti pa spet posebej. Na teh sejah delegati dokončno oblikujejo svoja stališča in določijo dva delegata, ki zastopata Železarno na skupščini posamezne interesne skupnosti. Železarna ima namreč v vseh skupščinah po dve delegatski mesti.«

NT: Kaj pa menite o taki obliki dela?

FRANC VRHOVŠEK: »Po mojem je taka oblika dela dobra, ker je ob njej seznanjen z določeno problematiko širši krog ljudi in ker o določenih stališčih ne odloča samo en delegat.«

NT: Pa je to res stališče splošne delegacije, če določen delegat stalno spremlja delo ene interesne skupnosti, prebira gradivo za njene seje in nenazadnje tudi odloča o predlogih, zapisanih v gradivu?

DRAGO POTOČNIK: »Splošne delegacije v temeljnih organizacijah združenega dela res niso vedno seznanjene s problematiko vseh interesnih skupnosti, sa je gradiva preveč in tudi delegati so stalni za posamezno skupnost. Zato je res, da so stališča še vedno samo stališča stalnega delegata, ne pa celotne splošne delegacije. Ta stališča pa pozneje res prečistimo še na skupni seji vseh stalnih delegatov, če jih lahko tako imenujem, kar pa seveda ni prav. Kajti to niso stališča delegacij.«

NT: Pri vas ste dobro zastavili delo v splošnih delegacijah, vendar boste morali to delo nedvomno dopolniti. Kako?

FRANC VRHOVŠEK: »Veliko bomo morali še dopolniti naše delo. Verjetno tako, da bo vodja posamezne delegacije poklical na sestanek vse delegate splošnih delegacij. In na tem sestanku bomo morali oblikovati stališča, ki jih bodo delegati prenašali naprej na seje stalnih delegatov in odtod spet na seje skupščin posameznih interesnih skupnosti. Kajti ta stališča, ki jih sedaj prenašamo v skupščine, so stališča posameznih delegatov, ne pa stališča splošne delegacije in zato tudi ne stališča vseh delovnih ljudi v temeljni organizaciji združenega dela.«

DAMJANA STAMEJČIČ

KDO BO USTAVIL REPETITORJA?

Čas je zlato pravimo. Najbrž je res, samo, kot kaže, tega ne verjamemo. Sestanki so potrebnin, neizogibni nujni v samoupravnem življenju. Vendar pripravljeni . . .

Zlasti je treba imeti mero za vljudnost in obzirnost na sestankih, ki potekajo, recimo ob sobotah, ko ima vsak še poleg sestankarstva kak drug načrt za telesno in duhovno rekreacijo. Pa vam ravno ob takih priložnostih pride kakšen strokovnjak, ki mora vse vedeti in to tudi dolgovezno pred nervoznim avditorijem dokazati. Najhuje pa je, če tak diskutant dobesedno jemlje lastninski pregovor, da je »ponavljanje mati modrosti«. Zazdi se človeku te sorte, da njegov predgovornik ni bil dovolj izčrpen. Če je predgovornik rekel, da je Liska lisasta krava, bo »repetitor« dopolnil, da je lisasta krava lahko po desni strani bolj lisasta kot po levi, s čimer ni rečeno, da ne more biti ravno narobe. In tako vam gre dopolnjevanje predgovornika v nedogled.

Ujezi pa delegata, ki je ňavsezadnje tudi človek, ko vam takle strokovnjak, ko je končal svoje »repetitorski traktat«, pospravi svoje papirje, papirčiče in lističe, vstane, se prijazno prikloni in odide, puščajoč za seboj »vzvišeni« zbor, ki ima pred seboj še tri četrtine dnevnega reda.

J. KRAŠOVEC

KONJICE: PRED SEJO KONFERENCE

V Slovenskih Konjicah so že imenovali člane predsedstva in člane izvršnega odbora občinske konference SZDL, katere prva seja v novem sestavu bo 2. julija. Za člane predsedstva konference so predlagani: Janko Kovač, Vlado Županc, Franc Hlastec, Stane Kokelj, Franc Ban, Maks Brečko, Truda Nemeš, Lojze Korošec, Franc Jelenko, Anton Kolar, Jaka Štefančič, Filip Beškovnik, Jože Kuzman, Zofka Pavlič, Fanika Suc, Tone Oslak in Marjeta Otorepec. Predlagani člani za izvršni odbor konference pa so: Franc Hlastec, Ivan Marguč, Vlado Burjan, Jože Hribernik, Stane Kokelj, Franjo Frim, Jože Kokot, Ivan Kodrič in Milena Šegel.

D. S.

BANDITENTAL Piše Jure Krašovec (3)

Drobci o dogodkih v letih od 1941 do 1945 v rečiški dolini, rudarski Hudi jami, ki je že l. 1941 dobila od Nemcev nadimek BANDITENTAL, na kar so občani seveda zelo ponosni. Letos bo v Rečici osrednja proslava ob občinskem prazniku in osrednja prireditev v letu, ko proslavljamo 30-letnico osvoboditve.

Nemci so takrat že vedeli, kako napad na rudnik med prebivalstom ne bo imel negativnega učinka, da bo nasprotno, mnogo večja škoda od vse večje popularnosti partizanov kot zaradi razdejanja, ki so ga partizani pustili za seboj.

Stvar je vzela v roko politična policija — gestapo. Kot vsepovsod na okupiranem Štajerskem, so tudi v rečiškem primeru hoteli z zatretjem jedra, s strahovitim terorjem in brezobzirnostjo osvrniti prebivalstvo od partizanov in OF, preplašiti ljudi in jih prisiliti v navidezno, če ne resnično lojalnost. To se jim je naposled posrečilo. Kurir Jelen, ki je poznal vse važnejše aktiviste, komandante, javke, kurirske točke, je začel na veliko izdajati, ne ve se, ali se je Nemcem sam predal ali so ga ujeli. Začele so se aretacije, borce so dobili tudi na javkah in kar nekaj časa je trajalo, da so vsi bili obveščeni o Jelenovem početju.

Kakor je že bila Rečiška dolina od Laškega naprej vse do zadnjih domačij pod Mrzlico in Šmohorjem zvesta svojemu vzdevku, ki so ji ga dali Nemci, je tudi med temi ljudmi pojavil izdajalec. Matija Dolinšek, ki je bil od samega začetka sodelavec OF, je bil tak. Veliko žrtev je terjalo njegovo izdajanje. Precej so jih postrelili v Celju in Mariboru, mnogo odgnali v taborišča. Zlasti druga Dolinškova izdaja je bila strahotna, saj so aretirali in zaprli okoli 40 ljudi iz Rečice, Jedrti, pa tudi iz Trbovelj in Zagorja. Dolinšek je sodeloval tudi pri zasliševanjih. Franjo Diacci pripoveduje v knjigi »Iz krvi in trpljenja«, kako je Dolinšek ogabno trepetal za svojo kožo s tem, da je v nesrečo tlačil druge. Toda zadela ga je pravična kazen. Ko je povedal vse, so ga poslali nazaj med zapornike, ki jih je izdal. Se zadnji trenutek se je »spomnil« na tri aktiviste, ki bi jih mogel izdati. Toda policija ga ni več poslušala, priskutil se je celo gestapovcem.

Teror, ki so ga Nemci vpeljali po dolini, ni zavrl osvobodilnega gibanja. Seme, ki je pognalo na teh tleh, je dozorelo in se ponovno razsipalo, tokrat po vsej okolici. Zdaj po rečiški dolini niso več partizanili samo domačini, revirci, borci, ki so prihajali z Dobrovelj, z Menine, s Pohorja. V rečiškem kotu so zrasle gozdne bolnišnice v območju posestva Jerneja Koširja. V teh bolnišnicah sta zdravila študenta medicine Samo Pečar in Jože Janežič. Bolnišnico so uredili celo v rudniškem Jožefa-polju.

Rečica, predvsem zgornji del, je bila v letu 1944 in vse do osvoboditve zbirna baza in prehodno taborišče za novince. Računa se, da je v letu 1944 in vse do konca vojne čez to področje odšlo v partizane okoli 3000 mož, fantov, žena in deklet. Tu so jih po skupinah 100 do 150 zadržali, oskrbeli z dokumenti, preverili njihovo identiteto in jih poslali naprej v brigade, odrede in na terene. Na območju je bila tudi znana Neslova tehnika, ki se je razvila v pravcato oskrbovalno bazo za vse ostale tehnike po Savinjski dolini in na Štajerskem. O drznosti teh ljudi, ki so imeli preskrbovalne zveze od Radeč do Dunaja dokazuje dejstvo, da je bil med »liferanti« celo na smrt prestrašeni sodelavec tretjega rajha industrijalec Westen iz Celja.

Leta 1944 že ni bilo več hiše v dolini, kjer bi se partizani ne počutili kot doma. Rečica, predvsem pa Zgornja, je bila pravzaprav osvobojeno ozemlje. Tu je edina oblast, ki je kaj veljala in ki so jo ljudje upoštevali, bila OF, so bili NOO.

Kolikšno vlogo je Rečica, Banditental imenovana, med NOV imela je zgovorni dokaz tudi spomenik NOV, na katerem je vklesanih 59 imen iz tega območja, imen ljudi, ki so od leta 1941 do 1945 padli s puško v roki kot borci, v taboriščih ali pred zidovi celjskega starega piskra, mariborskih zaporov, kjer so omahnili kot talci.

•

Danes, trideset let po dokončni osvoboditvi kaže Rečica drugačen videz. To ni več zapuščena kapovsko-bajtarska dolina. Njen prijaznejši obraz kaže na desetine novih, ličnih, s cvetjem obdanih hiš, ki so vse kaj drugega, kot je kolonija v Hudi jami, kot je »puršnhaus«. Spodnji del doline je pavzaprav ponos vse občine, z moderno industrijo TIM in BOR, podjetji v katerih nastajajo mnogo večje vrednosti od mnogo manj utrudljivem delu.

Knapi so v danem trenutku, v času ko je bilo treba, znali rušiti — znajo pa seveda tudi graditi in kar so zgradili, je lepše in boljše.

VARJANJE, SPORAZUMEVANJE, ODLOČANJE, OBVEŠČANJE, DOGOVARJANJE, SPORAZUMEVANJE, ODLOČANJE,

NJE, SPORAZUMEVANJE, ODLOČANJE, OBVEŠČANJE, DOGOVARJANJE, SPORAZUMEVANJE, ODLOČANJE, OBVEŠČANJE, DOGO

ANJE, OBVEŠČANJE, DOGOVARJANJE, SPORAZUMEVANJE, ODLOČANJE, OBVEŠČANJE, DOGOVARJANJE, SPORAZUMEVANJE,

RADEČE

USTAVLJENA GRADNJA

Na sobotni seji občinske skupščine v Laškem je delegat iz Radeč postavil delegatsko vprašanje zaradi ustavitve del pri izgradnji prizidka k osnovni šoli »Marjana Nemca«. Na tej osnovi se je razvila široka razprava, v kateri je najbolj bistvene zadeve razložil predsednik izvršnega sveta Srečko Brilej.

Prizidek šole v Radečah je del programa izgradnje šolskih objektov, na osnovi katerega je bil izglasovan samoprispevek. Samoprispevek občanov je tudi edini vir, ki se brez zastojev in težav doteka. Precej večje so težave s prispevki delovnih organizacij (nekatere so dolžne tudi za tri leta nazaj) za prispevke iz namenskega dogovora. Najbistvenejše pa je, da republiška izobraževalna skupnost ni izpolnila svoje obveznosti, ki izhaja iz dogovora o soudeležbi, če k investiciji ožja družbenopolitična skupnost prispeva svoj delež. Ta dogovor je leta 1972, ko je bil sprejet na referendumu samoprispevek za gradnjo šol, oziroma prizidkov, bil še v polni veljavi.

Gradnja prizidka v Radečah je ustavljena. Ustavljena je zato, ker ni denarja, ker se je med tem gradnja močno podražila in ker nihče ne more tvegati, da bi za plačilo jamčil. Plačevanje samoprispevka v laški občini gre že v četrto leto, vendar so iz sredstev zbranih iz žepov občanov dolsej dokončali le šolo v Rimskih Toplicah, telovadnico v Laškem in začeli graditi prizidek v Radečah. Le-ta je v fazi, da bo nastala občutna škoda, če objekt ne bo pokrit, oziroma ustrezno zaščiten. Zadnje leto samoprispevka poteka, za prizidek v Radečah je že zmanjkalo denarja, kaj še le za prizidek v Laškem?!

J. KRASOVEC

ELABORAT PRIPRAVLJEN

Elaborat o družbeno-ekonomski upravičenosti združitve osnovnih šol v občini Celje je pripravljen. Gre za združevanje 18 osnovnih šol (6 popolnih, 4 osrednje in 8 podružničnih), posebne osnovne šole, Pionirskega doma in glasbene šole. V njih dela 564 delavcev. Bodoča organizacija bo temeljila na samoupravni organiziranosti v TOZD in na združevanju strokovno-ekonomskega in pravno-tehničnega dela. Upravičenost združitve je zlasti s pedagoško-vsebinskega vidika, bolješe kadrovsko-pravne in samoupravne organiziranosti in ne nazadnje v doseganju materialno-finančnih učinkov. O elaboratu prav zdaj teče javna razprava.

ODGOVOR DELEGATU

Na zadnji seji skupščine v Slovenskih Konjicah je delegat krajevne skupnosti Stranice, **FRANC GORENAK**, postavil vprašanje, zakaj prejemajo Straničani pošto z dvo ali tridnevno zamudo in ne vsak dan, kot drugod. Na zastavljeno vprašanje mu je odgovoril direktor podjetja za PTT promet Celje, **EDVARD ŠEPEC**. Takole pravi:

V dopisu zahtevajo občani Stranic vsakodnevno dostavo, kar smo le delno ugodili. Vsakodnevna dostava je zaradi gospodarskih in ekonomskih razlogov na celotnem območju nemogoča. Zaradi majhnega števila prebivalcev in še manjšega števila pošiljk posluje pošta le štiri ure dnevno, sedemurno poslovanje pošte pa bi bilo nerentabilno. Produktivnost pošte znaša pri štiriurni zaposlitvi 75 do 80 odstotkov, razliko do 100 odstotkov pa solidarnostno krijemo. Rešitev za boljšo dostavo smo našli v tem, da poslujemo po novem urniku za stranke od 8. do 11. ure in ob sobotah še od 7. do 8. ure za izdajo pošiljk, časopisov, časnikov in telegramov. Pošiljke dostavljamo petkrat tedensko v Stranicah, dvakrat tedensko pa v Križevcu in Bukovljah. Če občani menijo, da je takšno poslovanje neustrezno, smo pripravljeni podaljšati delovni čas pošte od sedanjih štirih ur na sedem, to pa pod pogojem, da razliko v plačilu krije krajevna skupnost.

D. S.

ŽALEC

Delegatski sistem

Na zadnji seji vseh treh zborov žalske občinske skupščine je osrednja točka dnevnega reda veljala poročilu o uveljavljanju in izvajanju delegatskega sistema in delegatskih odnosov v temeljnih samoupravnih skupnostih in organizacijah v občinski skupščini in skupščini Socialistične republike Slovenije. Tako so med drugim sprejeli sklepe, naj temeljne samoupravne organizacije in skupnosti posvetijo več pozornosti sodelovanju in sporazumevanju pri reševanju skupnih vprašanj. To sporazumevanje se mora še posebej uresničevati v konferencah delegacij, v katerih se delovni ljudje in občani povezujejo zato, da bi vsklajevali stališča, iskali skupne rešitve in delegirali skupne delegate. Prav tako so sprejeli sklep, da mora občinska skupščina zagotoviti takšen sistem komuniciranja, ki bo zagotavljal pretok informacij iz temeljnih skupnosti v skupščino in nazaj in v katerem bodo delovni ljudje in občani pravočasno seznanjeni z vprašanji, ki so na dnevnem redu zasedanja skupščine ali posameznega zbora. To bo mogoče le z občinskim glasilom za delegate in delegacije. Delegati so na zadnjem zasedanju sprejeli tudi sklep, da je treba v smislu ustavnih določil čimprej vključiti v skupščinski sistem samoupravne interesne skupnosti s področja vzgoje in izobraževanja, kulture, telesne kulture, otroškega varstva, zdravstva ter socialnega varstva. Zato je treba podrobneje opredeliti njihove pristojnosti glede enakopravnega odločanja z zbori občinske skupščine. Zagotoviti bo treba koordinacijo dela med strokovnimi skupnostmi ter občinsko skupščino, izvršnim svetom ter pristojnimi upravnimi in strokovnimi službami.

Naslednje zasedanje vseh treh zborov bo 2. julija, na seji pa bodo delegati med drugim razpravljali in sklepali o tem, kje bo občinski praznik leta 1977. Izvršni svet je mnenja, naj bi bil v Trnavi.

JANEZ VEDENIK

USPELA ŠOLA ZA DELEGATE

Jutri bo končala z delom peta skupina stalne šole za delegate, ki jo je na pobudo celjske občinske skupščine in občinskih družbenopolitičnih organizacij pripravila delavska univerza.

V času od 26. maja do 27. junija se je v šoli zvrstilo pet skupin delegatov iz najrazličnejših celjskih delovnih kolektivov oziroma vsega skupaj 150 delegatov.

Stalna šola delegatov bo zdaj prekinila svoje delo. Tudi zanjo bodo začele veljati počitnice. Na novo pa bo zaživela že konec avgusta, ko bo najprej sprejela nekaj nad 120 prosvetnih delavcev iz osnovnih in srednjih šol celjske občine. Od sredine septembra pa se bo začelo njeno redno delo.

Četudi bo treba do končne ocene uveljavitve šole za delegate počakati še nekaj časa, je znano, da je uspela in da so jo vsi delegati toplo pozdravili, saj jim je odprla dosti širše poglede na delegatske in samoupravne probleme in naloge ter na delo, ki ga delegati vsak dan doživljajo v svojih sredinah.

MB

CELODNEVNA ŠOLA

● V pripravah na postopni prehod na celodnevno šolo v občini tečejo obsežne priprave v Zavodu Ivanke Uranjekove in v štorski osnovni šoli. Računajo, da bodo v obeh osnovnih šolah najpozneje s 1. januarjem prihodnjega leta uvedli celodnevno šolo. Zadevajo pa še na ključne probleme: kako zagotoviti ustrezna dodatna sredstva za investicijsko opremo, za zagotovitev nekaterih delovnih pogojev (kuhinja in jedilnica v štorski šoli, itd.) in sredstva za povečano dejavnost pedagoškega kadra.

ODLOČANJE, OBVEŠČANJE, DOGOVARJANJE, SPORAZUMEVANJE, ODLOČANJE, OBVEŠČANJE, DOGOVA

PORAZUMEVANJE, ODLOČANJE, OBVEŠČANJE, DOGOVARJANJE, SPORAZUMEVANJE, ODLOČANJE, OBVEŠČANJE, DOGOVARJA

DUŠAN POŽENEL-DŽURO

V naši domovini ni kraja, ki ne bi imel svojih junakov, borcev ali aktivistov. Neizčrpni so dogodki iz naše osvobodilne vojne, ki vedno znova, prav posebno pa še ob naših praznikih, zaživijo v krajih in ljudeh, živih pričah junaštva in požrtvovalnosti. Vsakokrat tople misli prevevajo našo notranjost ob spominu nanje in tudi časovna odmaknjenost te njihove veličine ne more zabrisati.

Občina Laško praznuje svoj občinski praznik združen z dnevom borca letos ob trideseti obletnici zmage nad fašizmom v rečiški dolini, zibeški osvobodilnega odpora na njenem območju. Vsakokrat se spominjamo s hvaležnostjo in ponosom borca DUŠANA POŽENELA-DŽURA, katerega ime je tesno povezano z osvobodilnim bojem teh krajev.

Rojen je bil leta 1911 v Bazovici pri Trstu in svojo mladost preživel na Primorskem. Sin trde in skope kraške zemlje se je v boju za vsakdanji kruh oblikoval ob očetu delavcu, kolarju, v kremenitega človeka. Kot tak je že v procesu proti članom TIGR leta 1930 moral ob sojenju zbežati čez mejo. V trdem boju za obstanek ni mogel nadaljevati študija za zobotehnika in zašel je med zasavsko-rečiške rudarje ki so ga kot razredno opredeljenega tovariško vzeli medse. Bil je neutrudljiv organizator in v hudih dneh leta 1941 ga že srečamo med prvimi aktivisti OF v rečiški dolini. Njegov lik je postal kaj kmalu v teh krajih simbol požrtvovalnega tovarištva, tiste topje in resnične človeške povezanosti, ki se je odražala v tisočih naših partizanov.

Postal je sekretar okrajnega komiteja KPS, ustanovitelj organizacij SKOJ, nenehni organizator in buditelj. Še preden je odšel v ilegalo, je sodeloval s tovariši Tonetom Grčarjem, Franjem Vrunčem, Pavličem in Ribičem. V Zgornji Rečici, kjer so mnogi domačini že od leta 1941 sodelovali z osvobodilnim odporom je bival pri Francu Lahu-Povšetu. Ta gospodar majhne kmetije je sprejemal partizane pod svojo streho, čeprav so ga nacisti v zaporu strahovito mučili. Dušan Poženel je organiziral trde postojanke OF in prihajal tudi h Krempušu, Deželaku, Jeranovim, Košičevim, Napretu, Hribarjevim, Lešnikovim in še nekaterim. Vsi so ga imeli srčno radi.

Ob hajki okoli Smihela se je zadrževal v hiši Klemenčičevih. Prišel je od javke aktivistke Poldčke, ki je bila njegova povezava v različne smeri. Pri Klemenčičevih je vedno našel toplo zavetje, saj je bil oče Matija že odgnan v Mathausen. Sin Maks je nadaljeval očetovo delo kot obveščevalec OF in opozoril borca Dušana na hajko, ki se je tisti dan širila po hribovitih pobočjih rečiškega območja. Ni hotel ostati v hiši, ki je že občutila okupatorjevo maščevanje, četudi so mu to svetovali. Odšel je naprej v gozd in zdelo se je, da je vse v redu. Tudi Klemenčičeva mati in sin Maks sta se že umirila od nemške vojaške patrulje in zanj nista bila več v skrbeh. Kasneje pa so v spokojno tišino odjeknili rafali in obšla ju je tesnoba in skrb za borca Dušana. Zgodilo se je, kar sta v mislih zavračala.

Tistega usodnega dne, 14. aprila 1944, je ob robu smrekovega gozda prerešetan od krogel padel Dušan Poženel. Obležal je v plitvi grapi, komaj dva metra od gozda, ki bi ga sprejel v varstvo kot že tolikokrat prej.

V gozdu se je prebujala pomlad, brstelo je novo življenje, njemu pa je ugašalo življenje na tej poslednji poti. Hudo ranjen je storil kakor številni drugi borci, ki jim je ob misli — nikoli živ sovražniku v roke — pogumna lastna roka pretrgala nit življenja...

Nemci so se hrupno vračali v dolino, saj so ubili najboljšega borca za svobodo... Tudi v Celju so slavili svojo navidezno zmago.

Čeprav so prepovedali obiskovati njegov grob, so tam nenadoma opazili sveže cvetje in rdečo zvezdo. Namesto padlega sekretarja so v boj stopili novi borci in nadaljevali borbo za svobodo.

Njegova mati, ki je živela v Bazovici pri Trstu, je tedaj izgubila edinega sina. In tako je k primorskim trpečim materam stopila v črnini, s solzami in bolečino še mati Poženelova.

PAVLA ROVAN

V spomin Dušanu

Rodil te skalni je Kras,
bol narodova te dojila,
ko v Bazovici tisti čas
ljudi naših kri je lila.

Trd čas ti klesal je obraz,
ko rasla so ti mlada krila.
Besnela burja je čez Kras,
a borov naših ni zlomila.

Na sever k nam si šel iskat
v globoki rudnik kruh svoj borni
in spet trpel si z brati brat,
a ni ti klonil duh uporni.

Na našo lepo to zemljo
so tuje horde privihrale
in zagrnile jo v temo,
svetinje naše so teptale.

Tedaj ko orel s kraških skal
razširil si ponosna krila
v zaščito naših rodnih tal,
ki naša kri jih je zalila.

Ob tebi v krepki bataljon
je zrasla zvestih borcev četa,
ki vstali so iz bednih spon
in jih vodila je osveta.

Jutranja zarja v tihi hrib
je svojo plaho luč razlila,
ko ti ugasnil je utrip,
zlomila so se orlu krila.

Ob tvojem grobu je pomlad
v svobodi novi zacvetela
— bila pomlad je tvojih nad,
ko tebi usta so nemela.

In vendar živ si v novih dneh.
S krvjo osvobojena domovina
je tvoje nade izpolnila
in z nami si na vseh poteh.

PAVLA ROVAN-JANA

Op.: Iz knjige: Partizanska pesem (1970)

Estetika okolja

Deseta plastika

Če danes govorimo o urejenosti in čistoči okolja, se nehote spomnimo tudi estetske ureditve. Ni vedno dovolj, da je okolica objekta samo očiščena odpadkov. Važno je, kako je zasnovana njena neposredna okolica, s katero se srečujejo vsak dan tisti, ki hodijo mimo, pa tudi priložnostni obiskovalci hiš, upravnih zgradb itd.

Te dni nas je nedvomno prijetno presenetila urejena okolica upravnega poslopja Javnih skladišč, Intereurope in Carinarnice v Čretu. Tembolj zato, ker je to predel, ki je izrazito industrijski, že vnaprej v mentaliteti nekaterih ljudi obsojen na večno nesnago in zastrupljeno ozračje. Toda temu ni tako. Res, da je človek v veliki meri odvisen od svojega okolja, toda če se je sprijel z dejstvom, da ne sme biti preveč odvisen od njega, da mu okolje ne sme vsakodnevno narekovati spremembe načina življenja, ampak da človek spreminja okolje in ga podreja svojim interesom, potem se kaj lahko srečamo z urejenimi, estetskimi rešitvami tudi tam, kjer bi to lahko najmanj pričakovali.

Akademski kipar Vasilije Četkovič je te dni postavil pred upravo poslopja Javnih skladišč, Intereurope in Carinarnice svojo deseto plastiko na ožjem celjskem območju. Vitka, domišljena struktura jelke se je vzpela ob arhitektonski celoti poslopja. Simbol prostora, simbol dela. Vse tri dejavnosti, ki so združene v upravni hiši so simbolizirane v sodobni plastiki. Prostor kot ena najvažnejših prvin v našem življenju, ki postaja pojem v naseljenosti, natrpanosti, urbaniziranosti, pa tudi urejenosti in prostranosti. Kje so meje, zastavljene v zakonih človeštva. Promet, speljan na vse štiri strani sveta, je nakazan v lahkotnem objemu dveh kroglastih elementov, ki v nakazanosti zemeljske oble podajata svet brez meridijanov. Živobarvna drobovina plastike je trenutek sinteze vseh teh relacij, je tudi akcent, ki naj še bolj pritegne opazovalca. Tudi tistega, ki se bo morda enkrat samkrat v življenju peljal po magistrali vzhod zahod mimo tega objekta.

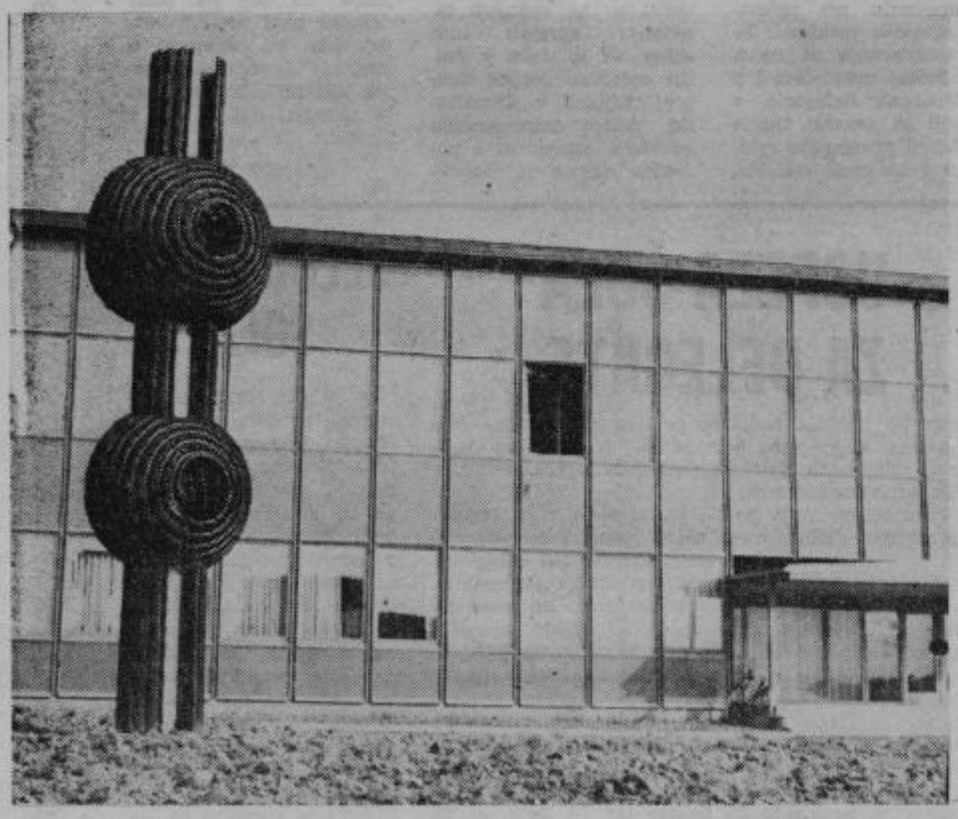

Vsekakor gre vse priznanje trem kolektivom, čeprav so pobudo pri postavitvi nosila Javna skladišča. Kot mozaik gradimo te svoje svetle spomenike delovnim zmagam duha in rok, postavljamo pa si tudi spomenike dobre zavesti, da smo storili nekaj za naš jutrišnji dan. Akademski kipar Četkovič je ponovno dokazal, kako je lahkotno snovati umetniške kreacije, če so posvečene nekim globljim človeškim, humanističnim hotenjem. Potem je likovna, kreativna izpeljava le še vprašanje angažiranosti umetnika samega v prostoru v katerem živi in dela. Če je to deseta plastika kot spomenik delovnemu človeku, nam le še obstaja obet, da bomo jutri lahko naredili še več.

DRAGO MEDVED

DRUŠTVO PISATELJEV

Pododbor tudi v Celju

V četrtek, 19. 6. 1975 so se sestali na tovariški pogovor celjski pisatelji, člani Društva slovenskih pisateljev. V prisrčnem pogovoru so se pogovorili o možnosti ustanovitve pododbora slovenskih pisateljev v Celju. Bili so mnenja, da bi bilo umestno oblikovati tak pododbor tudi v Celju, saj so celjski pisatelji že pred vojno imeli svoje združenje. Menili so, da bi tako precej lažje sodelovali pri širjenju slovenske umetniške besede na literarnih večerih. Lažje bi dajali pobude mladim pisateljem in okrepili svojo pobudo v literarnem ustvarjanju. Menili pa so, da bi septembra ponovno imeli razgovor, da pa bi prisostvoval tudi predsednik Društva slov. pisateljev tov. Potrč. Nadalje so sklenili, da bodo sodelovali na literarnem večeru v Škofji vasi v času občinskega praznika celjske občine. Po potrebi pa bodo nudili pomoč celjskim šolam in šolam v bližnjih občinah pri organizaciji literarnih ur v celodnevni vzgoji. Pogovorili so se tudi o možnosti, da bi se vključila med bralne značke, tudi značka celjskega pisatelja Franja Roša. Vsekakor pa žele celjski pisatelji doprinesti neposredno čimveč k razvoju samoupravne socialistične družbene ureditve.

ing. DANE DEBIČ

Šoštanjski kino zaprt

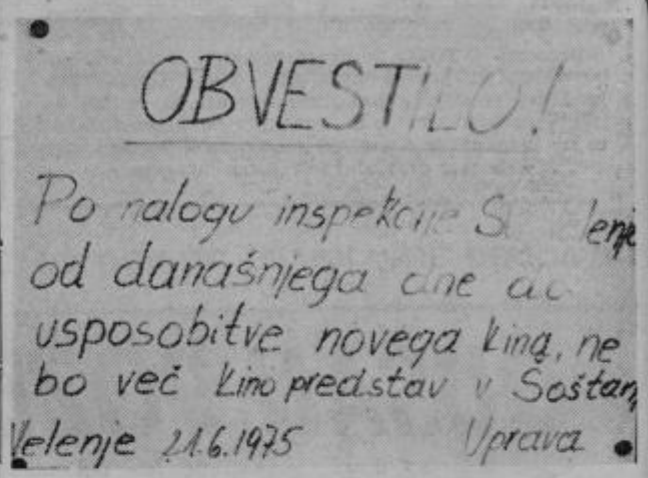

V soboto, 21. junija se je v reklamnih omaricah kina Kajuh v Šoštanju nenadoma pojavil naslednji napis: Po nalogu inšpekcije SO Velenje od današnjega dne do usposobitve novega kina ne bo več kino predstav v Šoštanju. Velenje 21. 6. 1975 — Uprava.

Ob tej priliki naj zapišemo, da je kino Kajuh v Šoštanju s 1. 1. 1975 prevzelo kono Velenje, prej pa ga je 10 let upravljalo prosvetno društvo Svoboda Šoštanj. Inšpekcija skupščine Velenje je tak nenaden ukrep sprejela zaradi razpok, ki so nastale v dvorani kina zaradi eksploatacije premoga, kljub temu, da v stavbi stanujejo še tri stranke.

Ker je takšna nenadna odpoved predvajanja filmskih predstav v Šoštanju osupnila prebivalce mesta in okolice, smo povprašali predsednika krajevne skupnosti Šoštanj Miloša Volka za pojasnilo. Le-ta je povedal, da o tem nimaj pojma, niti o tem ni bila obveščena krajevna skupnost Šoštanj. V razgovoru je poudaril, da je to za mesto Šoštanj zelo pereč problem, saj je kino razen gostiln edino razvedrilo še posebno za sezonske delavce iz drugih republik, ki jih je pri izgradnji IV. faze termoelektrarne zaposlenih več sto. Glede novega kulturnega doma pa je še dodal, da je le-ta bil odprt že konec aprila, vendar predvajanje filmskih predstav še ni mogoče, ker pri novem konoprojektorju ni vseh potrebnih delov, uvoznik Iskra iz Ljubljane le-teh ne more dobiti iz Čehoslovaške — čeprav je novi kinoprojektor bil montiran že pred dvema mesecema. Torej je pri vsem tem najbolj čudno to, da dobavitelj ni poskrbel za kompletno opremo kinoprojektorja vkljub podpisani pogodbi. Predvideno je namreč bilo, da bi domači film Užiška republika predvajali že ob odprtju doma v počastitev praznika OF.

Predsednik Miloš Volk je še povedal, da bo s tem seznanil pristojne občinske organe in da se bo krajevni skupnost zavzela za to, da bi novi dom čimprej začel služiti svojemu namenu in da bo Šoštanj po 50. letih delovanja kina imel spet redne filmske predstave. Kako dolgo pa bodo Šoštanjčani in okoličani ter sezonski delavci ostali brez edinega razvedrila, to je filmskih predstav, pa zaenkrat nihče ne ve. Skratka Šoštanj je postal dolgočasen, saj letos ne bo ob sobotah in nedeljah niti glasbe na vrtu hotela Kajuhov dom.

V. KOJC

95 let

Godba iz Zabukovice

Pred petindevetdesetimi leti je začela s svojim delom tudi godba na pihala iz Zabukovice. Prvi godbeniki so bili takrat kmečki sinovi in rudarji, danes pa igrajo pri njej sinovi rudarjev, različnih poklicev, ki nadaljujejo tradicijo svojih očetov-rudarjev. V knjigi Komunistična partija v revolucionarnem delavskem gibanju Savinjske doline, ki jo je pred kratkim napisal preboldski prvoborec Anton Kotnik, je ohranjeno pričevanje Albina Vipotnika: »Po končani prvi svetovni vojni je Verbič, uslužbenec rudnika Zabukovica, ustanovil rudniško godbo na pihala, ki pa je kmalu razpadla. Leta 1934 so jo obnovili bratje Gojzdnikarji, s še nekaterimi starimi in novimi godbeniki. Ta godba je potem delovala vse do vojne. Čeprav je bila to rudniška godba, so njeni člani tesno sodelovali na vseh prireditvah Svobode in Vzjamenosti in na manifestacijah zabukovških rudarjev. Prišlo je tudi do sodelovanja med preboldsko in zabukovško godbo in to po zaslugi Franca Hribarja ter Rute in Frica Plahterja. Ti so igrali v preboldski in zabukovški godbi ter v orkestru Zarja.«

V okviru godbe in orkestra Zarja so vseskozi sodelovali člani komunistične partije, ki so leta 1935 ustanovili sekcijo za ideološko delo.

To pestro kulturno življenje je leta 1941 pretrgal okupator, ki je skušal godbo ohraniti, vendar so godbeniki poskrili instrumente, tako da okupatorjeva namera ni uspela.

Po vojni je bila na pobudo bivših godbenikov osnovna Rudarska godba Zabukovica, osnoval pa jo je Alojz Pečnik, kasnejši kapelniki pa so bili še Franc Kovač, Alojz Bastardi, Franc Kovač, Alojz Pečnik in Franc Tratar.

Danes, ko ni več rudnika, so godbo vzeli pod svoje okrilje zabukovški upokojenci, v zadnjem času pa jim precej pomagata tudi Kulturna skupnost Žalec in Minerva Zabukovica, ki naj bi prevzela patronat nad godbo.

Trenutno igra v godbi 34 godbenikov, uči pa se jih deset, poprečna starost pa je komaj dvaindvajset let.

Ob njihovi obletnici iskrene čestitke!

Tekst FRANC JEŽOVNIK
Foto: ZORAN PREMIK

OKUS PO INDIJI V SALONU T

Kot kaže, so se pri Tehnomercatorju TOZD Maloprodaja in v Modnem salonu v Velenju odločili, da bodo potrošnikom ponudili poleg stalnih modnih in mladostnih artiklov občasno tudi prijetne spremembe in novosti. Tako so nam v teh dnem pripravili »Indijski teden« v Salonu T, ki se je preselil sem iz Velenja, kjer je gostoval že v Salonu M.

Če boste v tem tednu zavili v Salon T, vas bo že takoj ob vstopu pozdravila zanimiva in specifična indijska glasba in prijeten vonj dišečih kadil. Potem pa boste lahko izbirali med najrazličnejšimi izdelki iz daljne Indije. Največ je seveda konfekcije, primerne prav za ta letni čas in malone za vse priložnosti. Njihova dolga krila, sešita iz gosto tkanega indijskega bombaža v karirastem vzorcu pestrih in veselih barv bodo mlade Celjanke prav gotovo z veseljem nosile. Nekaj dolgih kril je tudi iz prave naravne svile in popestrenih z vezenjem. Pestra je tudi izbira ženskih bluz, majic in tunik ter moških srajc. Srajce so seveda športne, črtaste, takšne pač, da jih boste oblekli h kavbojkam ali poletnim hlačam. Na majicah in tunikah je pogosto spet dekorativno vezenje.

Poleg originalnih indijskih oblačil prodajajo v Salonu T tudi oblačila, ki so sicer iz njihovega blaga, spet največ iz indijskega bombaža, vendar so jih sešili v Modnem salonu v Velenju in ki se v ničemer ne ločijo od originalnih. Vsa ta indijska oblačila so ne le izredno lepa in zanimiva, pač pa so tudi čisto uporabna in v zadnjem času tudi zelo aktualna, saj je moda iskala svojih idej vselej tudi pri narodnih oblačilih. Z malo domiselnosti bomo ta oblačila torej kombinirali k ostalim delom garderobe. Za nekatere pa je gotovo razveseljivo tudi to, da lahko nekaj blaga, indijskega bombaža in težke naravne svile, tudi kupite v tem tednu, saj ga prav tako prodajajo na metre.

Zelo zanimivi so tudi modni dodatki: moške kravate iz potiskane svile v naravnih in stiliziranih motivih (ki so prav tako aktualne in modne); potem svilene rute in šali (spet zelo veselih barv in pestrih vzorcev); pa droben modni nakit — ogrlice iz lesa (te so seveda najcenejše), iz poldragega kamenja in nekoliko dražje iz slonove kosti in dišečega lesa.

Poleg konfekcijskih izdelkov in dodatkov pa so v tem indijskem tednu prišli na svoj račun tudi ljubitelji in zbiralci raznih spominkov in drugih indijskih predmetov, saj je moč kupiti nekaj prav lepih ročno tkanih preprog manjše velikosti, okrasnih mečev, medeninastih svečnikov raznih oblik in velikosti in manjših stenskih reliefov; torej zelo dekorativnih in že zaradi svojega izvora zanimivih predmetov.

Prav razveseljive pa so cene vseh teh indijskih stvari, ki so ne le povsem sprejemljive, pač pa nekatere zares nizke in vsem dostopne. Samo za ilustracijo naj navedem, da stanejo bombažne majice z vezenjem 60 din cene dolgih kril se sučejo okrog 300 din, moške srajce z dolgimi rokavi so po 190 din in podobno.

Seveda pa nas po tem, ko so nas te indijske stvari tako navdušile, zanima, kaj bo po tem »Indijskem tednu« v Salonu T še ostalo v tej prodajalni, kaj bo skratka mogoče kupiti tudi pozneje. Predvsem se bodo dobila oblačila, ki jih iz indijskih materialov šivajo v velenjskem Modnem salonu, še naprej pa bodo prodajali tudi svilene rute in šale ter indijski nakit.

STASA GORENŠEK

PROGRAM LOŠKIH PRIREDITEV

3. **julija:** Ob 19.30 otvoritev poletnih kulturnih prireditev, Nastop pevskega zbora Ivo Štruc iz Slovenskih Konjic in tamburaške skupine PDP Svoboda Celje, nato gledališka predstava ZVEZDE SO VEČNE, ki jo uprizori amatersko gledališče Medvode.
4. **julija:** Kovaški piknik na Rogli.
5. **julija:** Srečanje borcev konjiške občine, katerega pričetek bo ob 14. uri. Zvečer bo premiera jugoslovanskega filma UŽIŠKA REPUBLIKA.
13. **julija:** Otvoritev Lovskega doma v Ločah — ob 10. uri.
20. **julija:** Nastop zabavno-glasbenega ansambla PRO ARTE — ob 20. uri.
22. **julija:** Kmečki praznik.
27. **julija:** Predstavljamo vam melodije Slovenske popevke 1975 — ob 19.30. Nastopajo: Edvin Fliser, Marjetka Falk, Janko Ropert, Boba Stefanovič in kot gost Marjan Kralj.
3. **avgusta:** Praznovanje v okviru mednarodnega leta žena in 100-letnice ustanovitve Rdečega križa.
9. **avgusta:** Uprizoritev drame MOLČEČA USTA — ob 19. uri.
16. **avgusta:** Coklarski bal s fantovščino na Rogli — ob 13. uri.
17. **avgusta:** Pohorska ohcet v Zrečah — ob 10. uri.
24. **avgusta:** Mir in prijateljstvo med narodi — ob 19.30. Sodeluje folklorna skupina SLUK iz Češkoslovaške in zabavni ansambel SIAZ iz Bolgarije.
2. **septembra:** Gostovanje Lutkovnega gledališča iz Ljubljane.
6. **septemra:** Zaključek poletnih prireditev z ljudsko igro POD SVOBODNIM SONCEM, ki jo bo uprizorilo Prosvetno društvo Zarja iz Trnovelj.

Vse prireditev bodo na gradu Pogled pri Ločah.

CELJE: OBLAČILCI NA IZLETU

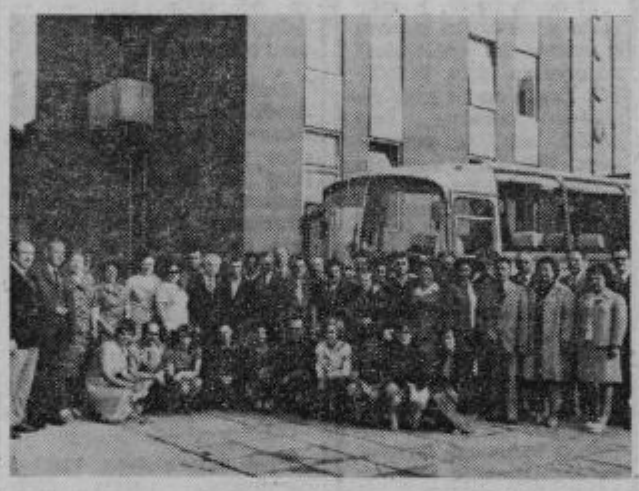

Spomin na prijeten izlet v Prebold, Kranj, Brnike in Bled ... Takšen pa je bil začetek v Celju.

Foto: V. Berk

Prvi dan v tem tednu je področni odbor oblačilne stroke pri republiški gospodarski zbornici v Celju pripravil za svoje člane izredno zanimiv strokovni izlet, ki je vodil v Prebold in Kranj, kjer so obiskali znane tekstilne tovarne in se tako srečali s proizvajalci tekstilnega blaga in seveda tudi z njihovimi problemi in načeli.

Tako je bil ta izlet že druga uspela akcija tega odbora po modni reviji, ki je več ali manj ostala brez odmeva, četudi bi si zaslužila veliko pozornost, saj je pokazala, da je med krojači in šiviljami v Celju in na tem območju dovolj velikih mojstrov, ki se lahko kosajo z vsakomur.

AVTO
Jugoslovanska avtomobilistična revija

DOGODKI

AVTO RALLY INVALIDOV NA GRAŠKO GORO

Društvo invalidov občine Velenje je v nedeljo 22. junija v počastitev 30-letnice osvoboditve organiziralo avto rally invalidov na Graško goro — goro jurišev. Start je bil 7. uri iz Velenja, rallyja pa se je udeležilo 18 avtomobilistov invalidov s spremljevalci. Prvi je prispel na cilj invalid Franc Oštir s sovozačem. Ko so prispeli na cilj vsi, je bilo na Graški gori tudi tekmovanje v streljanju, kjer je zasedel 1. mesto nekdanji borec NOV invalid Martin Kumer iz Šoštanja. V skupini žensk pa sta v rallyju zmagala Olga Šramel s sovoznico Lojzko Zaleznik.

Na Graški gori je spregovoril predsednik velenjskega društva invalidov Edvard Centrih in predsednik Društva invalidov Slovenije Stane Lavrič iz Ljubljane. V imenu občinskega odbora zveze borcev Velenje je navzoče pozdravil Slavko Vrtačnik, v imenu krajevne skupnosti Plešivec pa tovarišica Stumfl. Temu je sledilo polaganje vencev k spomeniku 320 padlih borcev XIV. divizije, ki stoji na Graški gori. Mladinci iz vasi Plešivec pa so v kulturnem programu izvedli Kajuhov recital.

S to uspelo prireditvijo, povezano s športom in kulturo, so tudi invalidi občine Velenje počastili 30-letnico osvoboditve.

V. K.

ZBOROVANJE POŠTARJEV CELJSKE REGIJE

Podjetje za PTT promet Celje je v nedeljo 22. junija priredilo v počastitev 30-letnice osvoboditve in 25-letnice samoupravljanja zbor poštarjev širšega celjskega območja v Zavodnjah pri Šoštanju. Poleg ostalih gostov se je zbora udeležil tudi pomočnik direktorja za PTT promet Ljubljana Jože Dobnik. Ob 10. uri je pihalni orkester KUD pošta Maribor, pod vodstvom Ervina Hartmana ml., zaigral internacionalo. Nato je bila otvoritev zbora s slavnostnim govorom in podelitvijo priznanj ter nagrad. Delegacija poštarjev pa je k Žlebnikovi domačiji nad Zavodnjo, k spominskemu obeležju Karla Destovnika-Kajuha, odnesla venec in s tem počastila pesnikov spomin, ki je tu omahnil med pohodom XIV. divizije.

V kulturnem delu programa je nastopil pevski zbor Kajuh iz Velenja, recital Kajuhovih pesmi pa so izvedli dijaki velenjske gimnazije. Nato je nastopil še pihalni orkester KUD pošta Maribor. V popoldanske času pa so se poštarji poveselili in se v medsebojnih razgovorih še bolj spoznali.

V. K.

LAŠKO: SEMINAR ZA SEKRETARJE ZK

Pretekli torek je bil v domu Dušana Poženela v Laškem celodnevni seminar za sekretarje osnovnih organizacij, svetov in stalnih aktivov ZKS. Obravnavali so družbenopolitične razmere v občini in naloge komunistov, nekatere aktualne ekonomske in družbenopolitične probleme občine, vlogo komunistov v boju proti zunanjim reakcionarnim vplivom. Razpravljali so tudi o marksizmu in ZK ter o nekaterih aktualnih zunanjepolitičnih dogodkih. Na koncu seminarja so se dogovorili tudi o bodočih nalogah.

Š. V.

UDARNIŠKI DAN MLADIH ŠENTJURČANOV

V okviru MDA Kozjansko 75 je občinska konferenca Šentjur organizirala na trasi ceste Bistrica—Cirkuše delovno akcijo. Mladinci so skupaj z brigadirji pomagali pri kopanju odtočnih jarkov in utrjevanju bankin. Mladinci so tako spoznali kako se dela praktično, kako brigadirji z veliko zavestjo do dela in solidarnostjo prispevajo k odpravljanju nerazvitosti na Kozjanskem.

Brigadirji pa so za mladino organizirali skupino afriških študentov iz Ljubljane, kateri so s svojim programom dokazali kot zelo uspelo prireditev njihove folklorne skupine. S tem srečanjem se je naše medsebojno prijateljstvo še poglobilo.

Po končanem programu folklorne skupine afriških študentov pa so mladinci občinske konference ZSM Šentjur z Brigadirji odigrali tekmo v malem nogometu. Zmagal je Šentjur 3:2 (1:1).

CVETO STROPNIK

ŽALEC: SINDIKAT IN CELODNEVNA ŠOLA

Danes popoldne bo v dvorani Kmetijskega kombinata Hmezad v Žalcu osma razširjena seja plenuma občinskega sveta Zveze sindikatov Slovenije. Na seji bodo med drugim razpravljali o uveljavljanju in izvajanju delegatskega sistema in delegatskih odnosov v temeljnih samoupravnih skupnostih in organizacijah v žalski občini in skupščini Socialistične republike Slovenije ter o nalogah sindikatov pri uvajanju celodnevne šole. Ob koncu današnje seje bodo izvolili še delegacijo Občinskega sveta Zveze sindikatov Žalec v občinsko konferenco Socialistične zveze delovnih ljudi.

JV

ŠMARJE PRI JELŠAH

USTAVLJENE ODSELITVE

Akcijski program občinske konference Zveze komunistov v Šmarju pri Jelšah je bil zastavljen dobro, bil je konkreten, z natanko določenimi roki, tudi naloge so bile izvršene, le da je bila kvaliteta nalog različna. Takšna je bila ocena na zadnji seji konference, kjer so med drugim tudi ugotovili, da je razveseljivo, da je zaustavljeno izseljevanje ljudi na druga območja izven občine. Prav tako so dosegli nekaj vidnih rezultatov, kjer je treba posebej izpostaviti dejstvo, da so se občani navadili opirati na lastne sile in ne le čakati na pomoč od zunaj, kjer je sicer prišlo do nekaj nepravilnosti, ki pa so bile že v kali zatrte. Žal je šlo tako daleč, da je moralo nekaj predsednikov krajevnih skupnosti zaradi izkoriščanja položaja odstopiti.

Konferenca, ki je bila zelo konkretna in zaradi tega tudi plodna, je še posebej opozorila na razvoj samoupravnih funkcij in ugotovila, da so le te premalo razvite v dislociranih obratih, ki jih je v občini kar precej. Tudi integracijski procesi v občini teko bolj slabo ali pa jih sploh ni. To velja za povezavo znotraj občine pa tudi izven nje.

Tudi v krajevnih skupnostih je prišlo do sicer predvidenih zapletov. V referatu sekretarja občinske konference Darka Bizjaka smo lahko zasledili ugotovitev, da je delo organov krajevnih skupnosti premalo javno in, da je še vedno premalo stikov med njimi in skupnostjo samo. Delo še vedno leži na ramenih posameznikov, ki tako lahko nemoteno odločajo o vsem.

Slabosti so se pojavile tudi v delovanju samoupravnih interesnih skupnostih. Domenili so se, da bo nujno treba sinhronizirati delovanja posameznih skupnosti.

Še vedno se niso uspeli otresti prakticizma in rutinerstva, ki v mnogočem škodi razvoju samoupravnih odnosov v občini in končno tudi pri postavljanju stabilizacijskih programov, ki so, po ugotovitvah razpravljalcev, slabo zastavljeni in preveč splošni, površni. Takšno stanje je zaradi kompleksnejšega razvoja občine nevzdržno, slednja ugotovitev pa je bila na seji konference večkrat poudarjena.

Ne nazadnje je na kritiko naletelo tudi kmetijstvo. Prisotni so menili, da bo treba nekako urediti odnose med kmeti, ki usposabljajo svoje kmetije za specializirano gospodarstvo in med tistimi, ki teh pogojev nimajo. Na tem področju že prihaja do zaostritev, ki imajo tipičen socialni značaj.

Kot vedno, je tudi tokrat padla beseda o javnem redu in miru v Rogaški Slatini, ki še vedno ni urejen. Domenjeno je bilo, da bodo ustrezne službe uporabile vse možnosti, ki jim jih nudi zakon.

MILENKO STRAŠEK

SODELOVANJE Z AMERIČANI

Pretekli ponedeljek so pripravili učenci osnovne šole I. celjske čete kratek kulturni program. Posvetili so ga obisku direktorja ameriškega informativnega centra iz Ljubljane gospodu Henzeju Chressu. Učenci te šole že dve leti sodelujejo z otroci ene od šestih šol Charlestona, ki leži v državi Illinois. Izmenjali so si predmete, ki najbolje predstavljajo obe mesti, njuno zgodovino, kulturo in gospodarstvo. Učenci celjske šole so pripravili tudi razstavo likovnih del in predmetov, ki so jih izdelali pri tehniškem pouku.

vš

DOBRNA

350 LET ZDRAVILIŠČA

Četudi je zdravilišče na Dobrni starejšega datuma, praznujejo letos njegovo 350-letnico v spomin na leto, ko je tedanji upravitelj obnovil bazen. O tem še danes priča spominska plošča.

Častitljiv jubilej, ki so ga na Dobrni proslavili v soboto, so združili ne-le s pregledom nastanka in njegovega razvoja, marveč še zlasti z opozorilom, da Dobrna brez novih naložb ne more iti naprej. Prenočitvene zmogljivosti so zastarele in ne ustrezajo več zahtevam sedanjega časa. Prav zato se v zdraviliškem kolektivu zavzemajo, da bi čimprej pričeli z gradnjo novega hotela B kategorije. In kot je v govoru dejal direktor zdravilišča Ivan Uranjek, so zdaj na Dobrni že tako daleč, da odklanjajo vsako leto več gostov. To pa je lahko sprejemljivo le kratek čas. Odklanjanje gostov za daljše obdobje lahko ima na nadaljnji razvoj zdravilišča negativne posledice. Žal, Dobrna sama ni sposobna sprejeti finančnega bremena nove naložbe. Zato si prizadevajo skupaj z drugimi dejavniki pa tudi z Ljubljansko banko, da bi našli soinvestitorja, ki bi tako pomagal kolektivu do nujno potrebne naložbe. Sicer pa računajo, da bi lahko z deli pričeli že letošnjo jesen.

Poleg številnih predstavnikov krajevnega in občinskega javnega življenja, sta se sobotne svečanosti med drugimi gosti udeležila tudi podpredsednik republiškega izvršnega sveta Zvone Dragan ter predsednik komiteja za zdravstvo in socialno varstvo, dr. Anton Fazarinc.

MB

stop — vaš TV vozni red

TREZNO POVEZOVANJE

Med svojim obiskom v preteklem tednu v Šentjurju je France Popit, predsednik CK ZKS obiskal tudi kmetijski kombinat Šentjur, kjer se je s komunisti dalj časa zadržal v plodnem razgovoru. Ugotovili so, da je v kombinatu dobro zastavljena samoupravna organiziranost, ekonomsko stanje pa je solidno kljub težavam, s katerimi se bore. Problemi nastajajo zaradi nizke akumulacije in investicijske nesposobnosti, zaradi slabe energetike in slabe mehanizacije, pa zaradi nekaterih nizkih cen kmetijskih izdelkov.

Franceta Popita je zanimala programska zasnova v sestavljeni organizaciji združenega dela DOBRINI. Znane so že prve pozitivne izkušnje tega SOZD, zato je predsednika CK ZKS zanimala delitev dela ter sredstev v delovnih organizacijah, ki so združene v Dobrini.

Z odgovori, ki so mu jih posredovali šentjurski komunisti, je bil France Popit zadovoljen, s povdarkom, da integracija, ki je grajena trezno na dobrih osnovah, mora roditi rezultate, da pa bo potrebno še mnogo naporov za uresničevanje ustavnih načel o integracijah.

Z. S.

VRBJE: NOV AVTOMOBIL

V nedeljo so praznovali krajani Vrbja pri Žalcu. Dobili so namreč nov gasilski avtomobil. Sami krajani Vrbja so zanj zbrali več kakor dva stara milijona dinarjev, žalska krajevna skupnost pa jim je pomagala s premostitvenim kreditom.

Na nedeljskem slavju je govoril tudi predsednik žalskega Izvršnega sveta, Jože Jan, ki je med drugim poudaril tudi vlogo in pomen gasilskih društev pri splošnem ljudskem odporu. —jv

CELJE

ZA UREJENO OKOLJE

Varstvo človekovega okolja postaja vse glasnejša zahteva zdajšnjega časa in zato tudi del skrbi za boljše delovne in življenjske pogoje naših ljudi. Ne po naključju. Zato dobivajo tudi najrazličnejše olepševalne in ureditvene pobude zelo konkretne oblike. Gesla so se spremenila v delo. Človek vse bolj spoznava, da sta mu čist zrak in urejeno okolje nujno potrebna, če hoče vskladiti potrebe za delo, bivanje, počitek, kulturo in rekreacijo.

Skrb za varstvo okolja je dobila tudi po zaslugi nove ustave povsem določene nosilce različnih akcij, nalog. Zdaj so občine, krajevne skupnosti in organizacije združenega dela tiste, ki morajo še posebej skrbeti za varstvo naravnega okolja, za njegovo ovrednotenje in oživljanje pa tudi za zagotavljanje tistih pogojev, ki naj preprečijo zdravju škodljive posledice, ki nastajajo v proizvodnji, porabi, prometu in drugod.

Prav zato dobiva varstvo človekovega okolja širše družbeno obeležje in vse več je tistih, ki jih takšne ali drugačne akcije vključujejo in zajemajo. S čisto določenimi nameni, programi in obveznostmi. V izpolnjevanju teh nalog je zavest, da je treba nekaj urediti, premalo. Spoznanje, da človek za svoje delo in življenje potrebuje čisto in urejeno okolje, spodbuja tudi k razvoju tako imenovane komunalne kulture. Zdaj pravimo in terjamo, da jo moramo sistematično razvijati na vsakem koraku, ob vsakem času in to ne kampanjsko, začasno, marveč stalno.

Čeprav imajo akcije za ureditev in olepšavo okolja, Celja, dolgoletno tradicijo in niso nikoli zamrle, dobivajo nove pobude pod naslovom »očistimo, uredimo in polepšajmo Celje« širše dimenzije. Svoje organizirano mesto pa so dobile z ustanovitvijo posebnega koordinacijskea odbora, ki bo vodil na območju celjske občine vse akcije in jih tudi usmerjal.

Koordinacijski odbor za to področje je imenovala občinska skupščina, za njegovega predsednika pa člana izvršnega sveta Zdravka Trogerja.

Četudi so nekatera dela stekla že prej, je koordinacijski odbor pred kratkim sprejel akcijski program, ki je hkrati obveznost za številne dejavnike v občini. Sicer delovni načrt podrobneje obvezuje krajevne skupnosti in šole, stanovanjsko interesno skupnost, najrazličnejša društva in organizacije, občinske inšpekcijske službe in ne nazadnje občinske družbeno politične organizacije, da sprejmejo ustrezne delovne obveznosti in tudi sicer storijo vse, da bo akcija uspela tako kot si to vsi skupaj želimo. Pomembno je priporočilo, da zlasti krajevne skupnosti ustanovijo posebne štabe ali komisije za izvedbo programskih akcij. In ne samo to, tako krajevne skupnosti kot temeljne organizacije združenega dela in drugi naj sprejmejo tudi svoje načrte in se borijo za njihovo uresničitev.

V Celju je stekla pomembna akcija, ki bo uspela le, če jo bodo sprejeli in osvojili prav vsi delovni ljudje in občani. To je naloga vseh in ne le nekaterih.

MB

LEP NOV KONJIŠKI KOPALNI BAZEN

V Slovenskih Konjicah so se odločili, da bodo obnovili bazen. Imenovali so komisijo, ki vodi vsa pripravljalna dela in skrbi tudi za dobavo vsega potrebnega materiala. Komisija je izdelala tudi program obnovitvenih del, ki obsega zatesnitev bazena, namestitev filterskih naprav, obložitev bazena s keramičnimi ploščicami, pa tudi ureditev objektov za filtre, ureditev garderob in okolice bazena. Predračunska vrednost obnovitvenih del znaša 300 milijonov starih dinarjev, od tega 160 milijonov prispeva občinski sklad za investicije v družbeni standard, 10 milijonov občinska telesno-kulturna skupnost, 20 milijonov konjiška krajevna skupnost, 10 milijonov Lesno industrijsko podjetje in 10 milijonov starih dinarjev Komunalno podjetje. Razliko med zbranim denarjem in končno vrednostjo obnovitvenih del bo verjetno kreditirala republiška telesno kulturna skupnost.

Konjičanom se obeta, da bodo že prihodnje leto zaplavali v lepem novem bazenu. Kajti že jeseni, tako namreč člani komisije predvidevajo, bodo bazen obložili s keramičnimi ploščicami, ostala dela pa postorili tja do pozne pomladi prihodnjega leta. Če se seveda ne bo kje zataknilo. Kot se nam pogosto pripeti.

D. S.

ŠPORTNI OBRAZI

JANKO VAGNER 80-LETNIK

Na zadnji prvenstveni tekmi republiške nogometne lige, ki je bila odigrana na Glaziji, so predstavniki ŽNK Kladivarja predali svojemu najstarejšemu članu Janku Vagnerju, spominski kipec nogometaša, ki ga bo spominjal na njegovo športno dejavnost v Celju.

Janko Vagner namreč praznuje 29. junija svojo 80-letnico in 65-letnico športnega udejstvovanja. Rodil se je leta 1895 v Žikarcih v Slov. Goricah. Po prvi svetovni vojni in po borbah z Maistrovimi borci za koroško mejo se je vrnil v Celje in bil takoj tudi soustanovitelj prvega slovenskega športnega kluba Celje. Takratni SSK Celje pa je tudi predhodnik današnjega Kladivarja.

Janka Vagnerja poznamo kot odličnega atleta, strelca in telovadca. Toda kaj kmalu pristopi k nogometu. Starejši ljubitelji nogometa ga poznajo kot odličnega igralca s krila, ko je pokazal že pred petdesetimi leti, kako je potrebno igrati na tem mestu. Njegova igra spominja na najboljše današnje igralce. Toda nogometa ni mogel igrati vseskozi. Po svoji športni karieri nogometaša se je z največjo vnemo posvetil nogometnemu sojenju. Že 1. 10. 1919 opravi izpit za podzveznega sodnika, 15. 4. 1921 za republiškega sodnika in leta 1934 je že zvezni sodnik. Vse do vojne sodi najtežje tekme in tudi po vojni deli pravico na športnih igriščih. Leta 1951 se upokoji in postane sodniški inštruktor, kar je še danes.

Takoj po sprejemu spominskega kipca smo ga pobarali, kaj meni o današnjem nogometu in sodnikih: *»Celjski fantje zadnje čase ne igrajo najbolje. Nekaj ni v redu. Vsekakor bo potrebno napraviti tu korak naprej. Drugače bomo izgubili zveste gledalce. V zboru nogometnih sodnikov pa je vse najlepše. Celjani imamo pet zveznih sodnikov, šest najst republiških, 34 podzveznih in 11 začasnih sodnikov. Mimo teh sodnikov pa smo tu še trije zvezni inštruktorji, Mirko Presinger, Pavle Bukovac in jaz. V prihodnje pa pripravljamo preko deset kandidatov za nove sodnike. Torej trenutno nimamo v Celju težav s sodniki. Pač pa bo potrebno malo več resnosti pri nekaterih, ki se večkrat ne priključijo našemu delu s polno močjo.«*

Dokler bo Janko Vagner vodil zbor celjskih nogometnih sodnikov in dokler bo mentor sodnikov v Celju smo lahko mirni, da bo na listah zveznih in republiških sodnikov vedno več celjskih predstavnikov. Zato mu tudi želimo še mnogo zdravja in delovanja v naši športni sredini!

J. KUZMA

ZA RAZMIŠLJANJE

MATURA

Maturantski ples ene izmed naših srednjih šol. V prijetnem, čisto posebno slavnostnem vzdušju žarijo mladi obrazi, ki bodo že čez nekaj časa dokazali, da so zreli za življenje. Nekateri bolj, drugi manj... Glasba, klepeti, nasmejani obrazi, ples, pijača in seveda ekstravagantne obleke mladih dam. Na prvi pogled vlada vzdušje kot v kakšnem filmu zahodne produkcije, ki prikazuje visoko družbo. Seveda so prisotni tudi starši.

»O gospa Mira, a niso čudoviti ti naši otroci?! Človek si sploh ne more misliti, da čas tako beži. Kaj hočemo, staramo se... Ja, kje ste pa kupili to čudovito toaleto za vašo Karmen?« je hitela spraševati gospa Marija, ki je bila prepričana, da njena hčerka Nives ne bo imela konkurence, vsaj kar se obleke tiče.

»Mož je bil na službenem potovanju v Franciji, pa je tam kupil blago. Toaleto pa so naši Karmen naredili kar v butiku Kamelija. A ni čudovita?«

»Da, res je. Moj Francelj pa je vztrajal, da gremo v Trst, pa veste, da sem ga komaj prepričala, da ni napravil take oslarije. Tam že vendar nakupuje vsak naš kmetavz. Odpeljali smo se v Milano. Ne rečem, da nismo dobro izbrali, ampak danes se niti v Italiji ne da kaj pametnega kupiti.«

In obe gospe, Marija in Mira, sta klepetali naprej in pri tem tožili, kako hudi časi so. Cene gor, plače dol, človek naj pa živi. Lani so si lahko privoščili počitnice v Španiji, letos pa ne vedo, kako bo. Matura njihovih hčera bo veljala kot pribito najmanj milijon. In sklenili sta, da bo za letošnje počitnice pač dober kar vikend...

XXXXX

Nekaj dni pred maturantskim plesom je Jožica, doma nekje iz Kozjanskega, hitela še na zadnjo »probo« k svoji sestrični, ki je bila šivilja.

Štiri leta je hodila v Celje in ves čas je vedela, da mati ob koncu ne bo zmogla vsega. Skrivaj je hranila vsak dinar in s prihrankom je včasih kupila kaj malega za svoje tri bratce in mater. Očeta ni bilo več. Pred leti se je ubil v prometni nesreči. Končno je napočil tudi dan, ko je bil maturantski ples. Bratci so z občudovanjem ogledovali svojo starejšo sestro, ko se jim je pokazala v novi obleki. Prav nič niso vedeli za to, da je bilo blago kupljeno na razprodaji v Celju.

Z materjo, mašno oblečeno, sta odšli na maturantski ples...

XXXXX

Nekje čisto v kotu dvorane je ob zidu slonela kmečko opravljena ženica in s solzami v očeh gledala svojo Jožico, ki je vsa srečna plesala in skupaj z ostalimi sanjarila o prihodnosti, ki jo čaka. Mimo matere so hitele lesketajoče se dame, govorile o milijonih in preklinjale sistem. Mati je hotela oditi, a se je zadnji trenutek spomnila, da bi razočarala hči. Tisti trenutek pa je v njej dozorel sklep, da bo Jožica hodila še naprej v šole. Tudi ona mora postati dama!

XXXXX

P. s.: Zgodbica je izmišljena. Zanimivo pa bi bilo izvedeti, koliko časa bodo še tudi na celjskih šolah uprizarjali maturantske plese s primesmi malomeščanstva in preživelih tradicij. Navsezadnje se lahko vprašamo, kakšna je vloga naših šol, ki naj bi vzgajale v socialističnem samoupravnem duhu. Pa brez zamere!

JANEZ VEDENIK

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

DIREKTORJU CESTNEGA PODJETJA CELJE

Prometna signalizacija je čudovita iznajdba, ki poteka od starodavnih kažipotov. Če si prvič v nekem kraju ali voziš skozi tuje mesto, so ti dobro postavljene in velike označbe edini »usmerjevalec« tvoje poti. Žal v Celju temu ni tako, pa čeprav poteka skozi naše mesto izredno pomembna cesta Maribor — Ljubljana — Koper in seveda obratno.

Najočitnejši primer tega stanja — ki je povzročilo že mnogo preglavic predvsem tujim voznikom — je na Ljubljanski cesti pred glavnim semaforiziranim križiščem. Nedeljske kolone avstrijskih voznikov, ki prihajajo z morja so včasih nepregledne. Na križišču proti novi Dečkovi ulici in dalje proti Mariboru bi se naj razvrstili na srednji pas, ki zavija v levo. S tem bi razbremenili mestne ulice in že tako gost ulični promet. Vendar jih na to opozarja le skromna tablica z napisom MARIBOR nekaj deset metrov pred križiščem. Tako ni več časa za pravilno razvrstitev in pride pač do izsiljevanja prednosti in prošenj ter mahanja skozi okno v drugo kolono — »spustite me noter«.

Takšnih primerov je še več. Če se spomnimo, kako odlično imajo urejene napise v drugih mestih (npr. Ljubljana, Zagreb), nam je skoraj nerodno.

Katero »telo, odbor ali komisija« odloča o postavljanju teh znakov, ali je vzrok v pomanjkanju denarja ali kaj podobnega?

MILAN SENIČAR

CELJE: OGREVANJE STANOVANJ

Izvršni svet celjske občinske skupščine se je na zadnji seji znova srečal z nekaterimi vprašanji ogrevanja stanovanj v Celju.

Tokrat je bil na tapeti predlog Plinarne-vodovoda, da naj bi vseh 22 kotlarn v stanovanjskih blokih v občini povezali v samostojno temeljno organizacijo združenega dela v okviru združenega komunalnega podjetja v Celju. In ne samo to, da bi pocenili ogrevanje stanovanj in prišli do konca z vsemi stroški, je kolektiv predložil varianto, da naj bi bila cena za ogrevanje sestavljena iz dveh delov. Prvi naj bi zajel nakup goriva, drugi pa ceno storitev, ki naj bi bila za vse kotlarne enaka in bi naj znašala 26,37 dinarjev za kvadratni meter površine. To hkrati pomeni, da bi bila cena za ogrevanje stanovanj za vsako kotlarno različna oziroma odvisna od vrste goriva pa tudi njegove porabe.

Ker je okoli ogrevanja stanovanj še vedno več različnih mnenj, se je izvršni svet odločil za javno razpravo z vsemi, ki so odgovorni, da problem spravijo z dnevnega reda. To pa pomeni, da bodo o njem razpravljali ne le predstavniki stanovalcev, marveč tudi zastopniki krajevnih skupnosti, krajevnih družbenopolitičnih organizacij in drugi. MB

BRASLOVČE

ZASTRUPLJENE RIBE

Sobota, 14. junija. Okoli devete ure dopoldne je ribiška družina v Šempetru dobila sporočilo, da poginjajo ribe v potoku Trebnik v Braslovčah. Komisija ribiške družine je takoj odšla na delo. V potoku, v dolžini od 2 do 3 km, so poginile vse ribe. Živih ni bilo videti. Pri preštevanju so našli okoli tisoč kosov rib v velikosti od 5 do 35 cm. Bile so zelo lepe. Imele so zalepljene (zaprte) škrge, in tako so ugotovili, da so se zadušile. Zakaj?

Po vodni površini so pritekali mastni oljni madeži. In ko so iskali njihov izvor, so prišli do kmetijskega obrata kooperacije Hmezad v Braslovčah, kjer so na betonski plošči prali kmetijske stroje. Odtod je odtekala odpadna voda, pomešana z oljem.

Komisija je vzela vzorce vode in poginulih rib zaradi strokovne analize. Škodo so ocenili na 12.000 din. Po 1972. letu je to že drugi primer množičnega pogina rib. Zaradi nizkega vodostaja, je odpadno olje še bolj pogubno delovalo na ribji živelj.

Primer vsekakor zasluži javno grajo in opomin. Naj pa bo tudi svarilo, zlasti zdaj, ko bodo kmetje večkrat uporabljali razna škropiva, ki lahko prav tako uničujoče vplivajo na ribe. Pri škropljenju je treba paziti, da škropivo ne pride v stik z vodo.

In ko so člani ribiške družine Šempeter obravnavali primer, so ugotovili še nekaj, kar daje prebivalcem tega območja in turističnim delavcem slabo oceno. Zlasti pri prehodih pri mostovih so namreč opazili veliko odpadkov in smeti, ki so jih tjakaj odvrgli ljudje. Ob potoku stojijo sicer lepo urejene hiše, čiste domačije, veliko lepega cvetja, kar pomeni, da ljudje želijo živeti v urejenem okolju. Žal pa tako ne mislijo vsi. Odpadki ob potoku so za to dokaz. Škoda!

MLADI IV. OSNOVNE ŠOLE NA ODRU

Izvenšolska dejavnost otrok je na raznih šolah različno razvita. Dramska igra na četrti osnovni šoli v Celju ima že tradicijo. In ker letos niso nastopali za Našo besedo so zaigrali ob koncu šolskega leta. V Pionirskem domu v Celju in v počastitev 30-letnice osvoboditve. Pod režijskim vodstvom neumorne režiserke Darinke Joštove je dramski krožek v sodelovanju z gojenci Pionirskega doma pripravil kulturni program, sestavljen iz recitacij in skeča Korajža velja.

pisma

SVET STARŠEV ODLOČAL

V torek, 10. 6. 1975 je imel svet staršev vzgojno varstvenega zavoda Anice Černejeve v Celju že svoj tretji sestanek v letošnjem šolskem letu. Razpravljal je o novi lestvici in ceni plačevanja oskrbnine za otrokovo bivanje v vrtcu, o kriterijih za sprejem otrok v vrtec, imenoval člane komisije, ki bo odločala o sprejemu otrok in se pogovarjala o izvedbi akcij za ureditev igrišč ob vrtcih. Starši so soglasno podprli predlog o zvišanju plačevanja oskrbnine otrok v vzgojno varstvenih zavodih, saj so se zavedali, da življenjski stroški iz dneva v dan rastejo. Ravnateljica zavoda je razložila staršem tudi težave, ki nastajajo ob sprejemu otrok v vrtec, predvsem pa dojenčkov. Od 52 prošenj za sprejem jih bodo ugodno rešili lahko le 15. Starši so se zanimali tudi za sistem razporeditve otrok v posameznih oddelkih. Želijo namreč, da bi bili otroci kar najbližje doma, to pa se seveda ne da storiti. Starši so večinoma tudi mnenja, da je oddelek v Simončičevi ulici najmodernejši in da imajo otroci pri vzgoji, izobraževanju, varstvu in prehrani tu boljše pogoje. Na to pripombo je ravnateljica odgovorila, da temu ni tako in da so vsi otroci deležni enakege vzgoje, hrane ali varstva. Ob koncu so se člani sveta staršev pogovarjali tudi o tem, da se bodo povezali s predsedniki hišnih svetov v bližini vrtcev in skupaj z njimi uredili otroška igrišča.

Na sestanku, ki je potekal v prijetnem delovnem vzdušju, se je ponovno izkazalo, kako pomemben dejavnik je v našem samoupravnem dogovarjanju svet staršev. Skupno reševanje problemov je ne samo lažje in bolj demokratično, ampak tudi bolj uspešno.

BOŽA GUCEK,
Na zelenici 8,
Celje

DRAŽJE MALICE

Ker si sama ne znam pomagati, se obračam na vas. Gre namreč za plačevanje malice na osnovni šoli v Vitanju. Zanjo je bila določena cena 35 dinarjev na mesec. Z njo smo se vsi strinjali. Med zimskimi počitnicami smo morali plačati celoten znesek, češ da bodo to ob koncu leta obračunali. Malico smo plačevali od 15. v mesecu, do naslednjega 15. Otroci imajo pouk do 25. junija. Za teh nekaj dni zahtevajo za malico 30 dinarjev, kar se mi zdi odločno preveč. Vsak Vitanjčan, ki ima šoloobvezne otroke, vam lahko to potrdi.

Če bi razmere v šolski kuhinji malo razčistili, bi bila verjetno tudi cena malice nižja, saj se na račun otrok redijo tudi svinje.

LJUDMILA STRUKELJ
VITANJE

ZAHVALA PIONIRJEV DOBJA

Pionirji osnovne šole Dobje pri Planini se najlepše zahvaljujemo kulturni skupnosti Šentjur in ZKPO Šentjur in ZKPO Šentjur za finančno pomoč, ki nam je omogočila udeležbo na šestem srečanju folklornih skupin Slovenije, ki je bilo v Domžalah. Obljubljamo, da se bomo še naprej trudili v izvenšolskih dejavnostih.

Pionirji in mentorica

AVTO STOP

V nedeljo, 1. junija 1975 sem bil na Svetini. Ker sem že precej v letih (70 let) mi je bilo težko hoditi peš, pa tudi na avtobus se mi ni ljubilo čakati, zato sem se odločil za avto-stop. Dvigoval sem palec, toda avtomobili so vozili mimo. Razumem voznike, ki so imeli polne avtomobile. Toda ne razumem voznikov, ki so bili sami pa me kljub temu niso vzeli s seboj. Če bi bil mladenka z mini krilcem bi me zagotovo vzeli, tako pa, kdo bo vozil starca!

Ko sem že obupal in nehal dvigovati palec, mi je ustavil voznik in vprašal. »Kam pa kam, stric?« Odgovoril sem, da v Celje in že smo se peljali.

To je bil človek! Brez stopanja me je vzel s seboj. V avtu je imel še ženo in otroka. Povedali so, da so iz Vojnika. Po prijmku jih nisem vprašal, pač pa sem si zapisal registrsko številko avta: CE 399-19. Čast in hvala temu vozniku, ki ima razumevanje za ostarele ljudi. Upam, da bo dose-

M. ALAŠEVIĆ

Le kam bi šel letos na dopust?
Kamorkoli že, nikjer se ne boš tako spočil, kot v službi . . .

10 x 1000

Nobene besede komentarja ne potrebuje ta žalostni posnetek. Vemo. Kruh se lahko pokvari, lahko ga kdo polije nehote tu s petrolejem, da ga še žival noče, toda ali je treba simbol človekove prehrane, vsakdanji kruh, takole nemarno stresti ob cesto, blagostanju, ki je lahko hitro minljiv, v posmeh.

Odločili smo, da je ta fotografija kot krepko sporočilo, vredna nagrade. Njen avtor Savo Vujanović iz Brežic (Gregorčičeva 11), prejme drugo nagrado današnjega kola 10 x 1000 in sicer 500 dinarjev.

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA:

36

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO FIJAVŽ

SE SO SE POLNILE JEČE STAREGA PISKRA

Okupatorjeve zapore in mučenja so v tistem času kot lahko spoznamo iz podatkov krajevnega odbora ZB Gornji grad, občutili Marija Remše, Franc in Marija Mermal, Jože in Frančiška Krajnc, Ivan, Jožefa in Milka Štiglic, Maks Šlander, Anton in Angela Kolarič, Marija in Mara Stare, Marija Trbovšek, Alojz Šlatinšek, Jože Urank, Marija in Franc Remic. Od naštetih je bil (spisek zaprtih ni popolen in bi bilo umestno, da bi ga kdo izmed tedaj zaprtih gornjegrajčanov dopolnil in prispeval kakršnokoli informacijo) Franc Remic obešen 12. februarja 1945. na Frankolovem. To je bilo takrat, ko je moralo smrt enega Nemca poplačati sto slovenskih rodoljubov s svojimi življenji. Takšen je bil »povračilen ukrep«, kot so Nemci imenovali podobna grozodejstva, za partizanske akcije, izvedene 3. februarja 1945. Borci XIII. brigade Mirka Bračiča so napadli na cesti Frankolovo—Stranice vojaški avtomobil. V njem se je vozil v oboroženem spremstvu Anton Dorfmaister, vodja in šef političnega urada za tedanje obsežno celjsko okrožje. Dorfmaister je bil težko ranjen in je naslednjega dne podlegel ranam. Tako se je končalo življenje nacionalsocialista, ki je že leta pred drugo svetovno vojno prihajal v Maribor in Celje pod lažnim imenom Berg z določenimi nalogami. Sodeloval je od prvih dni okupacije do svoje smrti pri številnih ukrepih proti Slovencem v celjskem okrožju, v katero je spadala tudi Zgornja Savinjska dolina. Poleg Remica so bili tedaj obešeni še drugi trije možje iz Zg. Savinjske doline, in sicer Ivan Kopušar in Franc Valte iz Ljubnega ter Klemen Planiček iz Luč.

GORNJEGRAJČANI SO OB HUDIH UDARCIH SKLONILI GLAVE, TODA KLONILI NISO

Povsem razumljivo je, da je bila z okupatorjevimi ukrepi — aretacijami, streljanju talcev, odvedbami v koncentracijska in delovna taborišča — nanešena razvoju osvobodilnega gibanja v Gornjem gradu in okolici strahovita škoda. Na prostosti so ostali le tisti člani gibanja, ki so se že nekaj mesecev pred julijskimi dogodki morali umakniti v ilegalo. Toda teh ni bilo veliko.

JOŽE KOLENC, ALBERT KOLENC

Brata Kolenc sta se vključila v osvobodilno gibanje že 1941. leta. Poznaju ju številni aktivisti in tedanji partizani. V mesecu juniju sta še pravočasno ubežala aretaciji in bila kot partizana zajeta po izdajstvu nekega pastirja na Arti (Raduha planina). Jože, roj. 1904. je bil ustreljen 2. 10. 1942 v Mariboru, Albert, roj. 1911. je bil ustreljen 10. 3. 1943 v Mariboru.

Bolj po prosti presoji kot po zgodovinski dokumentaciji in na podlagi pričakovanj tistih redkih preživelih, ki so poznali delovanje Osvobodilne fronte in komunistične partije na tem področju pred julijem 1942 in so pričeli ponovno delovati v odporniškem gibanju spomladi 1943. leta, izhaja, da se je začelo ponovno rahlo povezovanje simpatizerjev OF, torej z obnavljanjem frontne organizacije že v jeseni 1942, a živahneje šele od marca 1943. leta dalje. Franc Žmavc — Mrazek in njegov sin Franci sta imela stike s posamezniki v Gornjem gradu in okolici, z njima pa je bil tedaj v stalni povezavi član okrožnega komiteja KP za Savinjsko dolino, politični aktivist Albin Vipotnik-Strgar.

Toda zaustavimo se še nekoliko v Gornjem gradu pred opisovanjem novega poleta in OF spomladi 1943, o čemer bo govora pozneje, saj se pri opisovanju dogodkov iz dobe NOB zadržujemo predvsem v letu 1941 in 1942.

Potrtost prebivalstva je bila v Gornjem gradu v juliju, avgustu in septembru res velika. Številne družine so bile zelo prizadete. Nekaterih je dobesedno zmanjkalo. Možje ali sinovi so bili postreljeni ali še v zaporih in negotovosti kaj bo z njimi, njihove žene, matere ali sestre so bile pravtako v zaporih ali pa že odvedene v taborišča, nekatere celo ustreljene. Najhuje je bilo to, da ni bilo skoraj nikogar, ki bi se upal ob srečanju soseda s sosedom glasno ali vsaj tiho bodriti in nakazati boljši jutrišnji dan. Ljudje so se pričeli izogibati drug drugemu. Na ljudi so moreče vplivale tudi govorice o strahotah mučenja v zaporih in o strtju tega ali onega gornjegrajčana, ki ga je Gestapo s trpinčenjem in obljubami pripravil, da je spregovoril o svojem delovanju, nakar je sledilo še groznejše mučenje, tako, da se je iz žrtve izvleklo še priznanje o sodelovanju drugih. Gestapo je tudi tem, ki so priznali svojo udeležbo v gibanju in koristili mučiteljem, da so prišli še do novih imen sodelavcev, ni prizanesel. Prav tako kot druge, ki so prestali nečloveške krutosti in ničesar priznali, jih je postrelil, njihove družinske člane pa odpeljal v koncentracijska taborišča. O teh zadevah bi bilo še danes mučno pisati, zato je bolje, da ostanejo podrobnosti takih primerov v zgodovinskih arhivih. Prizadeti in njih najbližji pa sami vedo, kako kruto se je usoda polgrala s posamezniki.

Tudi to, da so Nemci in nekateri njihovi podrepniki — bodisi resno misleč in verujoč v njihovo zmago na vseh frontah in doma, ali samo v nameri, da bi se jim prikupili — močneje dvignili glave, je bilo vznemirljivo. Skratka, vzdušje v trgu je bilo napeto in moreče.

gel toliko let kot jaz in še več.

Voznikom, ki so prazni vozili mimo pa izrekam grajo.

Boril sem se za našo svobodo, ki jo danes uživa tudi mladina. Toda naša hrabrost danes nič ne velja pri mladih, ker se ne zavedajo, da smo jo ustvarili stari.

Še enkrat hvala vozniku avtomobila CE 399-19 in mnogo sreče za volanom!

IVAN MARKL,
Rečica 14
Laško
predelala Vida Spendl

NA KOROŠKO MED SLOVENCE

Nemara vas je že mnogo obiskalo čudovito avstrijsko Koroško. Njen čar je prav gotovo v tem, da kljub najrazličnejšim pritiskom tam še vedno živi strnjena slovenska manjšina. Nekoč je bila vsa slovenska, vendar so v minulih stoletjih številne Slovence germanizirali. To nam dokazujejo številna lastna in krajevna imena, ki izhajajo iz slovenskih. Tudi mene je zamikalo, da bi obiskal to čudovito, sončno jezersko pokrajino. In ni mi žal.

Moje potovanje se je začelo na celjski avtobusni postaji. Celje ima vsakodnevno zvezo s koroškim Labodom (Lavamünd). Ko sem z avtobusom prispel v Labod, sem opazil, da je večina sopotnikov prišla v ta kraj po nakupih. Labod je manjši kraj, ima pa nekaj industrije. Trgovina mu cvete predvsem zaradi jugoslovanskih kupcev. Labod sam je zahodna meja slovenstva na avstrijskem Koroškem. Bil sem zelo razočaran, saj večina ljudi ni znala slovensko. Po krajšem ogledu sicer prijetnega kraja, sem nadaljeval potovanje z dvignjenim palcem. Imel sem srečo, saj mi je kmalu ustavil voznik mercedesa z graško registracijo. Potoval je v Salzburg. Peljala sva se tudi skozi Velikovec. Žal pa so krajevni napisi le v nemščini. Skozi okna avtomobila sem opazoval in občudoval enkratno koroško pokrajino. Sledila je vožnja skozi Celovec. Posebno pa sem užival na poti od Celovca do Vrbe (Velden) ob Vrbskem jezeru. Avtocesta je vseskozi speljana ob jezeru. Vrbsko jezero je najlepše v Avstriji. Dopust v Vrbi pa si lahko privoščijo le najpetičnejši turisti. Pri odcepu avtoceste sem jo v Vrbo mahnil kar peš. Med potjo sem seveda občudoval vile z vrtovi ob obali jezera. Žal pa so povsod ob obali napisi »privat« ali pa »za hotelske goste«. Vseeno pa sem en tak napis prezrl in se prijetno okopal. V Vrbi kar mrgoli trgovin s spominki, ki so večinom še kar okusni. Navkljub mojemu pasivnemu znanju nemščine, sem po vseh trgovinah govoril le slovensko. To pa zato, ker sem se želel prepričati koliko je še slovenske besede v sicer ponemčenem kraju. V trgovini z oblačili sem naletel na mlado prodajalko, ki je govorila slovensko. Tudi z nekim trafikantom sem se sporazumel v slovenskem jeziku, prav tako tudi s šefom samopostrežne trgovine. Spoznanje, da sem odkril slovensko besedo v tako ponemčenem kraju, me je silno razveselilo. Z avtostopom sem se vrnil v Celovec, od tam pa z avtobusom čez romantični Ljubelj nazaj v domovino.

To potovanje je bilo zame eno najlepših doživetij v življenju. Najbolj pa me je razveselilo, da med našimi rojaki onkraj severne meje še vedno živi domača beseda.

NAGRADA 1.000 N. din.

BRANKO JERANKO,
Zidanškova 9
Celje

NAGRADNA IGRA 10 x 1000

Vzemite v roke svinčnik, pero, kuli, kar želite. Uporabite tudi pisalni stroj. Lahko na dopisnici, v pismu, kakor želite. Napišite, kaj je novega ali kaj se dogaja v vaši:

- krajevni skupnosti
- tovarni
- ustanovi
- šoli
- društvu
- igralski ali pevski, kulturni skupini
- zaselku, vasi
- samoupravni interesni skupnosti

in vsepovsod, kjer živite in delate ali pa pišite o zanimivih:

- delovnih posameznikih
- jubilantih
- družinah
- posebnežih
- zbirateljih
- in drugih delavcih, občanih, ljudeh

lahko pa tudi o:

- težavah kmečkega dela
- oddaljenih šolah in skrbnih učiteljih
- naporih zdravnikov
- mladih, ki bežijo v dolino

in še o drugem, kar nam kaže življenje. Snovi je veliko. Pogum. Ne bomo gledali na slovnične napake. Bodite raje kratki, jedrnati, natančni, s točno navedbo imen, priimkov, naslovov, krajev, društev itd., da se bomo znašli, ko bomo brali vaše prispevke.

Vse vaše zapise moramo dobiti v redakcijo vsakič **do petka zjutraj do 8. ure. To je zadnji rok.**

Vaš trud ne bo zaman. V uredništvu bomo vsak drugi teden zbrali najprivlačnejše, najboljše prispevke in jih nagradili. **Nagrade so tri: 1. 1.000,00 din; 2. 500,00 din in 3. knjiga.**

Začnimo!

K prispevku morate obvezno priložiti izpolnjen kupon!

KUPON ŠT. 10

Ime in priimek:

Točen naslov:

Krajevna skupnost:

Delovna organizacija, kjer ste zaposleni:

ŽAL NAM JE

Naša vas Lahomno je vključena v krajevno skupnost Marija gradec. Tudi pri nas, kot drugod, ne manjka problemov. Največji je slaba cesta. Že dalj časa se borimo, da bi jo asfaltirali, vendar brez uspeha. Lani smo z udarniškim delom in s pomočjo buldozerja razširili cesto od konca asfalta do trgovine v Tevčah. Vaščani smo pripravljeni prispevati tudi nekaj denarja, le da bi bila cesta urejena. Asfalta pa, kot kaže, letos še ne bo. Cesta je zelo prometna, saj razen osebnih avtomobilov vozijo po njej tudi avtobusi, in to štirje po štiri vožnje na dan. Po njej pa vozijo tudi težki tovornjaki Gozdnega gospodarstva. Zdaj, ko je cesta razširjena, vozniki vozijo še hitreje. Ob deževju se cesta zelo kvari, v suhem vremenu pa se za vozili valijo pravi oblaki prahu. Pešci, kolesarji in mi, ki tu stanujemo, se zaradi tega počutimo ogrožene. Rad bi pohvalil vse tiste voznike, ki vozijo obzirno.

Lani smo z veseljem delali udarniško, zdaj pa nam je žal, saj smo prišli z dežja pod kap. Delali smo takorekoč v svojo škodo. Če ne bo problem kmalu rešen, se bomo vaščani utopili v blatu in zadušili v prahu.

MAČEK LEOPOLD,
Lahomno 12/a
Laško

LOVSKA DRUŽINA IN KMET

Lep kraj je Vrba-Zavrh pri Dobrni, kjer živim. Tu sem si tudi ustvarila dom in družino. Veliko veselje čutim v delu na kmetiji, ki nam daje kruh. A kaj pomaga vse delo, ko je toliko divjačine, da včasih celo leto delam zastonj. Fazani, zajci in srnjad nam delajo veliko škode na posevkih. No, tudi kokoši redimo za divjad, saj lovci bolj skrbijo za mlade srnice, da jih ne bi kdo odnesel, kot pa na piščance, da jih ne bi odnesla lisica ali jastreb. Obvestili smo že lovce, a je bilo vse zaman. Je mar res kmet dolžan rediti kokoši za lisice? Potem pa še čudimo, da kmetije propadajo, mladi pa odhajajo v mesta, kjer jim ni treba zastonj delati. Nepravilno se mi zdi, da lovci nočejo uničiti lisic in jastrebov.

Ta prispevek sem napisala zato, ker vem, da mnogo lovcev bere Novi tednik in se bodo mogoče le potrudili in nam, kmetom pomagali v stiski. Ker sem še mlada, mislim s kmetovanjem nadaljevati, zato pa lovci — potrudite se!

PINTER MARIJA,
Vrba 26,
Dobrna

ANTON NOVAČAN

SPOMINI NA MLADOST

14

Bili so smešno strogi, grozili so nam vsak čas s streljanjem in seveda neprestano zijali skozi volovsko oko s pazlivim, neumno hudobnim očesom. Jaz vsaj nisem mogao trpeti tisto večno plavo mirno na sebi počivajoče oko, nič kakor oko, brezizrazno oprezujoče oko, samo eno takorekoč nago oko...

Naš stalni vratar pa je bio neki Nemec, dobričina in dobrijan, zato ker je bio kmet, a kmetsko srce ne pozna gospodarskega narodjaškega sovraštva. Za dobro besedo nam je ta nemški dobrijan dovoljeval, da so bila vrata včasi malo dalje odprta in za mene je bila neizmerna sreča, da sem lahko gledao po svobodnem kamenitem hodniku ali pa celo storio par korakov po njem. Krmili so nas pa slabo. Ob desetih ali enajstih dopoldne smo si sami prinašali prežganko, neko bljuvato brozgo, ki je imela edino to dobro lastnost, da je bila topla, in majhen krajec bogve iz česa pečenega kruha, zakaj ko si ga zavživao, si morao paziti, da si ne polomiš zoba. Popoldne ob štirih ali petih smo imeli kosilo, tako slabo, tako zanikrno slabo, da so doma ob tistem času pitali prasce gotovo bolje, — Bog mi odpusti grehe. Zvečer nič. Prve dni je že šlo, toda že tretji dan smo bili lačni, lačni kar naprej, strahovito lačni do konca dni u tistem nepozabnem krogu.

Čez dan smo postopali po sobi, klepetali, se kregali, razglablali o politiki, posebno pa o svojih lastnih »kriminalnih« slučajih, in ugibali kedaj pač se zopet dokopamo zlate svobode. Ponajveč pa smo poslušali tovariše Rusine. Ti so nam pravili grozne stvari. Kako jih je po Galiciji lovila, morila in obešala avstrijanska soldateska, kako so jih zmetali u živinske vagone in jih zapečatene pomikali po tri dni in več brez hrane, cele vlake, proti jugu počasi do Graca. Pred Gracom pa so jih spravili u Talerhof, jih zapodili na prosto polje, njih petnajsto mož, žen in otrok, ter to kolonije brez strehe obdali z bodečo žico. Komaj, komaj da so jim dali nekaj slame. Stiskali so se kakor ovce, prezebali u mrzlih in deževnih jesenskih nočeh, umirali, molili in obupovali. Mnogo jih je znorelo; tiste so vojaki enostavno pobili. Naš tovariš študent Pšenička je pripovedovao o groznem činu nekega vojaka — zverine. Mlad par, nedavno poročen, on še študent, ona pa lepa sedemnajstletna črnka, so osumili špijonaže, ker sta živela osamljena nekje u gališki vasi. U Talerhofu je imao mož neke posebne ozire s svojo ženico in se je približao žični ograji. Besen vojak ga je z bajonetom zaklao. Prihitela je žena in padla čez umirajočega. Tudi njo je vojak zaklao. Ljudje-ovce so ogorčeni prihiteli k mrtvima, a vojak je streljao, streljao po njih... Pšenička, osemnajstletni maturant, mi je kazao sive lase... Lasje mu pa niso posiveli ob teh opisanih prizorih, temveč še le ob tistem groznem trenotku... U tistem groznem trenotku, ko je zverina-vojak smeje se, brisao svoj krvavi bajonet s čopom natrgane uvele jesenske trave. Takrat, je pripovedovao Pšenička, ga je streslo po vsem životu. Zakričao je tako strašno, da je od lastnega krika pao u nezavest. Pšenička je bio pravi Malorus, na las tak študent, kakor jih opisuje Gogolj u svojem Viju. Dva druga naša tovariša sta bila unijatska kanonika. Ker se grško-katoliški duhovniki ženijo, je eden izmed teh kanoniškov imao s seboj dva svoja že odrasla sina, študenta pravnika, krasna dečka, ki sta imenitno prepevala. Drugi kanonik pa je bio škiljav in je govorio tudi francoski. Starikav možiček je rad ponavljao izza vsake besede nekak naš »one«, ki se je pri njem glasio »pataše«. To je bilo smešno in neradi smo govorili ž njim, ker ga nismo hoteli s smehom žaliti.

Vsi ti Rusini pa so grozno trpeli od uši in nekateri so imeli okrog vratu cele vence razpraskane kože, kar se je poznejé zgodilo tudi nam... Vendar nikoli ni bilo čuti iz njih ust besede žale... O blage, krotke, globoke, plemenite ruske duše... Oni so samo suha dejstva navajali brez kritike in brez pritožbe. Zvečer pa, kadar se nam je posrečilo naprositi vratarja, da je ugasnuo za pol ure nadležno elektriko, so naši Rusini sedli na slami skupaj in so peli.

Spomim u spominu so mi tisti večeri. Tako sem potovao svoje dni kot študent po Ukrajini, po vaseh okrog Kijeva z mladimi kmetskimi fanti in prečuo ž njimi marsikatero noč pred hato starke Jefimove. Starka Jefimova je točila pravi pristni kozaški med, nebeški napitek, ki je gnao kri po žilah, a glava je ostala jasna in bistra, misao pa vedra, kakor je bila nad nami in okrog nas visoka in mehka ukrajinska noč. Nepregledna ravan u mesečini; po njej rastrošene vasi; zamišljene hate z visokimi strehami; živa, skrivnostno šepetajoča tišina in mrgoleči somrak na obzorjih. Tam je ustala tista pesem, raztegla in otožna, polna hrepenenja in mladih tožb, pesem — duša vsake mladosti, in pesem kipečih burnih src; O, ne hodi Hricju!

Tu med štirimi stenami pa se je nesvobodna spremenila u spokorniški koral in glasovi naših pevcev so drhteli pobožno.

O, ne hodi Hricju,
bo na večerničku,
bo na večerički
divki čarovnički —
Solomu paljat
i zilje varjat
Tebja Hricunjo,
Zdorovlja pozbavljat...

Oj, ne hodi, Jurček, vasovat — Zakaj na vasovanju so dekleta, deklice — čarovničice, ki slamo zažigajo in zelišča varijo in tebi, moj Jurček, zdravje jemljejo...

Toda, straže so nam nagajale. Toliko da so odpeli, je že ropotalo puškino kopito po vratih, elektrika je planila in volovsko oko je gledalo po nas z zopernim sovražnim pogledom. Tedaj smo videli vso svojo nadlogo in smo se čudili, da smo trenotek prej u blaženi temi lahko sanjali s pesmijo o svobodi in ljubezni.

Spati se ni dalo. Moj Mikuž je ležao na hrbtu in gledao u strop. Tresla ga je mrzlica. Bili smo zbasani skupaj kakor vreče in Mikuževa drhteča roka se je trla ob mojo. Posamezni so spali, se u spanju nemirno premetavali, drugi so se pogovarjali med seboj, včasi do zgodnjega jutra. Samo naš Knez, ne tisti vojak Knez, temveč naš davkar Knez, se je navadno sprehajao po sobi, premišljevao in kadio, vihao svoja dva siva brka in se krhko smejao, kadar je govorio.

Bio je med vsemi najmirnejši, oče Knez, poln vedrega humorja in nikoli žalosten. Tolažio je vsakega s pametno besedo, bodrio nas je, razganjao vse plahe pomisli o naši usodi z zamahljajem roke in je postao naš orakel, h kateremu smo se vsi zatekali. Zanj je skrbela njegova hčerka, mu pošiljala tobaka in drugo in vse je delio z nami ne po bratovsko, po očetovsko.

In kar je poglavitno, on nas je razumeo, kadar smo lačni škilili na njegovo polico, kjer se je nahajao vedno krajec trdega, resastega jetniškega kruha.

Slab je bio tisti kruh, oče Knez, toda kruhek je le bio.

KONEC

KNJIGA, KI RAZGALJA MORILSKE OBRAZE

PO SLEDEH ČRNE ROKE

Pri založbi Borec je izšla knjiga Jožeta Vidica Po sledovih črne roke. To je dokumentarno-reportažni zapis, ki obsega preko 580 strani, 160 fotografij in dokumentov. Pisec, ki ga poznamo že po knjigah Beg z morišča in Zločin pri Lenartu, v najnovejšem delu obravnava zločine črne roke v Sloveniji, odkriva nam pobudnike, organizatorje in izvršilce teh gnusnih dejanj, ki se jih danes sramuje celo belogardistična emigracija v tujini, ki noče priznati očetovstva nad tem garjevim otrokom slovenske reakcije.

Črna roka je bila najbolj divja, edinstvena tajna moriška organizacija, ki je v minuli vojni delovala samo v Sloveniji. Morilci so ime povzeli po tajni organizaciji, ki je pred prvo svetovno vojno delovala v okviru obveščevalnega urada srbske vojske. Tudi slovenska črna roka se je izcimila iz obveščevalnega urada komande četniške vojske za Slovenijo in urada tajne domobranske obveščevalne službe.

Črnorokec, četniški oficir MIRKO BITENC, pred vojno profesor v Celju in celjski poslanec.

O črni roki vemo bore malo, čeprav je ta pošast strahotno pustošila po naših krajih. Morila je matere z več kot desetimi otroci, mlada dekleta, otroke, starčke, včasih kar cele družine. Sorodnikom partizanov so pošiljali grozilna pisma, to je letak z narisano črno roko. Včasih so črno roko narisali na zid hiše, v kateri so bivali za črnorokce nezaželeni ljudje. Morilci so bili predvsem mladi kmečki fantje in študentje, katerim je um zmešala klerofašistična duhovščina. Bili so brez srca, brez vesti. Po krivoverskem učenju škofa Rožmana ubiti aktivista OF ali njihovega sorodnika ni bil greh. Po zločinu so brez spovedi hodili k svetemu obhajilu in to z orožjem. Ko letos slavimo 30-letnico zmage nad fašizmom, obletnico osvoboditve, je prav, da se spomnimo žrtev, ki so darovala življenje za svobodo, da jo bomo znali ceniti, negovati in braniti, če bo to kdaj potrebno.

Ne samo, da je to prva knjiga o črni roki v Jugoslaviji, ki razgaljuje obraze zločincev in pobudnikov teh morij, temveč velja poudariti naslednje: Knjiga Jožeta Vidica Po sledovih črne roke prihaja tudi v pravem trenutku politične klime. Kot je znano, je prav v tem jubilejnem letu belogardistična propaganda zagnala silovito gonjo proti socialistični Jugoslaviji. Krivci za te strahotne zločine skušajo danes potvarjati zgodovino sebi v prid. Na žalost je del te njihove

Žrtev črne roke: RUDOLF RAVBAR iz Celja, varnostnik in obveščevalec v Ljubljani, ubit maja 1945.

propagande z obema rokama hlastno prijel del zahodnega reakcionarnega tiska, ki mu socializem ne diši.

Knjiga Po sledovih črne roke je odsev resnice, močna obtožba proti organizatorjem bratomorilske vojne, zato je njena vrednost še večja, pomen razsežnejši. Knjigo, ki jo priporočamo, lahko dobite v vseh knjigarnah ali pri založbi Borec, Ljubljana, Miklošičeva 28.

STARI SMO DVAJSET LET, PI

VESEL LIBOJČA

In se pri tem veselo nasmejijo. Kljub temu, da je že marsikdo krepko prekoračil dvajset let pa je le res, da že dvajset let igrajo skupaj. »Vsi smo že od mladosti dalje navdušeni muzikanterji,« pravi vodja ansambla Veseli Libojčani Herbert Kuzma. »Glasba nam pomeni nadomestilo za dopoldansko delo in ob njej se sprostimo, poveselimo, rečemo kakšno močno — tudi v grlo — in tako se človek zvečer lažje spravi spat. Saj je res, kajne da se ob glasbi, sploh pa če je prijetna, dobro zaspi?«

V narodno-zabavnem ansamblu Veseli Libojčani trenutno nastopajo: Herbert Kuzma kot vodja igra harmoniko, Ivan Menček klarinet, Marjan Oblak trobento, Jože Jančič bas, Štefan Kozmelj kitaro in Viktor Golavšek bobne, pojeta pa Marta Tifengraber in Olga Kos. Melodije pišeta Herbert Kuzma in Ivan Menček, tekste pa Meta Reiner, Barbka Jeločnik, Justina Rupnik in v zadnjem času tudi Jože Jančič. Ansambel se je na začetku obstoja nekaj mesecev imenoval »Cveka«, (ker je večina članov prišla iz takratne nižje gimnazije v Žalcu s temu bolj podobnimi ocenami!), potem pa so se preimenovali v Vesele Libojčane.

»Spoznali smo se v šoli pa tudi vsi smo že takrat igrali v libojski godbi na pihala ter harmonikarskem ansamblu oboje je vodil še danes aktivni Franc Kovač. Vadimo dvakrat na teden, pred pomembnejšimi nastopi pa tudi večkrat. Že leta 1960 smo nastopili na 1. republiški reviji narodnozabavnih ansamblov v Kopru in to edini iz še takratnega celjskega okraja. Zbrali so nas na nastopu v Rogaški Slatini. Pred tem pa smo leta 1958 nastopili v Naklem in kot prvi posneli živo oddajo za televizijo. Spomnim se, da je bil takrat v Žalcu edini televizor pri »Hodniku« (današnje gostišče Hmeljar) in so se iz Liboj pripeljali gledati, kako smo se odrezali. Potem je prišlo obdobje »vojske«. Prišli smo v tista leta, ko smo oblekli vojaško suknjo. Takrat je za tistega, ki je bil v vojski, vskočil drug, tako da je lahko ansambel nemoteno deloval.«

Od leta 1960 pa do 1970 so Veseli Libojčani v glav-

Marjan Oblak (trobenta), Ivan Menček (klarinet), Herbert K
čič (bas), Viktor Golavšek (bobni) in Štefan Kozmelj (kitara)

ŽALSKI IZVRŠNI SVET O NAGRADAH

Na zadnji seji Izvršnega sveta žalske občinske skupščine so med drugim razpravljali tudi o predlogu o podelitvi letošnjih občinskih nagrad in priznanj. Člani Izvršnega sveta so se strinjali, da prejmejo nagrade Rudi Cilenšek, Jelica Žuža, krajevna organizacija SZDL Andraž nad Polzelo, krajevna organizacija ZB NOV Braslovče ter Ribiška družina Šempeter, priznanja pa Kmetijski kombinat Hmezad Žalec — TOZD Kmetijstvo, TOZD Kooperacija, TOZD Mirosan, Vzgojno varstveni zavod Žalec, Gradnja Žalec, Minerva Žalec in župan občine Dolina pri Trstu, Dušan Lovriha. Seveda bodo dokončen sklep o podelitvi nagrad in priznanj sprejeli šele na zasedanju občinske skupščine.

Na seji izvršnega sveta so sprejeli tudi sklep, da proglasijo Franca Leskoška Luko za častnega občana žalske občine, podana pa je bila tudi informacija o stanju proračuna občine v času od 1. januarja do 31. maja 1975. Pri tem so opozorili na dejstvo, da so v Žalcu glede na proračunsko porabo med zadnjimi v republiki. Sprejeli so sklep, da bo potrebno pravočasno opozoriti vse koristnike proračuna, da z dodeljenimi sredstvi skrajno racionalno razpolagajo, ker omejena proračunska poraba, po družbenem dogovoru, ne dovoljuje povečanje proračuna v primeru, da presežejo planirana sredstva.

JANEZ VEDENIK

MLADINA ITC NA IZLETU

Nedolgo tega je mladina ITC organizirala pohod po mladinsko sindikalni transversali. Tokrat je udeležba bila zelo velika in pestra, saj so se ga udeležili predstavniki prav vseh članic SOZD in ITC, t. j. Kovinotehne, Libele, Kline in Elektrosignala iz Celja, Ferralita Žalec in Kovinske industrije Ig pri Ljubljani.

Na pohodu so obiskali spomenike XIV. divizije in znane partizanske družine na Paškem Kozjaku, pri katerih so med NOB bivale VDV brigada in brigade XIV. divizije. Pohoda se je udeležilo preko 80 mladincev, planincev omenjenih OZD. Pred domom na Paškem Kozjaku so udeleženci kar na planem zaplesali.

PREBOLD: VESELO OB SOBOTAH

Kot vsako leto, tako so tudi letos pričeli v Preboldu s sobotnimi plesi ob bazenu. Plese prireja TVD Partizan, za veselo razpoloženje v intimni okolici pa skrbi ansambel Jogy band.

Tudi v Grižah, v tamkajšnjem letnem gledališču, so pričeli s plesi. Ob sodelovanju ansambla Griški kvintet, jih prirejajo tamkajšnji prizadevni mladinci. jv

TURISTIČNI IZLET

Tako kot vsako leto, je celjska turistična zveza tudi prejšnjo soboto organizirala strokovni izlet predsednikov in tajnikov turističnih društev celjske regije. Poln avtobus udeležencev se je najprej ustavil v Laškem, kjer so se seznanili z zgodovino mesta ter obiskali pivovarno. Pot jih je zatem vodila v Rimske Toplice, Jurklošter, na Planino, Kozje do Kumrovca. Na povratku so se ustavili še v Rogaški Slatini, kjer so med drugim obiskali novi hotel Donat. V. Koje

ljubljanska banka

Od 7.6.1975 obresti od deviznih vlog samo v devizah

7,5% za vloge na vpogled

9% za vloge, vezane nad eno leto

10% za vloge, vezane nad dve leti

Obresti pripisujemo v tisti valuti, ki je naložena na deviznem računu ali devizni hranilni knjižici

AVIJO

NI

n skrbeli za veselo raz-
ožeje po veselicah in
slavah. Tako so prepoto-
i skoraj vse kraje v Slo-
niji, seveda pa so najbolj
gnani v vsakem kotičku
rinjske doline. Takrat ni
o revij za takšne ansamb-
in so jim preostale vese-
e.

Na Ptujskem festivalu smo
stopili dvakrat, leta 1972
1973. Vsak ansambel, ki
de prvič v Ptuj, je no-
ec in zato tudi njegov
eh slabši, prihodnje leto
bilo bolje. Zaradi nastopa
Ptuju imamo svoje posnet-
tudi na dveh kasetah in
ši. Leta 1973 smo nasto-
tudi na festivalu v Šte-
rjanu v Italiji in prišli v
le. Bili smo med boljši
saj smo ostali kar tri dni,
dtem ko ansambel, ki iz-
de, takoj odpotuje domov.«
Njihove prijetne viže so že
lušali tudi v Švici, Avstri-

a (harmonika), Ježe Jan-

Italiji in Češkoslovaški.
asko leto niso nastopili
v zaradi številnih gosto-
j na nobenem festivalu.
dve leti pa prirejajo v
ojah revijo narodno-zabav
ansamblov, kamor poleg
gačih povabijo še najbolj-
lovrstne ansamble iz Slo-
ije.

Smo proti festivalom, ker
skoraj vedno kuhinja. Na-
do pač dobi tisti, ki ima
zvez in poznanstev. Žal
še vedno tako! Smo za
je, srečanja, kjer poka-
o kaj znamo, se pogovo-
o o medsebojnem delu
podobno. Igramo pač za
instvo.«

daj boste izdali samostoj-
ploščo in pripravili jubi-
koncert?

Samostojno ploščo bi že
naj izdali, če ne bi imeli
ih problemov s pevci,
o se kar manjavali. To
a tudi eden izmed pogo-
za ploščo. Jubilejni kon-
pa bomo imeli na naši
i reviji v jeseni v Libo-
Takrat se bomo tudi
nili vseh tistih, ki so
mi v dvajsetih letih so-
vali, še posebej pa seve-
keramične in Svobode,
am največ pomagata, da
o nemoteno delamo.«

TONE VRABL

NAŠ KRAJ

ŽEGAR: VABILO NA OBISK

Žegar, majhna vasica na poti med Slivnico in Kozjem je preveč pozabljena. Skoraj je ne poznamo, čeprav je vredna ogleda in obiska. Po cesti od Slivnice proti Kozjemu je oddaljena okoli pet kilometrov. Makadamska cesta. Sicer pa naj ne bo cesta vzrok, da se ne bi vsaj za hip ustavili v Žegarju.

Tod ni prijetna samo narava, okolica. Gostoljubni so tudi domačini. Na tem koncu je dosti sadja pa ribeza. V vas so novo življenje prinesli tudi mladi brigadirji, ki gradijo vodovod. Na cesti je vedno dovolj prometa. Seveda ne takšnega kot je v mestu, navzlic temu pa so avtobusne proge tako goste, da ni nobenih težav se v Žegar pripeljati in odpeljati.

Žegar ima tudi bogato zgodovino iz časa naše ljudske revolucije. Od tod je lep razgled na bližnjo in daljnò okolico, za žejne in lačne pa je poskrbljeno v gostilni Marije Gubenšek.

MARIJA HODEJ

ŠENTJUR: NOVA STANOVANJA

V kratkem bo v Šentjurju vseljiv nov 25 — stanovanjski stolpič, ki ga je s sredstvi solidarnostnega sklada zgradila samoupravna stanovanjska skupnost.

Gradbeno podjetje Ignrad, ki je zgradilo že tri take stolpiče, je že pričelo s pripravljalnimi deli za izgradnjo četrtega. Stal bo na novi lokaciji med regulirano Pešnico in cesto proti Dramljam. Soseska »center«, v kateri je devet blokov, je zazidana, nujna je le še ureditev okolja in asfaltiranje dovoznic, kar pa je že v teku.

Poleg tega se je stanovanjska skupnost v Šentjurju odločila za gradnjo 19 — stanovanjskega bloka na Slivnici pri Celju in 12 — stanovanjskega bloka na Poniki.

E. REČNIK

STISKA V JASLIH

Ob številni udeležbi staršev, predvsem mater, je vzgojno varstveni zavod na slavnosten način zaključil svoje delo v letu 1974/75. Otroci vseh oddelkov vrtca so se predstavili z lepim in domiselno sestavljenim programom, ki so ga prisotni toplo sprejeli. Z nastopom so prikazali ustvarjalnost otrok in delo vzgojiteljic, za kar jim gre še posebno priznanje.

Trenutno urejajo okolje vrtca s prepotrebnimi igrišči in vse kaže, da ni daleč čas, ko bodo dela tudi končali. Ob vpisu otrok za novo vzgojno leto so ugotovili, da imajo za malčke od tretjega do šestega leta dovolj prostora, zato pa so preskromne zmogljivosti v jaslih, kjer sta zaenkrat dve skupini otrok. Morali bi jih imeti najmanj tri. Posledica te stiske je seveda odklanjanje otrok, kar povzroča prizadetim materam hude težave.

E. REČNIK

PRIDNI GASILCI

Po daljšem premoru so se šentjurski gasilci lotili rekonstrukcije svojega doma, ki bo z orodjarno, garažami, dvorano in drugimi potrebnimi prostori imel tloris 24 × 10 metrov. Rekonstrukcija tega doma je nujna, saj bi sicer gasilci težko izvrševali predvidene naloge.

Toda, šentjurski gasilci niso požrtvovalni le pri gašenju požarov in preprečevanju naravnih nesreč, temveč zdaj tudi pri udarniškem delu pri izgradnji in povečanju svojega doma. Da je temu tako, je potrdila »udarniška« nedelja, ko je 30 prostovoljcev že od pete ure zjutraj naprej delalo na gradbišču in betoniralo ploščo v velikosti 140 kv. metrov. Ob delu ni manjkalo dobre volje. Med šalami se je oglasila tudi pesem. Da ritem dela ne bi zastal, jim je celo zaigrala domača godba na pihala.

E. R.

DOBJE: KRAJEVNI PRAZNIK

V Dobju bodo praznovali krajevni praznik 29. junija. Proslava v počastitev 30-letnice revolucije se bo začela ob deseti uri v Dobju, sodelovali pa bodo učenci osnovne šole, člani prosvetnega društva ter ansambel Vikija Ašiča s pevci.

Kraj Dobje se kljub prizadevanju krajanov počasi razvija. Na razvoj kraja pa vpliva tudi njegova geografska lega ter lastninske pravice zemljišč, ki so v glavnem cerkvene. Vaščani imajo načrte za prosvetni dom, a ga nimajo kam postaviti. Tudi sodelovanje z drugimi krajevnimi skupnostmi je v navadi. V načrtu imajo pobratenje s KS Stadion iz Ljubljane, katerega člani se bodo udeležili proslave v počastitev krajevnega praznika.

Jožica Salobir

LAŠKO: ZA ČISTO OKOLJE

Krajevna Osnovna organizacija ZSMS Laško se je preko OK povezala s hortikulturnim društvom in bo v prvih dneh julija opravila čistilno akcijo na starem gradu v Laškem.

Morda kdo, ki pride v Laško, že ne vidi več razvalin starega gradu, ki še stoji na griču pod Humom, kajti drevje in grmovje je zarastlo obzidje. Poti so težko prehodne in marsikdo si ne upa več na dvorišče gradu. To pa je vzpodbudilo mlade, da še pred praznikom »Pivo in cvetje«, ki bo sredi julija, očistijo, uredijo poti in okolico. V akciji bodo sodelovali člani mladinske organizacije, hortikulturnega društva in ostali občani, ki želijo, da je njihov kraj lep, prijeten in vabljiv za goste in domače sprehajalce.

F. L.

70 NOVIH PROSTOVOLJCEV

V letu 1973 se je začela v naši občini akcija vključevanja mladine v partizanske enote. Mnogi, ki so sodelovali na pohodih po poteh partizanskih odredov in po poti XIV. divizije so se zavestno in z vso svojo odgovornostjo odločili in se vključili kot prostovoljci v te enote. Letos smo v tretji akciji vključevanja pridobili novih 70 prostovoljcev, kateri bodo sprejejti na proslavi v Hudi jami ob občinskem prazniku in v počastitev obletnice osvoboditve. V soboto in nedeljo — 28. in 29. junija bodo sodelovali na pohodu v obnočju občine, v soboto zvečer bo srečanje z domačini, borci in delegacijami pobratenih občin Trstenik in Vrbovec ob tabornem ognju. Plapolajoče zasave, veseli zvoki partizanskih pesmi in harmonik v enoti bodo oznanjali, da so mladi kot borci pripravljeni braniti svobodo. V enoti prostovoljcev je 45 odstotkov mladink in tako mladinci komaj uhajajo s svojimi 55 odstotki. Dekleta dokazujejo s svojim pristopom, da se želijo enakopravno vključiti v PE in da zmorejo napore, ki so bili nekič čast in last moških.

F. L.

LEPA NJIVA: »BOJAZLJIVI ŽENIN«

V nedeljo, 22. junija, so člani aktiva mladih prijetno presenetili »staro in mlado« v domačem kraju s trodejanko izpod peresa Pudgarja iz Belih vod. Kako si ljudje želijo takšnih prireditev, je bila dokaz prepolna dvorana v šoli na Lepi njivi. Pogumno so se zbrali mladi, ki jih vodi predsednik Urbane Leopold in so pod idejnim vodjem Francijem Fužirjem pričeli z vajami, pomagal jim je še tovariš Cesar iz Mozirja, pa smo bili priča lepo pripravljeni amaterski igrici. Igralo je sedem mladincev, ki so sami pripravili zelo posrečeno sceno. Prav posebno gre pohvaliti vloge ženina — Fužir Jurij, Mihe — Hrastnik Jurij, očeta — Podržnik Marjan in matere — Ramšak Anica. Sicer pa vsem izredno priznanje, saj so, kot je bilo v pozdravnih besedah povedano, »vsi mladi in v igranju začetniki«.

Kako bi bilo s podobno prireditvijo na prostem? Zagotovo bi bilo veliko hvaležnih gledalcev, ki so potrebni razvedrila in kraj bi zaživel ob pogumu mladih.

A. V.

MALA ANKETA

MATURA

Na gimnaziji v Celju ni bilo takšnega hrupa, kot smo ga vajeni. Dijaki nižjih razredov so vedli, da pišejo četrtošolci slovensko maturitetno nalogo in so hodili »bolj po prstih«. Ko so minile že tri ure, so pričeli eden za drugim prihajati iz telovadnice maturantje. Zardela lica in nasmeški so pokazali, da so bili težko a uspešno borbo. Ker jih je v naslednjih dneh čakal še ustni del mature, so skoraj vsi takoj odhiteli domov h knjigam. Večini je zdaj najbolj pomembno, kakšen bo njihov nadaljnji študij, kje bodo v Ljubljani dobili sobo. Vsi pa so prepričani, da so bila gimnazijska leta najlepša in nasrečnejša.

JASNA ŠTEMBERGER: Maturo bom opravljala še iz slovenščine, angleščine, zgodovine s samoupravljanjem in filozofije, ki sem si jo sama izbrala. Študij bom nadaljevala v Ljubljani, odločila pa sem se za ekonomijo in sicer za zunanjo trgovino, ker me že dolgo privlačujejo potovanja in tuji jeziki. Stanovanje imam že preskrbljeno, cena pa bo vsekakor visoka, kot je povsod v Ljubljani. Gimnazijska leta so vsekakor najlepša, saj so del naše mladosti. Kljub razposajenosti pa smo morali biti včasih tudi kar pretirano resni.

JAKLIČ DARJA: Zrelostnega izpita mi ni treba opravljati, ker sem opravila zadnji letnik z odličnim uspehom. Zdi se mi, da je najbolj pomembno, kakšen vtis naredi dijak v prvem letniku. Ko enkrat pride na površje, lahko z manj truda in z istim znanjem dosega boljše rezultate kot nekdo, ki ima slabšo osnovo. Odločila sem se za študij germanistike, saj me tuji jeziki že dolgo zanimajo.

GORAZD KROSL: Pred mano je ustni del mature. Jeseni bom odšel študirat biologijo v Ljubljano. Ta predmet me je vedno zanimal in prepričan sem, da bom ta študij najlaže opravil. Mogoče je ravno pouk biologije na gimnaziji tisti, ki mi je pri odločitvi pomagal, čeprav sega moje zanimanje za ta predmet že v osnovno šolo. V Ljubljani bom stanoval v privatni sobi, kot na žalost večina študentov. Privatne sobe so seveda mnogo dražje kot po domovih.

BERNARDA LESKOVAR: Pri pismenem delu mature sem si izbrala naslov — Lepo je v naši domovini biti mlad. Bil je zelo obširen in je bilo težko najti prav tisto, kar si je profesor zamislil, vendar pa je lahko vsak v štirih urah nekaj napisal. Verjetno bom šla študirat geodezijo. Oče je geodet, pri njem sem ta poklic spoznala in vzljubila. Gimnazijska leta so bila zame zelo lepa. Kako homogen razred smo bili dokazuje dejstvo, da smo vsi uspešno izdelali četrti letnik.

ROBERT VREČKO: Pri ustnem delu mature se najbolj bojim slovenskega jezika. Snov je pri tem predmetu najbolj obširna, pa tudi vsa štiri leta mi je slovenščina delala preglavice. Odločil sem se za študij prava, ki pa, kot vem, vsekakor ni lahek. Na maturantski izlet bomo odšli na Korčulo. To nas bo precej stalo. Ker pa smo vsa štiri leta denar pridno zbirali, ta ne bo predstavljal ovire, da se ne bi dostojno poslovili od gimnazijskih let.

LJUBNO: ŠOLA IN TELOVADNICA

V Ljubnem ob Savinji bo letos osrednja proslava v počastitev praznika mozirske občine 12. septembra. To praznovanje bodo združili z dvemi velikimi delovnimi zmagami. Tako bodo odprli novo halo kovinarske temeljne organizacije združenega dela domačega Gradbenika pa tudi nov prizidek šoli in telovadnico. Gre za dve največji naložbi po vojni, za investiciji, ki prinašata nov utrip v gospodarskem razvoju kraja in ne nazadnje boljše pogoje za vzgojo in izobraževanje otrok.

Gradnja prizidka in adaptacija starega šolskega poslopja potekata več ali manj po načrtu, časovnem namreč. Letošnje šolsko leto bodo sklenili v novem prizidku, kjer je sedem učilnic in tehnična delavnica. V stari šoli so zdaj zidarji in ji delajo novo obleko. Tudi telovadnica še ni povsem nared. Sicer pa bodo vsa dela opravili do konca letošnjega avgusta, tako da bodo novo šolsko leto začeli v novih pogojih. Le-ti prinašajo tudi eno in pol izmenski pouk.

Po prvotnem načrtu je bila preselitev v novi šolski prizidek določena z začetkom drugega šolskega polletja. Zaradi nekaterih zamud pri delih pa so se preselili 25. marca. S tem datumom je prenehala z delom tudi podružnična enota v Radmirju. Še prej pa so ukinili enoto v Rastkah. Vse to z namenom, da vsem otrokom na ljubenskem šolskem okolišu omogočijo enake in čim boljše pogoje za šolanje in izobraževanje.

MB

KAJ BO Z GRADOM?

Predsednica turističnega društva v Planini pri Sevnici MILENA VIDALI je načela usodo starih razvalin gradu.

Pred letom dni je njegove večstoletne razvaline zamajal potres in omajal tako, da se je porušila škarpa ceste, ki pelje na grad. Kamenje je letelo na hišo pod gradom, v stenah pa so vidne razpoke, ki groze. »Petim hišam,« je dejala predsednica »in šest razpok smo našteli v steni. Včasih smo ob praznikih razobesili na najvišji steni zastavo, letos pa se ni nihče upal splezati gor, da bi jo namestil. Radi bi tudi vedeli, kaj je na gradu od turističnega društva in kaj je od kmetijskega kombinata. Mi — društvo poskrbimo, da skupaj z otroci osnovne šole očistimo zelenice in okolje. Radi pa bi postavili še klopce in uredili razgledno ploščad. Tudi gostišče bi potem bolje zaživelo. A da se povrnem na grad: krajevna skupnost že ureja škarpo, ki bo preprečevala nadaljnje rušenje, a kdo bo poskrbel za razvaline? Poudarjam še enkrat, več družin je v nevarnosti, pa tudi TOLOV obrat.«

FOTOKRONIKA

POLZELA: DOBILI OMARICO

Z željo, da bi Planinsko društvo Polzela, kar najbolj seznanilo občane s svojim delom, so člani planinskega društva postavili dve domiselni oglasni deski. Na sliki vidimo člane društva, ki so pravkar končali s postavljanjem pri kulturnem domu. Upajo, da bodo s tem privabili še več članov, ter da bodo dali središču kraja pri izgledu tudi svoj delež.

T. TAVČAR

ŽALEC: ZRVS DELA

Krajevno združenje Rezervnih vojaških starešin iz Žalca je pripravilo pri Jami Pekel za vse rezervne vojaške starešine občine Žalec zbor, na katerem so se najprej seznanili z avtomatskim pehotnim orožjem, nato pa je sledilo tovariško srečanje. Ker je bil zbor širše obrambne vzgoje prebivalstva so se zbora udeležili tudi drugi občani.

T. TAVČAR

ŠMARJE: KORAK NAPREJ

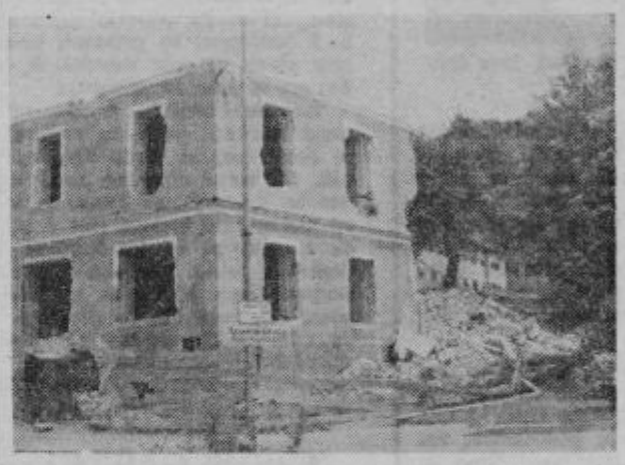

Stavbe, v katerih so bile družbenopolitične organizacije pa tudi druge ustanove v šmarski občini in v samem centru, Šmarju pri Jelšah in večinoma tudi precej poškodovane v lanskem potresu, doslej niso porušili. Pred nedavnim pa je prišla na vrsto prva v sicer dolgi vrsti: stavba, v kateri je imela svoje prostore Ljubljanska banka in SDK. Hiša v samem središču Šmarja je že porušena do tal, njeni prebivalci, uslužbenci banke, pa so se preselili v poslopje stare šole, kjer je dobilo zatočišče že več ustanov.

Stavbo je podaril nekdanji hranilnici in posojilnici dr. Hugo Kartin, njemu v spomin pa so Šmarčani vzidali na pročelje spominsko ploščo. Na drugi strani poslopja je bila vzidana tudi spominska plošča pesniku Antonu Aškercu, ki je v Šmarju nekaj let služboval in napisal nekaj svojih najlepših pesmi, med drugim tudi socialno pesem Anka.

Ker se Šmarčani vprašujejo, kako bo z usodo obeh spominskih plošč, nam je šef ekspoziture SDK Leopold Pelko zagotovil, da sta obe spominski obeležji varno spravljeni in da jih bodo namestili na novo zgradbo, ki jo bodo zidali na istem mestu, najverjetneje ena v avli nove banke, druga pa zunaj.

Novo banko bo financirala Ljubljanska banka solidarnostno z vsemi drugimi SDK v Sloveniji. Stavba, za katero načrte že delajo, bo namenjena Ljubljanski banki in pa SDK. Sodobno bo opremljena, po predvidevanjih pa bo končana nekje drugo leto, julija ali avgusta.

MILENKO STRASEK

PREBOLD

NOVA ŠTEVILKA REVIJE

Pred kratkim je v Preboldu izšla že tretja številka informativno literarnega glasila Žvajga, ki ga izdajajo preboldski mladinci.

Preboldske mladince je potrebno pohvaliti že zaradi tega, ker sploh izdajajo svoj list, saj so tako eni izmed redkih, ne samo na celjskem območju, pač pa v vsej Sloveniji. Vsebinsko je revija dobra, spet pa je navdušila mlada pesnica iz celjske Gimnazije pedagoške smeri, Nevenka Brinarjeva. Nekoliko je tokrat razočarala Jožica Ocvirkova, s svojo črtico Ljubezen izaa katedra. Ne da bi bila črtica slaba, nasprotno, dobra je! Res pa je, da je mlada Jožica sposobna napisati tudi kaj boljšega. Prijetno nas je v novi številki revije presenetila Zgodovina Prebolda. Prepričani smo, da bodo krajani radi prebirali vrstice o zgodovini svojega kraja, še prav posebej pa tisti, ki v svojih knjižnicah nimajo vseh številk Savinjskega zbornika. Kot vedno, pa so tudi tokrat prijetne ilustracije Nuše Šribarjeve. Morda bi lahko bile boljše strani, ki so namenjene humorju in satiri.

Sicer pa velja pohvaliti vse, ki so pri ustvarjanju revije kakor koli sodelovali, urednika Janka Napotnika, korektorja Roziko Kobaletovo, kakor tudi druge.

JANEZ VEDENIK

TOLO IN KONUS

ŽENSKE UTRJUJEJO SVOJE VEZI

Ideja o povezovanju med obratoma TOL-a v Planini pri Sevnici in Konusovim obratom v Ločah pri Slovenskih Konjicah je stara, do njene realizacije pa bo prišlo v kratkem. Kombinat Konus ima predpogodbe z avstrijskim podjetjem HUMANIC že podpisane, integracija s Tolom pa je na vidiku.

Naš obisk v Planini je veljal 41 ženskam, ki delajo v obratu Tola in nočejo slišati, da so copatarice. Beseda o delu in ženskih problemih je tekla z izmenovodkinjo NADO ZORKOVO, ki je med drugim dejala, da so ženske vesele pogovorov o združitvi, ker bodo imele trden kos kruha v roki. Do nedavna se ženske tod okoli sploh niso zaposlovale, zato so toliko bolj vesele dela, ki ga dobe v Tolovem obratu. »Delamo na zalogo, ki se kopiči, a ko se bo začela šola, jo bo zmanjkalo,« optimistično zaključi Nada. V štirih letih so se na delo navadile, lepo dosegajo in presegajo normo in so s plačami zadovoljne. Predvsem pa so zato, da se obrat modernizira in se izvrši do ženskam iz Planine tedelitev dela. Verjetno bolovadne copate kar ostale, ker to je izrelek, kjer so postale že prave mojstrice. Ko bo prišlo do združitve s »copatarkami« iz Ločč (naj nam dekleta in žene ta vzdevek oproste), bodo izdelke lahke obutve specializirali in tako bodo postale one specialistke za telovadne copate.

Ob obisku v njihovem obratu smo zabeležili še njihove želje, ki se skrivajo predvsem v misli, da bi delale v ustreznejših delovnih pogojih.

ZDENKA STOPAR

TMC SVETUJE

Prepričani smo, da nismo enolični, če vas ponovno opozorimo na novitete, ki jih v Tehnomercatorjevih trgovinah s ploščami skoraj vsak dan postavljajo na police. Torej, nasvet za vse, ki imate radi kakršnokoli zvrst glasbe! Obiščite Tehnomercatorjevo trgovino s ploščami, kajti na njihovih policah boste za gotovo našli nekaj po vašem okusu.

Za našo predstavitev pa smo tokrat izbrali po eno ploščo, ki pripada različnim zvrstem glasbe.

DOUGLAS — MONKEY SONG

To je ena izmed mnogih malih plošč tuje produkcije, ki čakajo na vas pri Tehnomercatorju. Douglas, je novo ime, ki je kaj hitro našlo pot tudi do naših poslušalcev. No, glasba, ki jo je posnel na to ploščo je dokaj prijetna in vredna mesta v vaši fonoteki.

SLOVENSKA POPEVKA 75

No, kljub temu, da smo o letošnji Slovenski popevci prečitali toliko kritičnih besed o njeni kvaliteti, smislu itd., je vendarle, čeprav ne v toliki meri, kot bi bilo treba, dosegla svoj namen. Prepričani smo, da je večina izmed štirinajstih popevk, ki so posnete na velki plošči, dokaj prijetnih in da bodo, če seveda še niso, našle pot do vašega srca. Torej melodije s Slovenske popevke vas še čakajo na Tehnomercatorjevih policah s ploščami.

ANS. MIHE DOLŽANA — MNOGO SREČNIH LET

To pa je ena izmed plošč domače zabavne glasbe, ki čaka na vas pri Tehnomercatorju. Tudi za to zvrst glasbe, skrbijo pri Tehnomercatorju, da je noviteta čim prej na njihovih prodajalnih policah. O plošči, ki smo jo izbrali za predstavitev pa samo to, da je ansambel Mihe Dolžana vnesel v svojo glasbo zopet nekaj novega, zanimivega, tako da je njihova zvočnost še bogatejša. Torej, čim prej po plošče k Tehnomercatorju.

LESTVICA

T

Dragi mladi, upamo, da ste poslušali našo zadnjo mladinsko oddajo na Radiu Celje in da vam je bila všeč. V petek, to je 2. junija, pa boste poslušali takšno T lestvico, ki je seveda sestavljena s pomočjo vaših predlogov.

1. ELVIS PRESLY — MY BOY
2. RAY STEVENS — TURN YOUR RADIO ON
3. GORAN BREGOVIC — KAD PRODJE SVE PVJEVAT ĆU I TAD
4. CARL DOUGLAS — DANCE THE KUNG FU
5. BILLY SWAN — I CAN HELP

V jutrišnji oddaji vam bomo predstavili naslednje skladbe, za katere lahko glasujete za naslednjo T lestvico.

1. CARPENTERS — PLEASE MR. POSTMAN
2. BY CITY ROLLERS — BYE? BYE BABY
3. SWEET — FOX ON THE RUN

Pišite nam na naslov: Novi tednik — Radio Celje, Gregorčičeva 5, Celje 63000.

PILŠTANJ

Z LASTNIMI MOČMI

Nič koliko težav so imeli v preteklosti Pilštanjčani s svojo cesto pa tudi vsi tisti, ki jih je pot zanesla na ta sicer prijeten in predvsem zelo lep košček Kozjanskega. Preden si se prebil iz Lesičnega preko pilštanjskega klanca mimo pokopališča v Stari trg, si se moral nadvse resno vprašati (in pogledati), če je konjiček še cel. In ker »vrag v sili še muhe žre«, so Pilštanjčani zadevo največkrat reševali kar na svojo roko: staro in mlado se je trumoma zapodilo na cestišče in hajd v roke lopato, kramp in kar je še potrebno za takšne posege.

Ideja o asfaltiranju ceste, ki je dolga nekako en kilometer in pol (računano brez ceste, ki teče skozi trg, za kaj ta ne bo obnovljena zaradi ohranitve prvobitnosti trga), ni od danes na jutri. Želja, da bi končno le imeli spodobno cesto, je sedaj dobila trdno podlago: pred dnevi so Pilštanjčani sami začeli z gradnjo ceste, ki bo, kot so nam povedali, ne le velik korak naprej v napredku kraja, občine in Kozjanskega nasploh, temveč tudi velika pridobitev za kmete kooperante, ki tod preko vozijo v dolino svoje pridelke, ki so se največkrat do doline že pomečkali in tako padali iz enega kakovostnega razreda v drugega, pri čemer je seveda trpel tudi mošnjiček pridelovalcev ribeza, sadja, grozdja in ostalega.

Že nekaj dni lahko vidite na strmem pilštanjskem pobočju, koder se cesta vije, od sonca razžarjene tržane, prepotene in utrujene, a vendar srečne. Kamioni brez konca in kraja dovažajo material, lopate in krampi pojo po trdnem pilštanjskem kamenju. Cesta bo veljala 80 starih milijonov, od tega pa bodo tržani sami prispevali kar 50 milijonov: 40 milijonov bodo vredna zemeljska dela, deset pa so jih že zbrali sami. Na pomoč bo prizadevnim tržanom priskočila še občinska skupščina z 10 milijoni, preostalih dvajset, kolikor jih bo še potrebno, pa bodo zbrali od podjetij znotraj in izven občine. No, denar ne bodo zbirali le tržani, svoj delež bodo pridali tudi uporabniki ceste z Vine gore in drugod.

Ko smo v soboto obiskali delovišče, smo prišli na mravljišče, ki pa ni bilo podobno enakim drugod. Na cesti je bilo zbrano vse: od najstarejšega tržana do najmlajšega, ki je komaj držal v rokah motiko, pripravljeno nalašč zanj. Tisti pa, ki niso zmogli ne enega ne drugega, so zvesto hodili okoli pridnih delavcev z vinom in prigrizkom. Dobremu delavcu je treba nuditi tudi dobro hrano, hrano pa tržani dajejo za svoje ljudi zastonj.

V jarku, polnem blata, zoprnem na pogled, polnem kamenja, čisto nič lahkega, je vihtel kramp Ivek Tacer, ki sicer ne živi na Pilštanju, a ga kaj vendarle priklepa s tisočerimi vezmi.

Ivek Tacer

Edi Kolar

»Vsak, ki le more, bi moral priti pomagat. Akcija je vredna vse pohvale, zlasti še kar vsi vemo, da ima občina trenutno velike probleme z odpravljanjem posledic potresa in, da ne zmore vsega sama. Takšna pomoč je več kot dobrodošla, mi pa tudi vemo, da bomo poslej lahko računali vsaj na skromno pomoč z njihove strani. In še to: vsakogar je doslej presenetila pobuda pilštanjskih tržanov.«

Eden tistih, ki mu je mnogo do tega, da bi cesta bila čimprej modernizirana, je tudi Edi Kolar, ki je tudi sicer mnogo pripomogel, da se je akcija sploh začela. Med komaj nekaj minut dolgim odmorom, mimogrede je spil osvežujočo turško kavico, ki jo je prinesla tržanka Bahova, je dejal:

»Doslej smo opravili okoli 750 prostovoljnih ur, rajši več kot manj. Četudi je bila modernizacija te ceste v petletnem planu občine, smo se vendarle odločili, da jo asfaltiramo sami, s svojimi močmi. Glede na potresne težave namreč ni kazalo, da bi prišli kmalu do nje, mi pa se zavedamo, da kraja drugače ne bomo rešili iz pozabe. Vsi tržani delamo kot eden, pomagajo pa nam tudi tisti, ki žive drugod, v Celju, Ljubljani, Mariboru in še kje. Če bo šlo po sreči, bomo do krajevnega praznika, 15. julija opravili večino dela.«

Solidarnost, potrjena z potoki znoja in zvrhano mero dobre volje. Le tako naprej, Pilštanjčani!

MILENKO STRAŠEK

ANDRAŽ VABI AKTIVISTE OF

V idiličnem in prijaznem Andražu nad Polzelo, se bodo dne 4. julija, na dan borca, ob 15. uri zbrali letos že tretjič po osvoboditvi nekdanji aktivisti Osvobodilne fronte Celjsko-Savinjskega okrožja.

Srečanje se vključuje v praznovanje občinskega praznika občine Žalec, imelo pa bo, z ozirom na 30. obletnico osvoboditve naše domovine, še posebno vsebinsko pomemben značaj.

Za to je določen poseben dan, govor, vaje partizanskih enot in kulturni program.

Po slovesnem delu bodo prisrčna svidenja in stiski rok s pozdravi dokazali, da naših tovariških vezi niso pretrgala desetletja, niti razdalje, ki nas ločijo. Te vezi so se rodile in krepile v trpljenju in borbi za visoke človeške ideale, zato žive še danes za sedanjost in bodočnost . . .

M. F.

ŠTORE

ŠOLSKA KONFERENCA

Priprav na konferenco je bilo veliko. Domenili smo se, da bo vsak oddelek nekaj napisal o svojem kolektivu in potem njegov predstavnik na konferenci to tudi prebral.

Konferenca je pomenila za našo šolo zelo veliko. Trdim lahko, da v Sloveniji takšne še ni bilo, na kateri bi bili naši starši, učitelji in mi, učenci.

V vsakem oddelku smo imeli prej že sestanke, kjer smo se pomenili o najvažnejšem in se tudi dogovorili, kako bo konferenca potekala. Tudi s tovarišem ravnateljem smo se pogovarjali.

Potem je prišel konferenčni dan. Bilo je imenitno. Na levi strani so sedeli starši, na desni predavatelji, v sredini pa mi, osmošolci in ravnatelj. Nihče si ni predstavljal, da bo vse tako lepo narejeno. Nihče od nas učencev dotlej še ni pomislil, da bo kdaj sedel na zaključni konferenci skupaj s starši in učitelji. In vendar se je to zgodilo.

Konferenco je začel ravnatelj in povedal nekaj splošnih značilnosti o konferenci in o nas, učencih. Potem so razredniki oddelkov poročali o svojih oddelkih. Takoj za tem pa še učenci o delu odborov in oddelkov. Seveda so bile teme posameznih učencev različne. Za vsak oddelek je bilo kaj zanimivega.

Tako je šlo do konca. Če je hotel kdo kaj dodati, je lahko znova izrazil svoje misli.

Na zaključku je spregovoril še predsednik naše mladinske organizacije in nam dal nekaj napotkov za naprej.

Slavnostno konferenco je zaključil tovariš ravnatelj, ki nam je izrekel pohvalo, saj so vsi trije oddelki dosegli stoodstotni učni uspeh.

Tako smo dokazali, da smo na naši šoli enotni, da smo povezani s starši in predavatelji in da je vse to močna veriga, ki se ne da zlahka pretrgati.

MIRA PODGORŠEK

PILŠTANJ: OKOLICA PA TAKÄ

Prebivalci trga Pilštajn na Kozjanskem so zelo ponosni na svoj trg, s tem pa seveda tudi na sramotilni kamen, ki stoji v samem središču trga in je bil vedno lepo oskrbovan. Kamen, ki je kulturno zgodovinska znamenitost, je bil v prvih tridesetih letih XX. stoletja prestavljen iz enega konca trga na mesto, kjer stoji sedaj, okoli njega pa so tržani uredili manjši park.

Okolje, v katerem je kamen, je sicer lepo urejeno, le velik kup kolov mu ne dela posebne časti pa tudi lesna vratca, ki bogvedi zakaj zapirajo enega dohodov do kamna, niso na mestu ob takšnem spomeniku in ob tako urejenem okolju. Sosedje spomenika, ki so mu namenili takšno družbo, bi o tem morali malo razmisliti in za svoje kole najti primernejši prostor.

Ob tem bi se seveda lahko vprašali, čemu je zgrajen dohod do takoimenovane »Ajdovske žene«, kamnite gmote, okoli katere je v stoletjih zrastla legenda, da je to okamenela žena. Pot, ki vodi do zanimive naravne znamenitosti, je bila doslej vsa leta nazaj odprta za vse in vsakogar, kotiček, kjer kamen stoji pa nadvse prijetno pribežališče za tržane in obiskovalce trga.

Neodgovorno je, da zaradi sporov, ki največkrat nimajo podlage, sosedje kratijo pravico do tistega, kar je bilo v dolgih desetletjih last vseh. V prizadevanjih tržanov, da bi čimpreje uredili svoj trg tako, da ne bi bil v veselje le njim samim, pač pa še komu drugemu, takšno ravnanje posameznikov, ki spominja že na namerno nasprotovanje razvoju trga, gotovo ni na mestu.

MILENKO STRAŠEK

merx

VELETRGOVSKO, GOSTINSKO-TURISTIČNO IN PROIZVODNO PODJETJE CELJE TOZD PRODAJE – LAŠKO

želi vsem svojim potrošnikom prijetno praznovanje občinskega praznika občine LAŠKO in se priporoča za obisk

LAŽJA KRIŽANKA

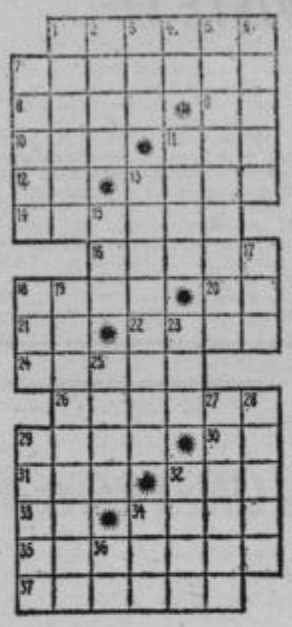

VODORAVNO: 1. pomiritev, 7. oborožen pazник, 8. gornji del trupa, 9. kemijski simbol za renij, 10. premikanje po zraku, 11. zvok, glas, 12. medmet, 13. živinska krma, 14. slovo, odhodnica (npr. po maturi), 16. plug, 18. slovenski smučarski skakalec (Ludvik), 20. kratica za Kmetijsko zadrugo, 21 kratica Osvobodilne fronte, 22. plin iz skupine ogljikovodikov (iz istih črk kot ETNA), 24. del obraza, poraščen z dlakami, 26 seznam, 29. smisel za lepo, 30. avtomobilska oznaka Subotice, 31. nočno zabavišče, 32. oznaka za »stran«, 33. veznik, 34 ljubkovalno moško ime 35. izdelovalec skled, 37 gosta črna tekočina, ter

NAVPIČNO: 1. zgornji del hiše, 2. del roke ali noge, 3. kratica italijanskega radijskega in televizijskega omrežja, 4. prva in zadnja črka abecede, 5. varovalna priprava, vgrajena v električnih tokovnih krogih, 6. prostor za nastopajoče v cirkusu, 7. preprosto rečno plovilo, 11. vinorodna rastlina, 13. znamka nemških osebnih avtomobilov, 15. maščoba, 17. kratica za Organizacijo združenih narodov, 18. eden izmed dvaintridesetih v ustni votlini, 19. prebivalka črnega kontinenta, 23. indonezijski šahist, 25. reka v severovzhodni Aziji, 27. istrsko vino, 28. kurir, 29. prihod v goste, 32. natrijev karbonat, ki se nahaja v naravi v nekaterih jezerih, 34. nemški spolnik, 36. različna soglasnika.

HUMOR

Francoski opat in politik Emanuel-Joseph Sieyées je sovražil vojnega ministra Bernardotta, ker je slutil v njem diktatorske težnje. Zato je kot član Direktorija podal ostavko. Gohier, ki je bil tudi član Direktorija, je bil nasprotnega mnenja in je dejal:

»Bernardotte ni samo koristen, brezpogojno je potreben republiki!«

»Ravno zato ga je treba odstraniti,« je povzel Sieyes.

»Kadar postane v republiki nekdo brezpogojno potreben, ga je treba imeti za najnevarnejšega sovražnika domovine in se ga na vsak način znebiti.«

KAJ SE BO PRIKAZALO?

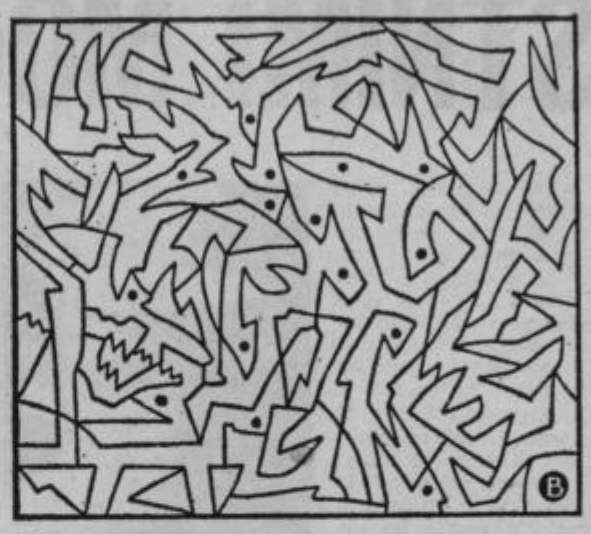

Počrnite samo tiste dele sličice, ki so označeni s črno piko!

REŠITEV IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

ZA BISTRE OČI
Glej risbo!

TRIJE ENAKI
2-b, 9-a, 11-b
KRIŽANKA
Vodoravno: Baška, Anglež, NT, mrva, der, oer, anis, PG, Apollo, sklon.

ZA BISTRE OČI

Sličici se razlikujeta v dvajsetih podrobnostih. Poskusite najti vse!

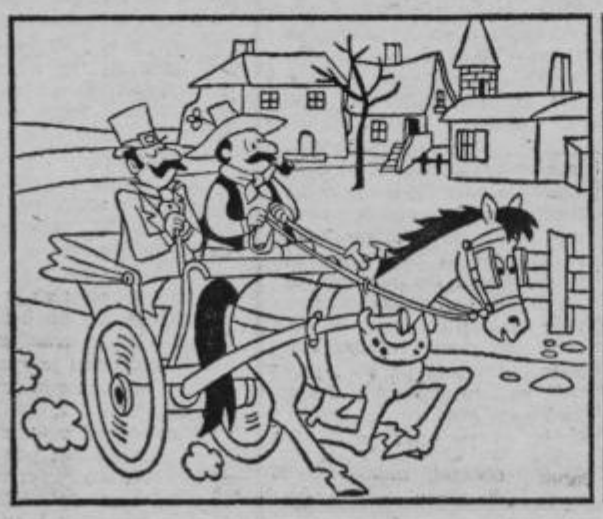

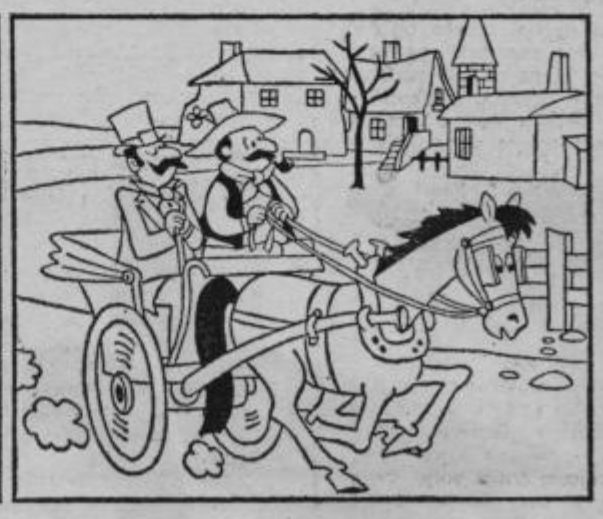

HUMOR

Ko je neki Amerikanec zvedel, da angleškemu književniku Rudyardu Kiplingu plačujejo novele po petindvajset centov besedo, mu je poslal precej strupeno pisemce in priložil četrt dolarja. V pismu je napisal: »Ker se vaša proza prodaja na drobno po 25 centov beseda, prilagam 25 centov za vzorec.«

Kipling je obdržal denar in poslal blago: naslovnik je prejel list papirja, na katerem je pisalo: »Hvala!«

COLNI VEČ VELIKOSTI – NA VESLA – TRO-SLOJNI – PVC NEOPREX –
VELIKA IZBIRA CAMP OPREME – ŠPORTNI ODDELEK VELEBLAGOVNICA
T

HČI GROFA BLAGAJA

13

RADC MURNIK

»Ti prosiš za otroka, Sonakaj?« se je začudila njegova mati, že utrujena.

»Tudi ona je prosila zame.«

»Ona?« je vzkipela Čirikli. »Odslej je — Omar!«

»Povej, kdo si?« se je vmešal bradati Angar. »Hitro — če ne — !«

»Reci: Omar,« je šepetal Sonakaj.

»Omar,« je ihtel otrok. Črnikasto olje in solze so mu kapale na obleko.

Sonakaj je neprenehoma gledal mučenega otroka in smilil se mu je vedno bolj. Prijel ga je za mehko ročico, mu pihal na nežne prste, otekle in razpraskane od hudih udarov, in ponavljal tiho: »Moj Omar! Moj Omar!«

»Pojdita z menoj« je velela Frauensteinerjeva. »Pokažem vama vaše zavetje!«

Odvedla ju je do konca jame in jima pokazala oba skrivnostna gumba ob zasukanem širokem kamnu. Odmaknila je debele zapahe na prvih, zelo nizkih vratih in odklenila temnico pod severnim stolpom. Iz nje je udarjal dušeč duh po trohnobi in plesnobi. Angar je nejevoljno širil nosnice. Ob zidu je stala nagnita miza in polomljena klop. Na tleh je bila nastlana slama.

»Tukaj že ne ostanemo dolgo,« je zagodrnjal Angar kratko, s kislim obrazom. »Sploh nismo vajeni, da bi dolgo čepeli na enem kraju.«

»Le ostanite tukaj, dokler ne okrevа moj sin in dokler ne pride trenutek, ugoden za beg!« je odvrnila Salda odločno. »Podnevi greste lahko skozi jamo k bregu — toda pazite! Prihajala bom vsak dan k vam in prinašala vsega potrebnega.«

Dobro je skrbela Salda za cigane, toda navzlic dobri hrani in pijači jim je bilo težko in zoprno v zatohli ozki stanici. Vsak dan je Angar sitnaril huje in silil proč . . .

Čez dober teden se je vrnil vitez Hans Fransteiner.

»Grof Blagaj besni, ker še ni mogel najti ciganov,« je poročal svoji sestri. »Zdaj jih zasledujejo v čisto drugi smeri — proti Petrinji in Sisku. Malone vsi njegovi vojščaki, pa tudi moštvo njegovih bratov na slavonskih gradovih, vsi so noč in dan pokonci.

»Se nocoj morajo moji čedni gostje od tod,« je sklenila Salda. »Zdaj pot proti jugu ni več tako nevarna!«

7

Ob robu mlade gorske jase blizu Maglaja je sedel toplega oktobrskega popoldne trinajstletni Omar na napol ugrezlem bogomilskem kamnu pod mnogostoletnim hrastom in sanjavo gledal v sivosinjo daljavo čez veličastno morje bosenskih pragozdov, ki so se širili v svečanotihi deviški krasoti proti severu do same Save.

Dolgoletno potovanje s cigani po balkanskih in jutrovih deželah, po Evropi, Aziji in Afriki, mu je opalilo nežnookrogli obraz; z ogorelo poltjo je bila v čudni neskladnosti jasna modrina njegovih lepih žalobnih oči pod izredno dolgimi svilnatočrnimi trepalnicami. Ozka usta, rdeča ko zrela obgozdna jagoda, so bila resna, preresna za otroka, kakor da navzlic mladosti ne bi poznala veselega nasmeha. Gosti, črno barvani lasje so mu pokrivali tilnik in rame. Razcapana obleka, ukradena bog ve kod v Posavini, mu je bila prekratka in kazala nežnoudne roke in noge, ožgane od pekočega sonca in vroče sape. Zraven njega je ležala butara kratkih vej in suhljadi.

Nagnil je glavo in z vlažnimi očmi pogledal dol, proti jugu. Tam je ob sarajevski cesti hitela šumeča Bosna v preozki strugi mimo strmin in jesensko pisanih pragozdov. Tukaj so skakale in plesale igrave luči po naglih valih; tam se je lesketalo, pramenasto po enakomerno se premikajoči gladini, kakor bi kipelo in lilo po koritu samo vrelo zlato. Nad vodo je letal urnokrili vodomec, živ smaragd. V soseski so med zelenjem črnele skodlaste strehe lesenih hiš, nad njimi pa sta se svetila minaret in kupola pravkar sezidane džamije pod trdnjavo slikovitega Maglaja.

Omar je upri komolce ob koleno, naslonil glavo na umazano malo roko in koprneče gledal proti večerni strani. Globoko je vzdihnil in vroče solze so mu orosile temne trepalnice.

»Mati — kje si?« — »Ali te bom še kdaj videl?«

V duhu se mu je jela porajati slika za sliko iz detinstva . . . Če je mižal, se mu je včasih dozdevalo, da vidi lepo oblečeno mlado gospo, sinjeoko, zlatolaso, tako dobro, tako prijazno; zdelo se mu je, da vidi velik vrt, velik grad — ali vse to se mu je kazalo kakor nejasne sence za motnomeglenim zagrinjalom. Zaman se je trudil, da b obudil te podobe v svojem spominu tako natančno, tak živo, kakor jih je občudoval včasih v sanjah.

»Ah, polagoma bom pozabil vse . . . Naposled mi ostan edinole moja verižica. Pomagaj mi Alah!«

Naglo je otipal podlogo svoje suknjice in se preveri da je dobro shranjen njegov edini zaklad, ki ga je ukrade spretni Sonakaj svoji materi in ga skrivaj vrnil Omarju Potožila se je dečkova duša; obrnil je glavo in pogleda navzdol.

V samotni dolinici, proti severu in vzhodu zavarovar z divje razklanimi pečinami, so bili večni popotniki razpe li na prisojah sedem šotorov. Okoli njih so dražili goli i polgoli cigančki sestradane lajave pse, prevračali kozolc cvilili, se lovili, pretepali, uhljali in lasali. Nekod je toli lo kladivo po kotlu; kdaj pa kdaj je slišal Omar žvižg klice, smeh, vmes pa strastno kričanje in pričkanje pr pirljivih babnic. Blizu tabora so se pasli trudni osli i mršava kljuseta z zvonci pod vratom. Nad jarkom kone doline je krožila jata gavranov in odšumela proti gozd kadar je v daljavi zapazila jastreba, tirana balkanskih v šav.

Kar je zaročljalo v goščavi železje. Omar se je okren proti šumi, koder je bila jesen naslikala že mnogo rum nih, rjavih in rdečih lis in prog. Izza grma se je pokaza debela glava velikega medveda; od vratu mu je vise močna dolga veriga.

»A, Efendi prihaja,« je dejal fant mirno.

Efendi ni bil navaden medved, katerih je v petnajste stoletju toliko živelo po poldivji Evropi. Zelo nadarje Efendi je bil največji umetnik med vsemi ukročenimi me vedi, kolikor so jih vodili cigani ali drugi medvedarji-p tepuhi po belem božjem svetu. Znal je ob zvončkljanju bobnanju Omarjevega tamburina tako lepo in častitljiv plesati po zadnjih nogah, da so ga občudovali vsi gledalc Efendi pomeni turško toliko, kakor po naše gospod, pravico do tega častnega naslova imajo samo uradnik učenjaki, pesniki — in princi sultanske hiše, potemtake zgolj velegospoda. Omarja in Efendija, obadva so ra imeli. Dobivala sta mnogo daril; žal jih je pobasala vsa l komna Čirikli ali pa samopašni jamadar Angar.

SREČANJE

RADA ŠIVAM IN VEZEM...

Marica Kasesnik z očetom v Atomskih Toplicah

Srečal sem jo v Atomskih Toplicah med udeleženci sončnega vlaka, ki ga je organiziralo društvo invalidov občine Velenje.

Marica Kasesnik, stara sedemnajst let, doma iz Šentilja pri Velenju.

Na izletu jo je spremljal in potiskal invalidski voziček, na katerega je priklenjena zaradi obolelosti mišic, njen oče, ki je sicer zaposlen v velenjskem Gorenju.

Zbolela je, ko je še hodila v osnovno šolo. Posebno rada se spominja takratne učiteljice Katice Krofl.

»Šolanja, žal, doma nisem mogla končati. Prej sem morala v dom invalidne mladine v Kamnik. Tam sem šolanje nadaljevala in se naučila marsikaj koristnega za življenje. Rada šivam in vezem razne prtičke. Veliko veselje pa imam tudi s knjigami in prebiranjem časopisov,« je povedala Marica, ki je bila kljub težki bolezni dobre volje. Vesela je bila, da je odšla na izlet, da je spoznala nove prijatelje, da je videla Rogaško Slatino in Atomske Toplice.

Njen nasmeh in dobra volja sta bili dokaz, da je Marica kljub bolezenski nadlogi optimist in da z zaupanjem gleda v bodočnost. Doma ima skrbne starše in dobre prijatelje, ki skrbijo zanjo in s katerimi se dobro razume.

Marici pa želimo še dosti dobre volje in veliko uspehov pri ročnem delu in da bi v življenju še marsikaj lepega doživela.

V. KOJC

ZDRAVNIK ODGOVARJA

KOŽA IN DETERGENTI

Vprašanje: Sem gospodinja in imam že dolgo vneto kožo na rokah. Mislim, da se mi poslabša zaradi pralnih praškov in zato sprašujem, če je možno, da je koža občutljiva na pralne praške.

M. Z.

Odgovarja dr. Milan Bekčič: Mila in pralni praški imajo poleg koristnih tudi neprijetne stranske učinke, ki se kažejo tudi v dolgotrajnem vnetju kože na rokah. Koža je pogosto suha, razpokana in se lušči.

Pralna sredstva imajo močno alkalno reakcijo in maščobne kisline, ki so često v pralnih praških, lahko dražijo kožo. Prav tako eterična olja in parfumi, ki so pogosto v detergentih, pogosto povzročajo fotoalergične preobčutljivosti in to pod vplivom dnevne svetlobe in zaradi njihovih fotodinamičnih lastnosti. Vse to je škodljivo za roke gospodinj, posledica pa je vnetje.

Dolgo že vemo, da so razen gospodinj, zaradi delovanja detergentov na kožo, prizadeti tudi ljudje mnogih drugih poklicev, ki pridejo v stik z detergentom.

Z množično uporabo pralnih praškov je bilo pričakovati občuten porast škodljivega delovanja na kožo, do česar pa ni prišlo, prav tako tudi ne do padca teh bolezni — z uvedbo pralnih in pomivalnih strojev.

zaupno

SIVOLASI JANEZ

Čeprav sem star šele 20 let, imam že mnogo sivih las. Ker sem sicer črnolas, se mi beli lasje močno vidijo. Prosim vas za nasvet, kako se znebiti belih nitk na glavi?

Janez

Dragi Janez,

le za kaj se hočeš spremeniti? Če bi malo bolj poznal ženski svet, bi gotovo opazil, da dekleta sivina pri mladeničih privlači. Nekaj pramenov sivih las pri črnolasem mladem moškem je za večino deklet tako mikavna zadeva, da bi bil tepec tisti fant, ki bi se hotel te privlačnosti znebiti. Mladostni videz hkrati z znaki, ki jim pripisujejo zrelost in resnost (čeprav v resnici niso, tvoje pismo pa je to v dokaz), veleče kot muhe na med.

Edina priložnost, da spremeniš sive lase zoper v črne je, da jih prebarvaš in se s tem osmešiš. Moški, ki si barva lase je smešna kreatura moškega in vzbuja posmeh in pomilovanje. Pa ne zato, ker ne želi biti sivolas, temveč zato, ker ničesar ne ve o ženskah . . .

Nataša

BRKATA SEM

Sem mlado in simpatično dekle, ki se ga oprijemlje občutek manjvrednosti zaradi precej vidnih črnih brk, ki mi rastejo pod nosom. Slišala sem, da se dajo trajno odstraniti le z električno depilacijo. Prosim vas, povejte mi, če je to res in kje to delajo. Hvala za odgovor že vnaprej!

ANJA

Draga Anja,

slišala si čisto prav in edina resnično uspešna metoda za odstranitev dlak je le električna depilacija. Naredijo pa jo v kozmetičnem salonu in če živiš v bližini Celja pridi kar k nam, kjer je kozmetičnih salonov dovolj, v Ljubljani pa jih je še več.

Nataša

Staša Gorenšek

KOPALKE 75

Čeprav ne vemo, koliko sonca in toplih dni nam bo prineslo letošnje poletje, če bo kaj prida sončenja in kopanja, brez kopalk vendarle ne bo šlo. Če so vaše telesne mere ostale nespremenjene, če sta kroj in barva kopalk ostala še vedno aktualna, boste seveda lahko zadovoljni kar z lanskim modelom kopalne obleke. Kaj pa sicer? Odločile se bomo seveda za nove, modne kopalke letošnjega poletja. To pa je preprosto rečeno nekaj trikotnih krpic, med seboj povezanih z ozkimi trakovi. Teh novih, nekoliko drznih, a obenem tudi prav prijetnih kopalk se bodo seveda razveselila predvsem mlada in vitka dekleta; sicer pa so prav njim tudi namenjena. Te krpice so največkrat kar bombažne, črtaste ali drobno potiskane s cvetličnimi vzorci. Toda v letošnjem poletju bodo zelo aktualne tudi enodelne kopalne obleke, zelo primerne za nekoliko polnejše postave, čeprav seveda niso namenjene samo njim. Enodelne kopalke so zanimivo krojene in pri vseh je hrbtni izrez zelo globok.

Tudi letos so zelo modne in priljubljene različne kombinacije kopalk s krili in tunikami, toda to je že druga modna tema.

priporočamo

Morda še ne poznate nove igre za razvedrilo v naravi — to je disk, ki se vrača k metalcu. Prodajajo ga na športnem oddelku veleblagovnice T in stane 16,74 din.

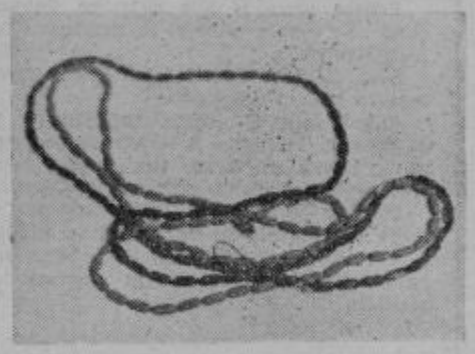

V Centromercurjevi prodajalni imate pestro izbiro najrazličnejših modnih ogrlic, daljših ali krajših. Te na fotografiji stanejo 32,90 din.

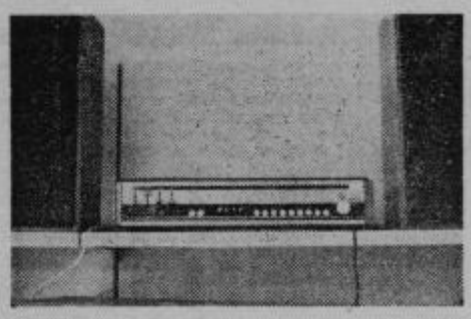

Če želite res kvaliteten in sodobno oblikovan radijski sprejemnik, vam svetujemo hsr 48 Ei Niš z dvema stereo zvočnikoma po 25 W. Kupite ga lahko v Tehnomercatorjevi prodajalni Radio. Cena: 5.359,90 din.

Poletne bombažne majice različnih izrezov bodo tudi letos zelo moderne. Prav takšne majice, ki jih izdeluje Beti Metlika, lahko kupite na oddelku ženskega perila v veleblagovnici Tkanina. Cena: 45,85 din.

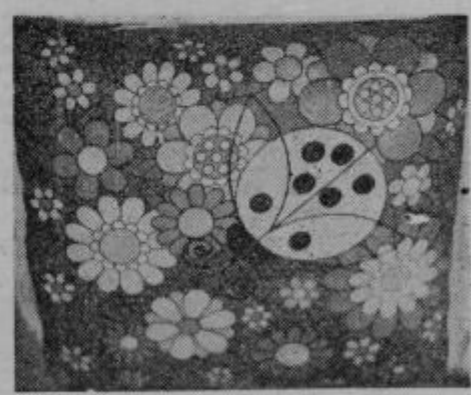

Vsako stanovanje bodo prijetno popestrile dekorativne blazine iz modno potiskanega bombaža, ki jih izdelujejo v Odeji Škofja Loka, prodajajo pa v Tkanini prodajalni Dekor. Cena:

ŠPORT NT – ŠPORT NT – ŠPORT NT – ŠPORT NT – ŠPORT NT

20. IGRE GRAFIKOV

AERO SPET PRVI

Športniki vseh slovenskih grafičnih podjetij so se od petka do nedelje pomerili v Celju na 20. jubilejnih letnih grafičnih igrah. Bilo je to prvo srečanje športnikov grafikov, ki so prikazali zrelo igro in zanimive športne igre.

Kakor lansko leto, so tudi letos celjski športniki Aera osvojili prvo mesto med ekipami. Drugouvrščene športnike Mariborskega tiska so prehiteli za 25 točk, ostale pa še bolj občutno. Mimo uspeha v generalnem vrstnem redu pa so Celjani tudi v posameznih športnih panogah uspeli.

Zmagali so v rokometu, ko so v finalu premagali Pomurski tisk 26 : 20 ter v nogometu Aero. Mariborski tisk 3 : 2. Mimo tega pa so bili prvi še v šahu in odbojki za moške. Drugo mesto so osvojili pri namiznem tenisu in četrto v streljanju.

Ženska vrsta je bila nekoliko slabša. Toda kljub temu so druge v odbojki in namiznem tenisu ter sedme v streljanju.

Svoj delež so dodali še veterani. Osvojili so drugo mesto v malem nogometu.

Tekmovanje je uspelo. Organizacija je bila dobra pa čeravno bi kazalo v bodoče bolje pripraviti termin za igranje v namiznem tenisu, kajti letos so finalna srečanja bila odigrana pozno v jutranje ure.

Poseben problem pa je predstavljalo tudi informiranje, saj ni bilo na razpolago za predstavnike tiska — vsaj pred tekmovanjem — nobenih materialov. Če pa jih kdo lahko natiska in pripravi so to prav — grafiki!

J. KUZMA

ATLETIKA

TRETJI V DRŽAVI

V Beogradu je bilo dvodnevno tekmovanje — finale zveznega tekmovanja za atletski pokal Jugoslavije. Atleti Kladivarja so se odlično odrezali, saj so za Crveno zvezdo in Partizanom odlični tretji v državi!

Ob veliki menjavi vrhunskih atletov pri Kladivarju predstavlja ta dosežek vsekakor izjemno storitev. Biti tretji v državi pred atletskimi kolektivi iz Sarajeva, Zagreba, Osijeka ter drugih velikih središč jugoslovanske atletike, pomeni za Kladivarja in naše mesto Celje vsekakor vrhunski dosežek! Ob tem se ne bi spuščal v podrobne rezultate. Bolj pomembne so uvrstitve posameznikov, ki so Kladivarju priborili dragocene točke. Tu je predvsem nadarjeni Lisec, zmagovalec v teku na 5.000 in tretji na 1.500 m, izkušeni Mijač, zmagovalec v metu diska in šesti v metu krogle, skakalci v višino — D. Prezelj drugi, Vivod sedmi, M. Prezelj osmi, Ukič šesti na 10.000 m, Pečar drugi v metu diska, Babović peti in Skok sedmi v metu kopja. Pristovnik sedmi v metu kladiva, Sjekloča osmi na 400 m, sprinterji četrti v štafeti 4x100 m in še vrsta mladink, ki se ni prebila na vidnejša mesta, pa so kljub temu prinašali dragocene točke.

Atletinje si delijo 8.—9. mesto z Mariborom. Kljub trenutnemu padcu kvalitete v ženski atletiki, ki jo je iskati v nekaterih poškodovanih atletinjah, odhodu Urbančičeve in močni pomladitvi, kjer pionirke še niso zrele za nastope v članski konkurenci, pa je iz beograjskega nastopa treba posebej pohvaliti odlično mladinko Kovačevo, ki je v metu kopja zmagala z 48,88 m, novim osebnim rekordom in Urankarjevo za odlično drugo mesto in prav dober rezultat na 800 m. Ostale mlade tekmovalke so po svojih sposobnostih prispevale svoj delež k zbiru 49 točk.

K. JUG

KOŠARKA

KOVINOTEHNA TRETJA

V nadaljevanju republiške lige moška ekipa Kovinotehne preseneča s svojimi rezultati. Čeprav je doma med tednom izgubila proti vodilni Ilirji, vsega za štiri koše v tekmi, kjer je Camplin precej krojil kot sodnik končni rezultat, pa so sredi Maribora premagali Branik s 70:65 in so tako trenutno na 3. mestu v SKL. Celjani so dobro igrali v obrambi, v napadu pa je bilo še precej napak. Med igralci, ki krojijo dobre rezultate Kovinotehne velja omeniti Toneta in Zmaga Sagadina, Juga, Kralja, Jošta, Erjavca in Pipana.

Članice Kovinotehne so doma doživele poraz z vodilno Ježico. Mlada celjska ekipa je odlično zaigrala le prvih trinajst minut, ko so igralke bile celo v vodstvu s šestimi koši prednosti, v nadaljevanju pa niso zdržale pritiska dobrih gostij, ki so pokazale odlično igro v napadu in obrambi, presenetile pa so tudi z uspešnimi meti na koš od blizu in daleč. V upeho nam je lahko le, da ima Kovinotehna velik izbor mladih igralk, iz katerih se bo vsekakor v kratkem času oblikovala zrelejša tekmovalna ekipa.

K. JUG

VIKI DORN

zvezni rokometni sodnik in predsednik zbora rokometnih sodnikov Celje:

»Te dni smo v Celju dobili štiri nove republiške rokometne sodnike. Na osrednji zvezi v Ljubljani so potrdili republiški rang sodnikom Marjanu Hlačerju, Janku Veligovšku, Lojzetu Kemperlu in Andreju Pečovniku. To je nov uspeh našega sodniškega zbora, ki je v zadnjem času dosegel lep napredek.

Imamo namreč že štiri zvezne sodnike. To so Pavle Bukovac, ki bo te dni prešel med zvezne kontrolorje in instruktorje, dalje Štefan Jug, Rihard Ratej in jaz. Vsi sodijo zelo dobro in še nismo dobili negativnih mnenj ostalih republiških zborov. Toda potrebno bo skrbeti za nove kandidate za najvišje sodnike. Ostali sodniki v republiški ligi, kot so Silvo Plahuta, Franci Ramskugler, Mirko Kolnik, Milko Graber ter kolegi iz Žalca in Velenja, pa bodo preko leta z našo pomočjo obnovili morebitna dopolnila pravil in se čimbolje pripravili za novo rokometno sezono. Zadaj pa imamo več pionirskih in mladinskih rokometnih sodnikov, ki bodo ob koncu šolanja na srednjih šolah kaj kmalu dopolnili naše vrste.«

J. KUZMA

Foto: L. OJSTERŠEK

CELJSKA NOGOMETNA PODZVEZA

PRVAKA STRAŽA IN ŽALEC

Tekmovanje v vseh ligah celjske nogometne podzveze je končano. Novi prvak in član VCSNL so postali nogometaši Straže iz Rogatca, ki so v zadnjih dveh kolih prehiteli ekipo Ljubnega in tako z boljšo gol razliko zmagali. V drugi skupini je Žalec po pričakovanju prvi in bo v naslednji sezoni nastopal v I. skupini CNP. V mladinski ligi je prvak Rudar iz Velenja.

Straža	22	16	3	3	64:14	35
Ljubno	22	15	5	2	54:17	35
Olimp	21	11	6	3	45:15	28
Papirničar	22	12	4	6	52:36	28
Šoštanj	22	10	4	7	35:30	24
Opekar	22	9	5	8	44:31	23
Brežice	21	8	4	9	31:32	20
Kovinar	22	5	7	10	29:44	17
Senovo	22	6	4	12	37:69	16
Boč	21	5	5	11	27:49	15
Celulozar	21	5	4	12	34:39	11
Pivovar	22	2	2	18	25:67	6

Rezultati II. skupine: Žalec — Gotovlje 1:1, Šmarje — Polzela 3:5, Dolenja vas — Elkroj 1:5 in Oplotnica — Vransko 1:4. Na lestvici ni upoštevano srečanje Ponikva — Polzela.

LESTVICA II. SKUPINE:

Žalec	14	10	2	2	54:16	22
Polzela	13	9	1	3	41:19	19
Gotovlje	14	6	4	4	29:25	16
Vransko	14	6	4	3	23:25	16
Oplotnica	14	5	3	6	34:25	13
Ponikva	12	3	4	5	26:24	10
Kozje	13	4	1	7	19:27	9
Šmarje	14	0	1	13	15:65	1
izven konkurence						
Elkroj	9	7	1	1	31:9	15
Dolenja vas	9	1	0	8	12:41	2

KONČNA LESTVICA MLADINSKE SKUPINE:

Rudar	20	14	3	2	56:16	31
Šmarje	20	13	4	2	95:30	30
Steklar	20	12	3	5	47:20	27
Vojnik	20	10	3	7	41:37	23
Kladivar	20	10	1	9	67:45	21
Dravinja	20	8	4	6	34:29	20
Olimp	20	9	2	8	40:40	20
Polzela	20	8	1	10	32:39	17
Šoštanj	20	3	3	14	33:65	9
Žalec	20	3	3	13	21:64	9
Brežice	20	2	2	16	33:120	6

PIONIRSKA LIGA VZHOD:

Vojnik	10	7	3	0	37:12	17
Olimp	10	8	1	3	26:16	17
Dravinja	10	6	0	4	23:17	12
Papirničar	10	3	1	5	17:22	7
Kovinar	10	2	3	5	17:22	7
Steklar	10	2	3	4	8:28	7

Boč in Osankarica pa sta odstopila po nekaj kolih tekmovanja.

PIONIRSKA LIGA VZHOD:

Šmartno A	13	12	1	0	50:10	25
Rudar	13	10	1	2	57:11	21
Kladivar	13	7	2	4	51:22	16
Vransko	13	7	2	4	28:23	16
Gotovlje	13	4	2	7	35:28	10
Šmartno B	13	4	2	7	19:45	10
Žalec	13	2	1	10	18:69	5
Polzela	13	0	0	13	0:69	0

T. TAVCAR

KARTING V CELJU

AMD Slavko Šlander nam bo ponovno pripravil zanimivo tekmovanje v kartingu. Tekmovanje z malimi vozili bo v nedeljo ob 14.30 uri na novi stezi Prevozništva v Trnovljah. Za tekmovanje je vse nared. Proga je dolga 530 metrov in široka 5 metrov ter omogoča vsem najboljšim tekmovalcem, da dejansko pokažejo vse. Na republiškem prvenstvu bo sodelovalo kar 61 tekmovalcev, od tega najboljši v Jugoslaviji. Zanimivo je, da bo v mladinski konkurenci nastopila tudi ženska četverka iz Ljubljane.

Ker je tekmovalna proga pregledna preko celotne dolžine, bo v nedeljo popoldne pravi užitk ogledati si to zanimivo tekmovanje. Organizator AMD Slavko Šlander pa je pripravil tudi trening vožnje, ki bodo že dopoldne na isti progi.

jk

OBČNI ZBOR ROKOMETAŠEV

Danes popoldne bo redni občni zbor Rokometnega kluba Celje, ki letos praznuje pomemben jubilej, trideset let obstoja. Klub je solidno zaključil tekmovanje v II. zvezni ligi, medtem ko so njegove mlajše ekipe dosegle lepe uspehe v republiškem merilu, saj so pionirji postali republiški prvaki. Torej delo je dobro začrtano in se ni bati za nadaljnji kvaliteti razvoj celjskega rokometa, ki vedno temelji na lastnih kadrih. Na občnem zboru bodo ocenili delo v zadnjem obdobju in glede na določene spremembe, ki jih predvidevajo v klubu, delo za naprej. Občni zbor bo danes ob 17. uri v dvorani upravne stavbe veletrgovine Kovinotehna, vabljeni pa so vsi ljubitelji te dinamične igre v Celju.

ŠSD: SLAVJE V VELENJU

V kulturnem domu v Velenju se je na zaključni prireditvi ŠSD zbralo nad 500 mentorjev in mladih funkcionarjev teh društev iz vse Slovenije. Tov. prof. Metka Pocajtova je s svojimi sodelavci in ŠSD iz Šmartnega ob Paki, Biba Röck iz Šoštanja, G. Šilih iz Velenja, plesnim klubom Velenje in glasbeno šolo iz Velenja ter ansamblom AVE pripravila vzorno telovadno-plesno akademijo na visoki kaskovostni ravni. Folklorne skupine so se predstavile z gorenjskimi, belokranjskimi in domačimi štajerskimi plesi, mladinci in mladinke PK Velenje s standardnimi družbenimi plesi, pionirke iz glasbene šole Velenje z izraznimi plesi, pionirke iz Šoštanja in Velenja pa z ritmičnimi sestavami in dovršenim prikazom moderne ritmične gimnastike sestavo z obroči, ki je požela po odlični izvedbi učenk iz OŠ G. Šilih največji aplavz med mladimi gledalci. Poleg Metki Pocajtovi velja izreči priznanje za dovršen program zlasti še tov. Mavčevi iz Velenja in Podgorškovi iz Šoštanja, ki sta s svojimi sestavami najbolj dopolnile program.

Sekretar RC ŠSD prof. Tine Rozman iz Ljubljane je nato razglasil rezultate letošnjega tekmovanja ŠSD, s katerim se zaključuje 5 letni ciklus. Čeprav tokrat tako pri OŠ in srednjih najvišji naslov ni bil podeljen organizaciji iz celjske regije, pa so po številu ŠSD med prvo desetorico predstavniki iz celjskega področja vodilni v republiki. Med ŠSD na osnovnih šolah je B. Röck iz Šoštanja na tretjem, Hudinje na šestem, Prebold na sedmem in Braslovče na osmem mestu. Pod 50-tim mestom (tekmovalo je 120 ŠSD!) pa je še 13 ŠSD iz celjskega področja. Tudi med srednjimi šolami je ŠSD na RSC Velenje na častnem 3. mestu, ŠSD Tehnik iz Celja na petem in ŠSD Kajuh iz celjske gimnazije na šestem mestu. Iz celjskega področja je tako prejelo denarne nagrade kar šest ŠSD. Svečan zaključek tekmovanj ŠSD pa bodo v teh dneh in mesecu septembru organizirale tudi občinske zveze za telesno kulturo s svojimi odbori za šolski šport na svojem območju, kjer bodo pravtako ngradile najboljša društva pri razvijanju svobodnih aktivnosti na področju telesne vzgoje in športa ter uveljavljanju samoupravljanja v teh organizacijah.

K. JUG

STRELJANJE

TUDI MANJŠE EKIPE

Izredno prizadevna strelska družina »Dušan Poženel« iz Rečice pri Laškem je organizirala v počastitev praznika občine Laško in 30-letnice osvoboditve, strelsko tekmovanje z malokalibersko puško serijske izdelave v disciplini 30 strelov leže. Naj omenimo, da bo osrednja proslava občine Laško naslednjo nedeljo ravno v Rečici, kar je nedvomno lepo priznanje za domačine.

Strelskega tekmovanja so se udeležile naslednje strelske družine: SD »Dušan Poženel« Rečica, SD »Celje« Celje, SD »Rudnik« Hrastnik, SD »Mrož« Velenje, SD »Tone Bostič« Zidani most, SD »Stane Rozman« Laško, SD »Okrogar Skvarča«, Zagorje, SD »Galanterija« Rimske Toplice in SD »Partizan« Jurklošter.

SD »Celje« je nastopila v nekoliko spremenjeni in oslabljeni postavi (Polde Teržan, Jože Jeram, Marjan Tratnik in Tone Jager), vendar je kljub temu s precejšnim naskokom premagala ostale nastopajoče.

Vrstni red ekip: 1. SD »Celje« 1004 krogov, 2. SD »Rudnik« Hrastnik 943, 3. SD »Mrož« Velenje 939, 4. SD »Tone Bostič« Zidani most 919, 5. SD »Stane Rozman« Laško 837 itd.

Najboljši posamezniki: 1. Tone Jager SD »Celje« 270 krogov, 2. Franc Rešetar SD »Rudnik« Hrastnik 264, 3. Jože Jeram SD »Celje« 262, 4. Rudi Ramšak SD »Mrož« Velenje 256, 5. Polde Teržan SD »Celje« 251, 6. Drago Safarič SD »Mrož« Velenje 250, 7. Roman Matek SD »Tone Bostič« Zidani most 247, 8. Stane Boršinar SD »Okrogar Skvarča« Zagorje 243 itd.

Na slovesnem zaključku so najboljši posamezniki prejeli praktična darila, prve tri ekipe pa diplome.

TONE JAGER

ALPINISTIČNI KOTIČEK

VZPONI NA KOROŠICI

Letošnje oskrbovanje visokogorskih postojank, ki nimajo tovornih žičnic, je postalo velik problem. Poleg pomanjkanja dobrih oskrbnikov, ki je že kronična bolezen v planinskem gospodarstvu, je letos tudi zima pridjala svoje. Na celjskem področju je taka postojanka Koroška, ki ima pravega oskrbnika stare šole, globok sneg višje Inreta pa je zaprl pot tovornim oslom, ki sicer nosijo na Koroško. Nosačev za denar ne najdeš z lučjo, zato je priskočil na pomoč alpinistični odsek. Člani in tečajniki so v petek ponoči in v soboto dopoldne prenesli na Koroško okrog 400 kg plinskih bomb, kurilnega olja in piva, da lahko postojanka za začetek v redu obratuje.

Kljub megli, pogostim nevihtam v soboto in nedeljo, so izvedli alpinisti svoj program. Člana Čanček in Vodišek sta v mokri skali ponovila zloglasni severni raz Dedca VI Al. Gračner in Bergant (tečajnik) sta plezala v Vršičih smer 36 z oceno IV, osem tečajnikov pa je pod vodstvom enega člana samostojno ponovilo južni raz Ojstrice. Začetniki v plezanju morajo na ta način dobiti samostojnost in zaupanje vase, ker bodo v enem ali dveh letih morali prevzeti vodstvo v navezi. V soboto po nočnji so tečajniki pod nadzorstvom načelnika vadili težko prosto plezanje na skali pod Dedcem.

NAPOTKI PLANINCEM

Letošnje muhasto vreme je že marsikateremu planincu zagrenilo turo z meglo, nenadno nevihto in sodro. Ker verjetno se nekaj časa ne bo ustaljenega vremena, priporočamo vsem planincem tudi za krajše vzpone zimsko obleko in pelerine ter ponovno: nikamor brez cepina! Začelo se bo obdobje neviht s strelo, ki pogosto ubija tudi na naših vrhovih in grebenih. V naslednji številki bom skušal dati nekaj napotil planincem, ki jih preseneti »Elijev ogenj«.

Planinci, ki nameravajo za 4. julij na Grossglockner, naj pred odhodom poiščejo po telefonu informacije o snežnih razmerah (Heiligenblut — žandarmarijska postaja ali turistični biro), ker je trenutno vzpon na vrh zaradi obilice novega snega skrajno tvegan ali celo nemogoč.

CIC

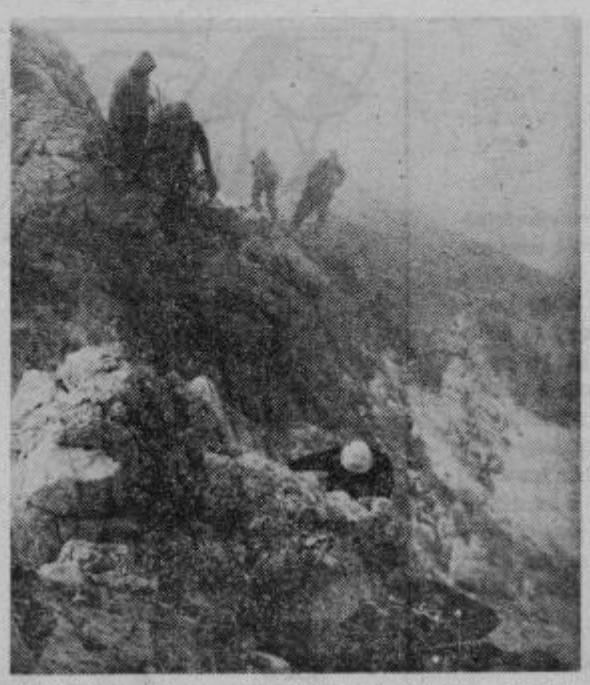

Tečajniki na južnem grebenu Ojstrice v letošnjih »običajnih« vremenskih pogojih.

OGLAŠUJTE V NOVI tednik

TRAGEDIJA PRI ZAGORIČNIKOVIH

STRELA UDARILA — UNIČILA DOM!

V zadnjih dneh smo med nevihtami zabeležili na celjskem področju dve večji nesreči, pogojeni zaradi udarca strele: prva je bila na gospodarskem poslopju v Šentilju (rešili so pet ljudi in živino, vse ostalo pa je zgorelo do tal — škode je za 25 starih milijonov din), druga pa na stanovanjski hiši Zagoričnikovih v Podlogu št. 11 pri Šempetru v Savinjski dolini. Oba primera sta težka, v tolažbo pa je predvsem to, da v nesrečah ni bil nihče ranjen in da zdaj občani obeh krajev pomagajo prizadetim pri obnavljanju tako gospodarskega poslopja, kot stanovanjske hiše.

Sami smo bolj podrobno spremljali akcijo pri Zagoričnikovih v Podlogu. Nekaj ur po neprijetnem dogodku sva bila s kolegom Dragom, ki je napravil posnetke, na kraju nesreče. Stanovanjska hiša je bila že z zunanje strani videti grozovita. Stene izbočene, streha luknjičasta, stekla v oknih izbita in še mnogokaj drugega. Po hiši, nad vhodnimi vrati piše letnica dograditve »1954«, so stopali trije »otroci«. Tako jih imenujemo zato, ker očeta ni bilo doma — bil je v službi — mama pa je v tistem času ležala v bolnici. Njuni otroci Branko, Marija in Stanko, so opazovali tisto, kar jim je ostalo.

Ostalo pa jim je bore malo. Velikokrat sem že poročal o podobnih tragedijah in vedno našel vsaj nekaj besed, da sem uspel tisto opisati. Tokrat pa ne morem, ker je to prehudo.

»Ob 10.46 se je ustavila ura, ko jo je zabrisalo po tleh,« pravi Marija.

»Radio, ki je bil ob oknu v kuhinji, je vrglo skozi kuhinjska vrata in ostajala je samo zadnja stena,« pravi Branko.

»Zdaj stanujemo pri sosedih, Jelenih, ker pri nas ni varno,« pravi Stanko.

V vsaki steni zija velika razpoka. Tapete so odtrgane. Dve sobi črni kot tema. Iz stropov zija »štukatura«. Na podstrešju je omaro tako zdrobilo, kot je ne bi niti najbolj precizen mizar ob sekljanju. V strehi so luknje, kot v švicarskem siru.

Vse to in še mnogo drugega je naredil udarec strele v nevihti.

Vendar Zagoričnikovi niso ostali sami. Najprej so jim pomagali gasilci iz Šempetra, ki so s hitro intervencijo pripomogli, da so lokalizirali požar in s tem še večjo škodo, nato pa vsi občani, ki so se vključili v solidarnostno akcijo, da z delom in prevoznimi sredstvi pomagajo na nakrajši možni način Zagoričnikovim do novega oz. obnovljenega doma. Samo zadnjo nedeljo je delalo več kot trideset občanov — predvsem mladincev — iz Podloga pri podiranju hiše, kajti obnoviti je ni bilo mogoče. Zdaj jo bodo zidarji pozidali in vsi se bodo javili v nedeljo ter ulivali »plato«.

Tako bodo s skupnimi močmi uspeli, da bo vse skupaj čimprej gotovo.

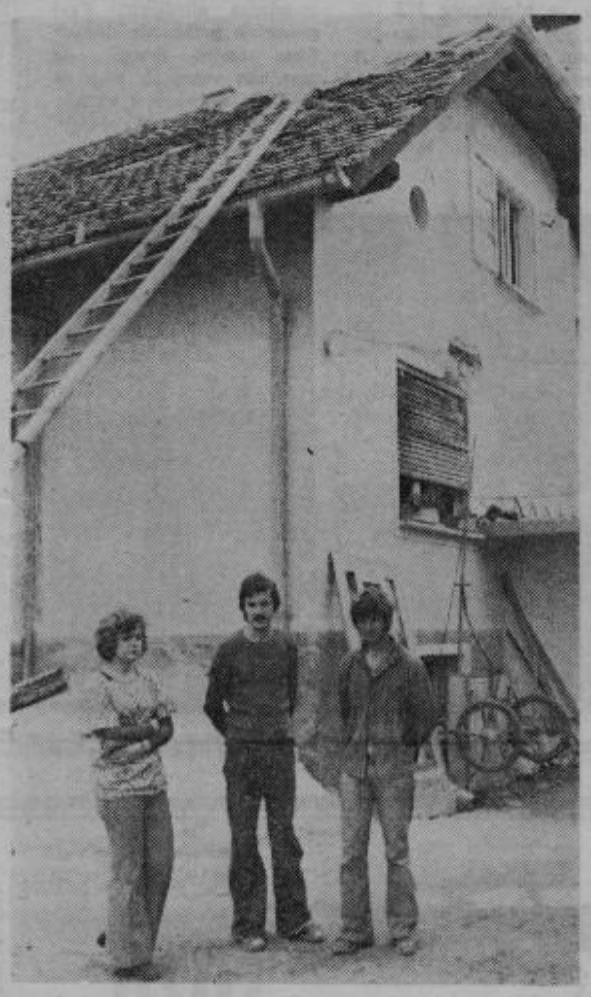

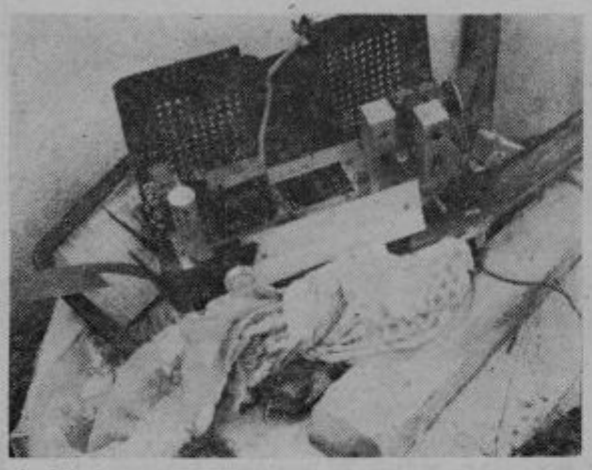

Huda nesreča je prizadela Zagoričnikove, ki pa danes že gledajo z jasnejšimi in vedrejšimi pogledi naprej, kajti ob njih so sosedje pa tudi drugi, ki jim ne pomagajo samo z besedami tolažbe, ampak z rokami. In to je največ vredno, kajti strehe s tolažbo ne boš nikoli postavil!

V rastoči koruzi nasproti uničene hiše, se je sklanjala starejša ženica in povedala: »Hudo je to za vse nas, vendar bomo pomagali. Nihče ne ve, kdaj bo kaj podobnega doletelo tudi nas.«

Upam, da bralci ne bodo narobe razumeli tega zaključka, kajti z njim smo hoteli povedati: vsakogar lahko kaj podobnega doleti in prav takrat — še posebej takrat — je vsaka pomoč dragocena in znaš jo ceniti, kajti...

Žal šele ob takih nesrečah pričnemo razmišljati tudi o pravilno postavljenih strelovodih, zavarovanju, odklopitvi elektrike, če nikogar ni doma in tako naprej. To je pa že posebno poglavje, ki ga spoznaš takrat, kot te kaj takega doleti.

Tekst: TONE VRABL
Foto: DRAGO MEDVED

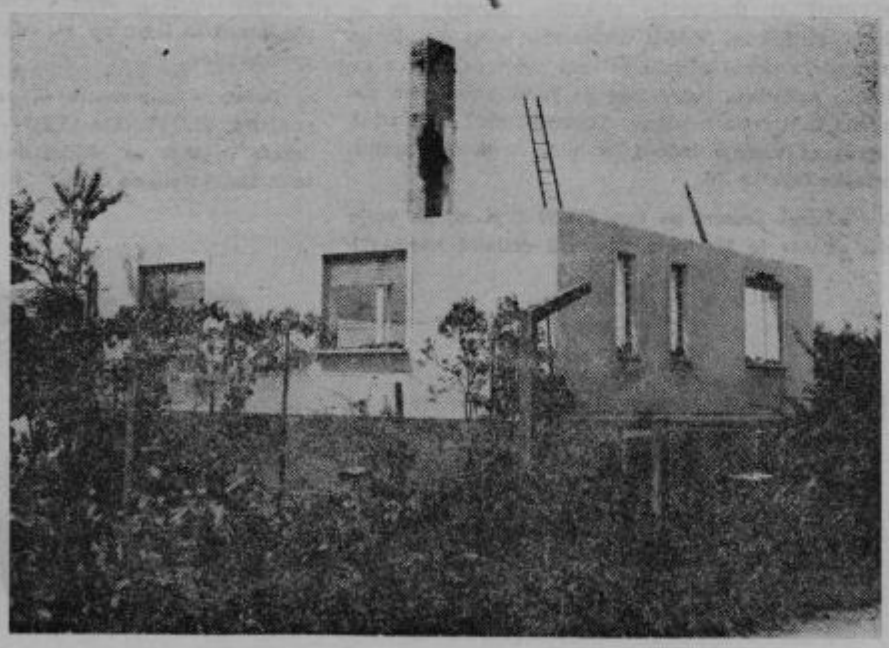

SAVINJČANI!

Pred vašimi očmi je v letu dni zrastla tovarna SIP Šempeter. Sodobno opremljena je kos zahtevni nalogi proizvodnje kmetijskih strojev in drugih strojnih naprav. SIP je ena večjih evropskih tovarn kmetijskih strojev, v Jugoslaviji pa je med proizvajalci priključnih kmetijskih strojev nihče ne presega.

Vsi poznate SIP od zunaj, toda le malokdo si ga je imel priliko ogledati tudi znotraj, videti vso bogato opremljenost in obratovanje.

Če to želite, pridite v SIP Šempeter

v soboto, 28. junija, od 9. do 12. ure.

Tovarna bo tega dne v znamenju praznika podjetja, odprta za javni ogled. Prvič boste lahko videli tudi nove izdelke, katerih serijsko proizvodnjo pripravlja SIP za prihodnje leto

Vabi vas delovni kolektiv

SIP Šempeter!

Dobrodošli

belinka

tovarna kemičnih izdelkov
61001 Ljubljana
poštni predal 5-I
telefon h. c. 061/314 177
telex 31 260 yu bel

SADOLIN PX 65

- uživa mednarodni sloves
- odlikuje ga bogata tradicija in novi tehnični dosežki
- najbolj iskano sredstvo za dolgoletno zaščito lesa
- uničuje plesen in zajedalce ter je odporen pred vremenskimi vplivi
- služi za osnovni ter končni premaz in je izdelan v 13 barvah

ZAHTEVAJTE PROSPEKTE IN NAVODILA ZA UPORABO

tovarna izolacijskega materiala

tim laško

VKLJUČENI V JUGOSLOVANSKI „ZELENI NAČRT“ IN REŠEVANJE ENERGETIKE

Nekdaj skromen rudarski kolektiv, jedro proletarske in svobodoljubne miselnosti na območju laškega okoliša, ima ob 30. obletnici osvoboditve dovolj razlogov, da je ponosen na svoj razvoj.

Letos bo občinski praznik v Rečici, v industrijski Rečici, kraju kjer je na rudniške naprave in posadko »verkšucev« 2. julija bil leta 1942 izveden silovit napad borcev 1. štajerskega bataljona. Ta dogodek je vsebinsko ozadje občinskega praznika.

Kolektiv TIM je lahko vesel če more ob 30. obletnici svobode pokazati enega od sadov pred 34 leti začetega boja.

VSEM OBČANOM DELOVNI LJUDJE VSEH TEMELJNIH ORGANIZACIJ ZDRUŽENEGA DELA »TIM« K PRAZNIKU ISKRENO ČESTITAJO

Organizacija združenega dela »TIM« Laško se po dveh letih obstoja vključuje v najbolj elementarne interese jugoslovanskega gospodarstva. To je omogočil sodoben proizvodni program, ki temelji na domišljenih projekcijah o tem, kaj je tisto, kar bi dosedanji proizvodni program lahko dopolnjevalo, kaj razširjalo.

PREHRANA človeka je eden temeljnih interesov. Jugoslovansko kmetijstvo, predelava in distribucija živil je nenehno v oscilacijah, zdaj česa primanjkuje, zdaj je le-tega spet preveč. Kako si moderno organizirane ekonomije pomagajo? Z zadostnimi skladiščnimi prostori, še več, z objekti, v katerih lahko določeno blago, ki ima svoj čas trajanja, ohranimo za domala nedoločen čas ali vsaj trajnost močno podaljšajo.

VELIKE INDUSTRIJSKE HLADILNICE velikih kapacitet je torej tisto, s čimer se TIM Laško vključuje v »zeleni načrt«. Takšne hladilnice za mesne izdelke, meso, sadje, zelenjavo, sočivje že stojijo. Prva, ki jo je posebej izšolana ekipa »timovih« monterjev postavila, je hladilnica KZ Luciaj pri Kopru. Druga podobna hladilnica stoji v Daruvarju na Hrvaškem. Začela so se dela pri izgradnji hladilnice za trgovsko organizacijo »Slovenija-sadje« v Ljubljani. Še to leto bo »TIM« gradil hladilnico v Metkoviću, naslednjo v Bajini bašti v Srbiji.

Na naših dveh posnetkih je manjši montažni tip hladilnice, kakršna ustreza nekoliko večjim proizvodnim okoliščem. Prvi posnetek prikazuje dokončano stavbo, drugi pa montažo vmesnih sten za hladilne komore z vgrajenimi stiropornimi ploščami.

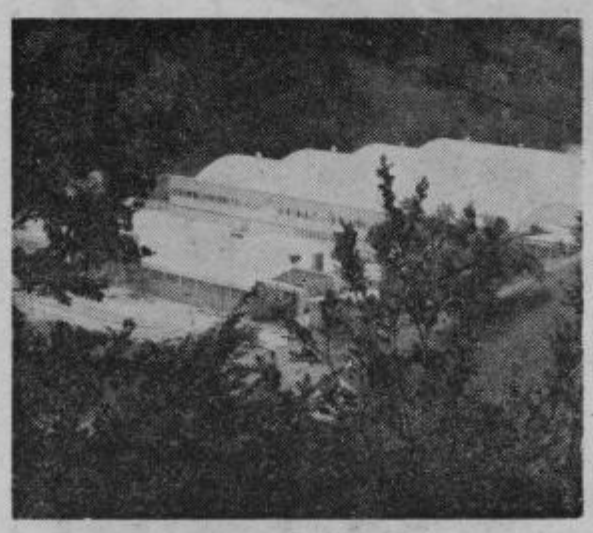

Energetski problemi sveta ne izvzemajo naše države, našega gospodarstva. Rešitev je, kar je naravno, v povečanju domačih energetskih virov in v varčevanju z energijo.

NA OBEH PODROČJIH reševanja energetskega vprašanja, se vključuje TIM.

PROIZVODNJA PREMOGA, oziroma njegovo pridobivanje, je bila sicer ob osvojitvi novega proizvodnega programa obsojena na postopno opuščanje. Vendar energetske težave, dejstvo, da Jugoslavija močno zavisi od uvoza nafte in tudi električne energije, je postal pomemben vsak kilogram domačega goriva, vsak kilovat. Rudnik rjavega premoga v Laškem razpolaga še z okoli milijon ton premoga, ki pa jih je mogoče spraviti do potrošnikov z razmeroma visokimi stroški, ki jih kolektiv sam brez družbene pomoči ne bo zmogel. Ni pa še prepozno, dokler proizvodnja v jami še teče in predvsem od družbene skupnosti je odvisno, ali bo ta milijon ton pripeljan na svetlo ali bo ostal pod zemljo.

VARČEVANJE Z ENERGIJO je druga proizvodna usmeritev TOZD »TIM« Laško. Poleg že dobro znane proizvodnje termo in hidroizolacijskih materialov za strehe, zvočne izolacije podov, si je »TIM« v kratkem času ustvaril ugled s svojim DEMIT-SISTEMOM. DEMIT fasadne obloge v prvi vrsti služijo v dobro gospodarstvu s prihranki pri uvozu energije. Varčevanje je z manjšo porabo energije tudi neposredno v korist investitorja, če pa je DEMIT-SISTEM prisoten pri gradbenih materialih (manjša širina temeljev, tanjše stene, varnost cevovodov, ohranjanje toplote v toplovodnih napeljavah, vse dodatne izolacije odpadejo itd.) Trajnost izolacijskih sredstev po »TIM« DEMIT-SISTEMU nekajkrat doprinese vložen denar.

Poleg vsega tega je uporaba proizvodov TIM Laško še prispevek k odpravljanju ekoloških problemov, kajti manjša poraba goriv vseh vrst pomeni tudi nižjo stopnjo onesnaževanja človekovega okolja — to pa je spet problem, ki ga je bolje preprečiti kot pozneje sanirati.

---

slovenija avto

TOZD C. K. M.

TOZD C. K. M. (kratice pomenijo Cimos — Kmetijska mehanizacija) je ena od samostojnih enot združenega podjetja SLOVENIJA-AVTO, ki ima svoj sedež v Celju na Miklošičevi 5, nad novim avtosalonom. TOZD C. K. M. je v svoj program poslovanje za vso Jugoslavijo vključil prodajo CIMOSOVIH vozil, v katerega sodi tudi GS (mini žaba) in v perspektivi nova »DIANA«. Pravtako ima TOZD C. K. M. na skrbi oskrbo z rezervnimi deli za vse CIMOSOVA vozila in sicer oskrbo na veliko, to se pravi oskrbo maloprodajne mreže in servisov.

Drugi del svojega prodajnega program namenja TOZD C. K. M. v Celju kmetijski mehanizaciji in tovornemu prometu. Kar zadeva kmetijsko mehanizacijo ima C. K. M. na zalogi in razpošilja po vsej državi predvsem drobno mehanizacijo, od traktorja »SAME«, ki ga je mogoče kupiti za dinarje, traktorja »FIAT«, ki je le za devize pa izdelkov znamke Alpina, v katere sodijo na primer mala kosilnica, motorna žaga itd.

Nadalje v istem programu prodaja C. K. M. TEHNOSTROJEVO traktorsko prikolico, posebej pa je treba opozoriti na MALO traktorsko prikolico, ki jo je mogoče z nekaj gibi in prijemi spremeniti za avtomibilsko prikolico. Poleg tega pa je za kmetijstvo namenjena tudi vrsta izdelkov »TOMOS«, med temi vrtalni stroj za vrtanje lukenj, stabilni benzinski motor, benzinske črpalke itd.

Za tovorni promet pa ima TOZD C. K. M. na voljo vozila »TAM« iz Maribora z vsemi dodatki karoserijske nadgradnje, nadalje Tehnostrojeve kamionske prikolice od eno do sedmih ton nosilnosti.

Razen tega je prevzel TOZD C. K. M. na skrb tudi zalogo rezervnih delov za tovorno vozilo »Škoda«, v njegovi lasti je depo v Trnovljah, ki se bo polagoma razvil v trgovino za odkup in prodajo rabljenih avtomobilov.

Dobro si zapomnite — odslej specializiran TOZD podjetja SLOVENIJA-AVTO — TOZD C. K. M. s sedežem v Celju na Miklošičevi cesti 2, telefon: 24-200, telex 33-622 Avtomo Celje.

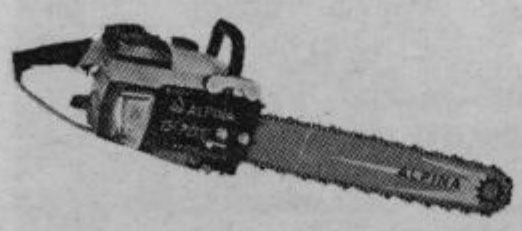

UČENCI POZOR!

INDUSTRIJA TEHTNIC IN FINOMEHANIKE »LIBELA« CELJE

SPREJME V UK

večje število učencev za naslednje poklice:

1. **MEHANIK ali STROJNI KLJUČAVNIČAR**
2. **ORODJAR**
3. **STRUGAR**
4. **REZKALEC**

Učenci prejmejo v

I. letniku nagrado za praktični pouk 600.—
II. letniku nagrado za praktični pouk 700.—
III. letniku nagrado za praktični pouk 850.—

Poleg tega prejmejo nagrado odvisno od učnega uspeha plus največ 20 odstotkov.

Vsako leto so učenci upravičeni na regres v višini 1.100.— din in mesečno 200.— din v vrednostnih bonih za malico.

V času učne dobe je vsak učenec upravičen na dve delovni obleki.

Učenci imajo za praktični pouk udobno opremljene prostore s svojim stalnim inštruktorjem. Med učno dobo lahko preusmerijo poklic v okviru razpisanih profilov, če ugotovijo, da prvotna odločitev ne ustreza njihovim sposobnostim.

Prijave na predpisanem obrazcu pošljite takoj v splošni sektor LIBELE, Opekarniška 2. (Obrazci so na razpolago v knjigarnah.) Kolekov ni potrebno prilagati!

Skupnost otroškega varstva Celje, Gregorčičeva 6/II.

Strokovna služba za SIS otroškega varstva Celje za obč. skupnost socialnega skrbstva Celje in za obč. skupnost socialnega varstva Celje

razpisuje delovno mesto:

RAČUNOVODJE SIS

POGOJI:

višja šola ustrezne smeri in 5 let prakse v finančno računovodski službi.

Dohodek po samoupravnem sporazumu.
Stanovanja ni.
Nastop službe takoj.
Prošnjo s potrebnimi dokazili in življenjepisom pošljite razpisni komisiji skupnosti otroškega varstva Celje, Strokovna služba, Celje, Gregorčičeva 6/II. do 10. julija 1975.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

Gozdno gospodarstvo Celje

Odbor za družbene in kadrovske zadeve

razpisuje za šolsko leto 1975/76 naslednje:

KADROVSKE ŠTIPENDIJE:

1. **Biotehniška fakulteta — oddelek za gozdarstvo** — 1 štipendija
2. **Gozdarska tehniška šola** — 1 štipendija
3. **Srednja ekonomska šola ali Ekonomska fakulteta** — 1 štipendija

Nekolkovani prošnji za štipendijo (Obr. 1,65) je treba priložiti:
— prepis zadnjega spričevala
— potrdilo o dohodkih obeh staršev

Kandidati naj pošljejo navedene dokumente v roku 10 dni od objave na naslov: Gozdno gospodarstvo Celje — Kadrovsko splošni sektor, Ljubljanska cesta 13.

OBVESTILO

Oddelek za notranje zadeve občine Celje obvešča vse lastnike ukradenih koles, koles s pomožnim motorjem, mopedov ter izgubljenih predmetov, da so se našla naslednja prevozna sredstva in predmeti:

1. Tomos AON, kovinsko srebrne barve, štev. mot. 818919, štev. okv. ni znana. Najden v Ipavčevi ulici 22. 4. 1975 v bližini tovarne Žičnica. Lastnik ni ugotovljen.
2. Tomos avtomatik, plave barve, štev. mot. 484369 dvomljive štev., ker niso razločno vidne, štev. okv. 702835. Najden nekje na Ostrožnem v mesecu marcu tega leta. Lastnik ni ugotovljen.
3. Tomos avtomatik, oranžne barve, štev. mot. 274009, štev. okv. ni. Najden v bližini Levca ob glavni cesti 17. 2. 1975. Lastnik ni ugotovljen.
4. Tomos avtomatik, oranžne barve, štev. mot. in okv. 047947. Najden na dvorišču Delavske ulice št. 12 v Celju 6. 1. 1975. Lastnik ni ugotovljen.
5. Moped Tomos T-11, sive barve, štev. mot. 625104 in okv. 165943. Najden na Lopati v jarku ob cesti 9. 9. 1974. Lastnik ni ugotovljen.
6. Tomos avtomatik, rdeče barve, štev. okv. 059906, štev. mot. ni znana. Najden v gozdu v Pečovniku 3. 12. 1974. Lastnik ni ugotovljen.
7. Tomos avtomatik, modre barve, štev. okv. in mot. 164595. Najden ob ograji podjetja Ključavničarstvo Celje 20. 11. 1974. Lastnik ni ugotovljen.
8. Tomos avtomatik, rdeče barve, štev. okv. 010356, štev. mot. ni znana. Najden na tržnici v Linhartovi ulici 4. 8. 1974. Lastnik ni ugotovljen.
9. ROG pony-expres, zelene barve, nečitljiva štev. okv. in mot. Brez prednjega blatnika. Najden na Hudinji v mesecu februarju tega leta. Lastnik ni ugotovljen.
10. ROG pony-expres, belo-oranžne barve. Lastnik Borka KOSIČ iz Mirne poti št. 6. Kljub večkratnemu pozivu naj si pride ponj, ker je bil udeležen v prometni nesreči, po njega ni prišel, zato vam ga dostavljamo. Pri nas je že od 20. 2. 1975.
11. Motorno kolo PUCH, rdeče barve, štev. mot. in okv. 1929471, brez reg. tablice. Najden v bližini kmeta Piška na Teharski cesti na travniku. Lastnik ni ugotovljen. Najden 24. 9. 1974.
12. Tomos avtomatik, rdeče barve, štev. mot. in okvirja 162112. Najden v Majstrovi 2 v Celju 12. 3. 1975. Lastnik ni ugotovljen.
13. Moped Tomos 14 TLS, rdeče barve, štev. okv. in mot. 863097. Najden v mestnem parku v Celju 16. 4. 1974, popolnoma demontiran, brez kolesa in drugih delov. Lastnik Ivan STANKO iz Šlandrovega trga št. 30 v Žalcu. Dvakrat obveščen in ni hotel priti po njega.
14. Moped Tomos 14 TLS, rdeče barve, štev. okv. in mot. 874310. Najden Cesta na Ostrožno št. 66 ob hiši 14. 3. 1975. Lastnik ni ugotovljen.
15. Kuhinjski element Gorenje,
16. 10 kom. uvoženih locnih žag,
17. prazna karirasta potovalka na zadrgo,
18. rjava vetrovka, podložena s krznom,
19. tanka rjava vetrovka, izdelek MURA,
20. ženski zelen plašč, izdelek BEKO,
21. 106 kom. linolej ploščic, rjave barve za tla,
22. karirasta potovalka, polna umazanega perila (raznega),
23. en večji paket električnega materiala, okoli 800 kom. (vložkov),
24. en par rjavih drsalnih čevljev,
25. dva omota debelejše vrvi,
26. ena večja vreča jute za gradbeništvo,
27. 27 kom. trožilnega el. kabla z vtičnikom. Kabli so dolgi 1,60 m,
28. 1 kom. fotografski aparat ZORKI 3-C v rjavem usnju,
29. rjava skajasta potovalka z umazanim perilom,
30. rjava skajasta potovalka na zadrgo, z umazanim perilom,
31. ena rola strešne lepenke,
32. vetrobransko steklo s tesnilom od fiat 750,
33. 200 kom. konzerv SARDINE,
34. složljiv ležalni stol za sončenje,
35. en par črnih gumijastih škornjev in
36. več drugih manjših predmetov.

Ogled najdenih predmetov je možen vsak dan od 8. do 10. ure pri oddelku za notranje zadeve občine Celje.

Iz pisarne oddelka za notranje zadeve

Svet delovne skupnosti

Osnovne šole Kozjanski odred Planina pri Sevnici

razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

UČITELJA telesne vzgoje — PRU ali P — nedoločen čas

VZGOJITELJICE za vodstvo male šole — vzg. ali U — nedoločen čas

TAJNICE — ADMINISTRATORJA — nedoločen čas

Stanovanj ni. Razpisi veljajo do zasedbe delovnih mest. Nastop službe s 1. 9. 1975.

POVABILO

k sodelovanju pri oblikovanju programa kulturnih dejavnosti občine Celje za leto 1976

Izvršilni odbor Kulturne skupnosti občine Celje javno vabi kulturne zavode, društva, umetniške skupine, kulturno prosvetne organizacije, krajevne skupnosti, organizacije združenega dela, družbenopolitične organizacije, njihove samoupravne organe, delegacije in posameznike, da sporočilo predloge za program kulturnih dejavnosti v letu 1976.

Izvršilni odbor Kulturne skupnosti občine Celje posebej poziva:

1. ZAVODE S PODROČJA KULTURNIH DEJAVNOSTI, da sporoče natančne predloge programov za leto 1976 oziroma natančne predloge programov za sezono 1975/76 in okvirne predloge programov za sezono 1976/77, opremljene z naslednjimi utemeljitvami:

— idejna in estetska zasnova ter usmeritev predlaganega programa in njegovo konkretno uresničevanje,

— finančni načrt za izvedbo predloženega programa z vso zahtevano specifikacijo;

2. OBČINSKO ZVEZO KULTURNO PROSVETNIH ORGANIZACIJ, da sporoči program svoje osnovne dejavnosti in posebnih akcij, utemeljen z naslednjimi podatki:

— idejno izhodišče osnovne dejavnosti in organizacije posameznih akcij z natančnim opisom programirane dejavnosti,

— število redno in honorarno angažiranih delavcev pri realizaciji programa in

— finančni načrt za izvedbo predloženega programa posebej za osnovno dejavnost organizacije in posebej za vsako od predloženih akcij (po društvih in zvrsti kulturne dejavnosti).

3. STALNE KULTURNE AKCIJE, da sporoče predloge programov za leto 1976 oziroma predloge programov za sezono 1975/76 in okvirne predloge programov za sezono 1976/77, opremljene z naslednjimi utemeljitvami:

— idejna in estetska zasnova predlaganega programa in njegovo konkretno uresničevanje,

— število redno ali honorarno angažiranih delavcev pri izvedbi programa,

— napoved lastnega dohodka za leto 1976 in prikaz virov in

— finančni načrt za izvedbo predloženega programa.

4. LJUBITELJSKA DRUŠTVA IN KULTURNO UMETNIŠKE SKUPINE, da sporoče svoje predloge za kulturno dejavnost v letu 1976, opremljene z naslednjimi utemeljitvami:

— idejno estetsko zasnovo in usmeritev predlaganega programa s prikazom družbenega pomena dejavnosti,

— število sodelavcev pri izvedbi programa (posebej redno ali honorarno angažirane),

— napoved lastnega dohodka za leto 1976 in prikaz virov in

— finančni načrt za izvedbo predloženega programa.

5. ORGANIZACIJE ZDRUŽENEGA DELA S PODROČJA OBČINE, da sporoče svoje predloge za kulturno dejavnost v okviru delovne organizacije, opremljene z idejno zasnovo in finančnim načrtom, kot tudi predloge za programe kulturnih dejavnosti v letu 1976.

6. KRAJEVNE SKUPNOSTI S PODROČJA OBČINE, da sporoče svoje predloge za kulturno dejavnost v okviru krajevne skupnosti, opremljeno z idejno zasnovo in finančnim načrtom, kot tudi predloge za programe kulturnih dejavnosti v letu 1976 v občini.

V vseh predlogih za kulturne akcije je treba sporočiti tudi akcije, ki naj bi jih sofinančirala kulturna skupnost Slovenije.

Celovito oblikovane predloge je treba poslati na naslov: Kulturna skupnost občine Celje, Muzejski trg 1, najkasneje do 15. 8. 1975.

IZVRŠILNI ODBOR KULTURNE SKUPNOSTI OBČINE CELJE

ljubljanska banka

Na letni oddih ob morju s hranilno knjižico Ljubljanske banke

S hranilno knjižico Ljubljanske banke lahko odslej dvigate do 3.000 dinarjev dnevno in neomejeno vlagate tudi pri vseh poštah v navedenih krajih od Savudrije do Metkovića in pri vseh poslovnih enotah Investiciono komercijalne banke Split.

POŠTE V KRAJIH:

1. Babindub
2. Baderna
3. Bakar
4. Bakarac
5. Bale
6. Barban
7. Bašćanska Draga
8. Baška
9. Belej
10. Beli
11. Benkovac
12. Betina
13. Bibinje
14. Biograd
15. Bjelina (Dalmacija)
16. Boljun
17. Boraja
18. Božava
19. Brbinj
20. Bribir
21. Bribirske Mostine
22. Brioni
23. Brod Moravice
24. Brod na Kupi
25. Brseč
26. Brtonigla
27. Buje
28. Buzet
29. Cerovlje
30. Cres
31. Crikvenica
32. Crni Lug
33. Čabar
34. Čavle
35. Delnice
36. Dobrinj
37. Dramalj
38. Drivenik
39. Drniš
40. Djevrske
41. Ervenik
42. Fažana
43. Filip Jakov
44. Fužine
45. Galižana
46. Gerovo
47. Goli Otok
48. Golubić
49. Gračišće
50. Grižane
51. Grožnjan
52. Hreljin
53. Ičići
54. Ilovik
55. Ist
56. Jablanac
57. Jadranovo
58. Jelenje
59. Jezera
60. Jurdani
61. Jurjevo
62. Kali
63. Kanfanar
64. Kaprije
65. Karin
66. Karlobag
67. Karojba
68. Kastav
69. Kaštelir
70. Kistanje
71. Klana
72. Klenovica Žrnovica
73. Knin
74. Kolan
75. Koromačno
76. Kosovo
77. Kostrena
78. Kraljevica
79. Krapanj
80. Krasica
81. Krasno Polje
82. Krivi Put
83. Križišče
84. Krk
85. Krnica
86. Kršan
87. Kukljica
88. Kupjak
89. Kuželj
90. Labin
91. Lanišće
92. Ledenice
93. Lič
94. Livade
95. Lokve
96. Lopar
97. Lovran
98. Lovreč
99. Lozovac
100. Lukoran
101. Lukovo
102. Lukovo Šugarje
103. Lun
104. Lupoglav
105. Mali Lošinj
106. Malinska
107. Marčana
108. Martinšćica
109. Matulji
110. Medulin
111. Medveja
112. Molat
113. Mošnjan
114. Moćenička Draga
115. Motovun
116. Mrkopalj
117. Mune
118. Murter
119. Nedešćina
120. Nerezine
121. Nevidjane
122. Nin
123. Njivice
124. Novalja
125. Nova Vas
126. Novigrad (Dalmacija)
127. Novigrad (Istra)
128. Novi Vinodolski
129. Obrovac
130. Oklaj
131. Olib
132. Omišalj
133. Opatija
134. Oprtalj
135. Padjene
136. Pag
137. Pakoštane
138. Pašman
139. Pazin
140. Perković
141. Petrćane
142. Pićan
143. Pirovac
144. Plavno
145. Plešce
146. Plomin
147. Podpićan
148. Polača
149. Polača kod Knina
150. Poličnik
151. Poreč
152. Porozine
153. Posedarje
154. Povljana
155. Praputnjak
156. Preko
157. Premantura
158. Premuda
159. Prezid
160. Pridraga
161. Primošten
162. Privlaka (Dalmacija)
163. Prvić Luka
164. Pula
165. Punat
166. Rab
167. Rabac
168. Radučić
169. Raša
170. Rava
171. Ravna Gora
172. Ražanac
173. Rijeka
174. Roč
175. Rogoznica
176. Rovinj
177. Ružić
178. Sali
179. Savudrija
180. Selce
181. Senj
182. Senjska Draga
183. Sestrunj
184. Silba
185. Siverić
186. Skrad
187. Skradin
188. Slum
189. Smilčić
190. Stankovci
191. Starigrad
192. Starigrad Paklenica
193. Strmica
194. Sukošan
195. Susak
196. Sveti Petar u Šumi
197. Svetvinčenat
198. Šapjane
199. Šepurine
200. Šibenik
201. Šilo
202. Široke
203. Škrljevo
204. Šmrika
205. Šušnjevica
206. Tar
207. Tijesno
208. Tinjan
209. Tkon
210. Tribalj
211. Tribanj Kruščica
212. Tribunj
213. Trget
214. Tršće
215. Ugljan
216. Umag
217. Unešić
218. Unije
219. Veli Iž
220. Veli Lošinj
221. Veli Rat
222. Vinjerac
223. Vir (Dalmacija)
224. Viškovo
225. Višnjan
226. Vižin ada
227. Vodice
228. Vodnjan
229. Vrata
230. Vratnik Melnice
231. Vrbnik
232. Vrsar
233. Vrsi
234. Zadar
235. Zaton
236. Zemunik
237. Zlarin
238. Zlobin
239. Ždrelac
240. Žegar
241. Žirje
242. Žman
243. Žminj

IKB SPLIT

v krajih:

1. Biograd
2. Blato
3. Cista Provo
4. Drniš
5. Drevno
6. Gradac
7. Hvar
8. Imotski
9. Jelsa
10. Kaštel Novi
11. Knin
12. Korčula
13. Livno
14. Ljubuški
15. Makarska
16. Metković
17. Mostar
18. Omiš
19. Posušje
20. Sinj
21. Solin
22. Split
23. Stari Grad
24. Sućuraj
25. Supetar
26. Trilj
27. Trogir
28. Vela Luka
29. Vrgorac
30. Vis
31. Zadar

Vsem občanom občine Laško

ISKRENO
ČESTITAMO
ZA PRAZNIK
2. JULIJ

SKUPŠČINA OBČINE LAŠKO
SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI LAŠKO
OBČINSKA KONFERENCA SZDL LAŠKO
OBČINSKI KOMITE ZKS LAŠKO
OBČINSKI SINDIKALNI SVET LAŠKO
OBČINSKI ODBOR ZVEZE ZDRUŽENJ BORCEV NOB LAŠKO
OBČINSKA KONFERENCA ZSMS LAŠKO
OBČINSKI ODBOR ZRVS LAŠKO

INDUSTRIJA VOLNENIH IZDELKOV

· volna · LAŠKO

čestita ob občinskem prazniku — 2. juliju — vsem svojim poslovnim prijateljem in občanom občine LAŠKO

Gradbeno industrijsko podjetje
»INGRAD« — n. sol. o. — Celje,
Ljubljanska cesta 16

razpisuje za šolsko leto 1975/76 naslednje

ŠTIPENDIJE:

2 štipendiji na fakulteti za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo — gradbena smer,
1 štipendijo na ekonomski fakulteti,
3 štipendije na Tehniški srednji šoli — gradbeni odsek
3 štipendije na Ekonomski srednji šoli,
3 štipendije na Upravno administrativni šoli

Prošnje z opisom dosedanjega šolanja sprejema kadrovsko pravna služba do 15. julija 1975.

PROBLEME DANAŠNJEGA ČASA

ENERGETSKO KRIZO ONESNAŽEVANJE OKOLJA

REŠUJEJO

schiedel — YU — dimniki
schiedel — YU — zračniki
schiedel — YU — jaški za smeti

SCHIEDEL-YU-DIMNIK

— porabi do 40 % manj goriva
— ne onesnažuje ozračja s škodljivimi snovmi

JE OKROGEL: daje boljši vlek, je enostaven pri čiščenju

IMA KISLINOODPORNI ŠAMOTNI VLOŽEK: je odporen proti ognju, kislinam, varen pred zasajevanjem, toplotno obstojen

JE MONTAŽEN: zato varčen pri postavitvi, pri prostoru in cenen

Proizvaja, prodaja, montira, uvaža in izvaža

Proizvodno gradbeno podjetje

GRADNJA ŽALEC

Aškerčeva 4

Enota: Proizvodnja gradbenega materiala
Latkova vas pri Preboldu, tel. 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh **PRODAJALNAH GRADBENEGA MATERIALA** širom po domovini.

Gradbeno industrijsko podjetje

ingrad CELJE

n. sol. o. — Celje,
Ljubljanska cesta 16

sprejme v uk

UČENCE (vajence)

za izučitev v naslednjih poklicih:

30 ZIDARJEV
30 TESARJEV
2 TESARJA — KONSTRUKTORJA
5 ŽELEZOKRIVCEV
2 STAVBNA KLJUČAVNIČARJA
5 STROJNIH KLJUČAVNIČARJEV
6 STAVBNIH KLEPARJEV
4 MONTERJE OGREVALNIH NAPRAV
3 VODOVODNE INSTALATERJE
3 AVTOMEHANIKE
3 ELEKTROINSTALATERJE
5 SOBOSLIKARJEV
4 STAVBNE MIZARJE
1 STRUGARJA

Prošnji za sprejem je treba priložiti:
— rojstni list in
— spričevalo o dokončani osemletki.

Prijave sprejema kadrovsko pravna služba do 15. julija 1975.

voba voba voba voba
voba voba voba voba
voba voba voba voba
voba voba voba voba
voba voba voba voba
voba voba voba voba
voba voba voba voba
voba voba voba voba
voba voba voba voba
voba voba voba voba
voba voba voba voba
voba voba voba voba
voba voba voba voba
voba voba voba voba
voba voba voba voba
voba voba voba voba

voba barva zanesljiva pot do uspeha
sami boste hitro in poceni
olepšali svoj dom

CINKARNA CELJE

MALI OGLASI

IZREDNA PRILOŽNOST — izdelke iz lastne proizvodnje lahko kupite s 5-odstotnim popustom v prodajalni pohištva LESNINA, Celje, Čuprijska 1.

Če pošljete ta oglas na naslov: LESNINA, SJEP, 61000 LJUBLJANA, Parmova 53 (2 M), vam bomo poslali dodatne informacije !

PRODAM

ZASTAVO 750 — spredaj karambolirano, letnik 70, ugodno prodam. Drobnak Stanko, Ostrožno 28-P. Ponikva pri Grobelnem.

FIAT 750 — letnik november 1973, ugodno prodam. Ogled popoldan. Gril Marjan, Dobojska 27, Celje (Hudinja).

FIAT 750, izpraven, poceni prodam ali zamenjam za moped brez izpita. Gumo za tla — Borovo — 25 kv. m zelo poceni prodam. Safran Vinko, Migojnice 32, p. Griže.

OSEBNI avto BMW 1800 — letnik 65, prodam. Šolar Silvo, Trnovlje 223, Celje.

FIAT 1100 R, dobro ohranjen, motor generalno popravljen, prodam. Ogled v soboto popoldan. Jelen Jože, Polzela 68 A. (Dvojček pri železniški postaji).

FIAT 850, special, prodam po rezervnih delih. Ogled vsak dan od 16. ure dalje. Jože Gerčer, Brezno 7, Laško.

AMI 8, letnik 1972, odlično ohranjen, prodam. Informacije telefon 236-47.

UGODNO prodam katrco in dele. Ogled Ljubljanska 62 — Žagar.

NSU princa 1200, karambolitranega, takšnega kot je, ali po delih — prodam. — Jošt Danijel, Trobni dol L, Breze.

PRODAM motorno kolo puch 250. Družmirje 22, Šoštanj.

MOPED TOMOS 15, odlično ohranjen, prodam. Žgur, Čopova 9, telefon 23-485.

PRODAM moped s prikolico »T 14« Štante, Ljubečna 64.

SREDNJEVELIKO novo prikolico za osebni avto prodam. Cena 3.500 din. Ogled možen vsak dan pri Novak, Kompole 81.

TV SPREJEMNIK EI Niš — ugodno prodam. Vprašajte pri Kralj, Vojnik 38-B.

AVTOMATIC v dobrem stanju, prodam. Novačan Branko, Začret 14.

KOZOLEC 14 m dolg, 6 m širok prodam. Leber Martin, M. Dobje 5, Dramlje.

DVOSTANOVANJSKO hišo z gospodarskim poslopjem, hektar obdelovalne zemlje in nekaj gozda zaradi bolezni takoj prodam. Novak Marija, Obrežje 17, Zidani most.

ZELO LEP ŠOTOR (uvožen) za kampiranje — 6 oseb, skoraj nov, prodam. Jelen Ivo, Ljubljanska cesta 33, Celje.

ŠOTOR, malo rabljen, lepo dekoriran, za 3 osebe, prodam. Pod šifro »Modre barve«.

IZREDNA PRILOŽNOST — izdelke iz lastne proizvodnje lahko kupite s 5-odstotnim popustom v prodajalni pohištva LESNINA, Celje, Čuprijska 1.

Če pošljete ta oglas na naslov LESNINA, SJEP, 61000 LJUBLJANA, Parmova 53 (2 M), vam bomo poslali dodatne informacije !

UGODNO prodam rabljeni šotor »Brioni 70« za 4 osebe. Informacije po telefonu 21-964.

SPALNICA novejšega tipa z jogi vložki ugodno naprodaj. Vprašajte na naslov — Vojkova 1 — Otok, v popoldanskem času.

SOBNO OMARO in kredenco, poceni prodam. Zidanškova 25, I. nad. levo, Celje.

RABLJENO kuhinjsko pohištvo s hladilnikom po zelo ugodni ceni prodam. Godec, Store 25.

ČEBELE z čebelnjakom, 7 družin, prodam po ugodni ceni. Lipar, Kompole 84 A.

UGODNO prodam televizor — Drešinja vas 63.

V OKOLICI Dramelj prodam novo klet (vikend). Elektrika, cesta — po želji del vinograda, novi nasad. Šifra »En hribček bom kupil«.

V SAVINJSKI DOLINI prodam na zelo sončni legi gozd, travnik z opuščenim vinogradom in zidanico, vse v izmeri 93 arov. Voda, elektrika na parceli. Primerno za vikend. Rančigaj Antonija, Gomilsko 65.

KOMPLET gradbeno elektro omarico, 200 tm 4 žilnega kabla, 2 kletna okna, 1 vhodna nova macesnova vrata — ugodno prodam. Klančnik Stane, Šmarjeta 27, valilnica, Škofja vas.

PISALNI stroj star 6 mesecev prodam. Čakš, Košnica 58, Celje.

PARCELO 700 kv. m, začasno še nezazidljivo, prodam. Informacije na telefon 23-139.

PLOČEVINASTO OHISJE za prikolico osebnega avtomobila — prodam. Naslov: Petelinšek Adolf, Ulica 29. novembra št. 12, Celje.

1000 kom. monte 16 — ugodno prodam. Turnšek Franc, Cesta v Lokrovec 35, Celje.

GARSONJERO na Otoku — prodam. Ponudbe pod »Čim prej«.

DVOSOBNO stanovanje vseljivo v Celju, prodam. — Vprašati pri Teršek, Škvarčeva 6.

NOVO diatonično harmoniko »Melodija« CFB z 1-letno garancijo prodam. Pod »Zelo ugodno«.

DVONADSTROPNO hišo — novo, vseljivo, z vodo in elektriko ob cesti, prodam. Vprašajte pri Smokrovič Josip, Mirna pot 5 A, Celje.

OBRAČALNIK hoblic, traktorski, prodam. Kramaršek Ivan, Primož 1 a, pošta Šentjur.

GLOBOK otroški vozliček in moped na 4 brzine — prodam. Ogled od 15. do 17. ure. Prešernova 14, Celje — Sevšek.

LEPO OHRANJENO dnevno sobo (mahagoni, visoki sijaj), ugodno prodam. Naraks, Žalec, F. Pohlina 4-III.

DVE VZMETNI žimnici 192 x 84 cm z vložkoma — prodam za 200 din. Kocjančič, Veselova 6-I, Celje.

DVA JUNCA težka 700 kg in brejo kravo (zna voziti) — ugodno prodam. Glinsko 7 A pri Ljubečni.

ZAPOSLITEV

DEKLICO za pomoč v kuhinji in gostilni iščem. Pod »Pridna«.

MLAJŠI upokojenki nudim stanovanje za majhno pomoč pri gospodinjstvu. »Na deželi«.

FRIZERSKO pomočnico — po možnosti znanja moške stroke, sprejmem takoj ali po dogovoru. Jože Novak, Brivec-frizer, Ljubljanska c. 10 B, Novo mesto.

VAJENCA za pleskarsko stroko sprejmem v uk. Filipič Franc, Celje, Tomšičev trg 4.

UČENCA sprejmem — ključavničarstvo Škoflek Viktor, Kersnikova 39, Celje.

IŠČEMO mlado dekle, ki bi imela veselje se zaposliti za opravljanje gospodinjskih in vrtnarskih del. Vrtnarstvo »Turk« Zg. Pobrežje 2, 63331 Nazarje.

KUPIM

AVTO od 1970. l. dalje do 1200 ccm kupim. Godec, Store 25.

MOLZNI STROJ za eno fazo in žetveno napravo na priključek BCS kupim. Ponudnik naj opiše stroj in ceno. Rečica 26, p. Laško.

GARAŽO v Celju kupim. Šifra »Garaža«.

ZDOMEC kupi posestvo do 4 ha veliko v Savinjski dolini. Ponudbe na Novi tednik pod »38 M«.

STANOVANJA

DVE STUDENTKI nujno rabita sobo v Celju. Šifra — »September«.

MLAD PAR išče garsonjero ali enosobno stanovanje v Celju ali bližnji okolici. — Ponudbe pod »September«.

SOBO s posebnim vhodom v centru mesta oddam dvema moškima pod »Opremljena«.

MLADA zakonca iščeta enosobno, neopremljeno stanovanje v okolici ali centru Šentjurja ali Celja. Ponudba pod »Brez otrok«.

NUJNO iščem opremljeno sobo v Celju ali okolici Celja. Pod oznako »Nagrada«.

MLADO dekle nujno išče sobo v Celju — lahko neopremljeno. »Pomoč pri gospodinjstvu«.

MIRNO dekle išče skromno sobico, če mogoče v centru mesta. Pismene ponudbe pod »Nujno«.

NUJNO iščem opremljeno sobico. Ponudbe pošljite pod »Mirna in skromna«.

MLADA zakonca iščeta stanovanje v okolici Žalca ali v centru Celja. Ponudbe pod »Nujno«.

SOCIALNA DELAVKA išče sobo, tudi prazno. V Celju ali v okolici. Ponudbe pod »Zaposlitev«.

ZAKONCA brez otrok iščeta v Celju sobo in kuhinjo s souporabo kopalnice. Plačava solidno (po dogovoru) lahko tudi vnaprej. Jelka Pantelič, Kovinotehna tel. 239-71 int. 447 ob delavnikih od 6. do 14. ure.

IŠČEM opremljeno ali neopremljeno sobo v Celju ali v okolici Celja. Pišite pod šifro »Poštena«.

STUDENTKA išče opremljeno, ogrevano sobo za šolsko leto 1975-76. Gogala Magdalena, Stanetova 20 — Celje.

RAZNO

MLADA zakonca gresta na kmetijo. Ponudbe pod »Možnost dedovanja«.

DRUŽINO za skupno taborenje na morju po 20. juliju iščemo. Stanovanje 5, Tkalska 5, popoldne.

LJUBITELJI cvetja — nudimo vam podtaknjence plemenitih krizantem. Vrtnarstvo Turk, Zg. Pobrežje 2, Nazarje.

AVTO-MOTO društvo Šlander Celje prične v ponedeljek, 30. junija 1975 tečaj cestnoprometnih predpisov. Prijave sprejema avtomoto društvo Šlander, Celje, — Ljubljanska 37, vsak dan do 18. ure, ob sobotah do 12. ure. Vabljeni!

PIŠČANCE rjave, bele-težke, rjave grahaste, do enega tedna starosti po 5 din, dobite vsak dan do avgusta na trgu v Celju in na domu. Valilnica Vinter, Lopata 55, Celje.

PERUTNINARJI! Predno se boste odločili za nakup samih jarčk, se odločite za jarčke, ki nosijo svetovni rekord pri nesnosti jajc — pod garancijo 265 kom. letno. Le jarčke pasme Loman super broun — temno rjave, katere dobite vsak dan — razen torka in četrtka od 1 tedna starosti dalje v valilnici Šmarjeta — Škofja vas pri Celju. Za obisk se priporočamo.

ZIDARSKI mojster nudi usluge za vsa zidarska dela v Celju in okolici. Izdela fasade, polaga tlak in drugo — po zelo dostopnih cenah. Naslov: Bitič Redžep, Šlandrov trg 7, Žalec. Oglasite se samo zvečer od 20. ure dalje.

OPRAVIČUJEM se tov. M. K. iz Celja, ker nisem dospel 18. 6. 1975 od 8. do 10. ure na določeni kraj in jo prosim naj se mi ponovno javi.

MIREN kmečki fant želi spoznati dekle mirne narave od 20 — 25 let. Sem nekadilec. Odgovoril bom samo na polni naslov s fotografijo. Pod šifro »Zeleno zlato«.

DRAVSKE ELEKTRARNE MARIBOR

kovinski obrat ELKOV Laško

Vsem občanom občine LAŠKO in poslovnim sodelavcem čestitamo ob občinskem prazniku — 2. juliju.

POVEČANA PROIZVODNJA OMOGOČA ZA 12% NIŽJE PROIZVODNE CENE ZA

- okna
- omarice za PVC rolete
- notranja vrata
- zidne podboje

EDINSTVENE PREDNOSTI STAVBNEGA POHIŠTVA VAŠE JELOVICE

- kvalitetne surovine
- sušenje v avtomatskih komorah
- kvalitetni impregnacijski materiali in lepila
- dobro tesnenje
- pokrito enoročno okovje za vertikalno in horizontalno odpiranje
- kontrola in testiranje na lastni ALCO napravi
- zaščitna embalaža

PRIJATELJU – ŠIROKO ODPRTA
NEPOKLICANEMU – ČVRSTO ZAPRTA
OKNA IN VRATA – JELOVICA

JELOVICA

POSLOVALNICA – ŠKOFJA LOKA, KIDRIČEVA 58

merx kava

izbrana za vas

TV SPORED

NEDELJA, 29. 6.
8.40 Poročila (Lj)
8.45 J. Semjonov: 17 trenutkov pomladi — nadaljevanje in konec (Lj)
9.52 Barvna propagandna oddaja (Lj)
9.55 Otroška matineja: Ribev kolaček — oddaja iz serije Japonske lutke, Vrančeve dogodivščine, Egipt za časa Tutankamona (Lj)
10.55 Mozaik (Lj)
11.00 Ljudje in zemlja (Lj)
12.00 Poročila (do 12.05) (Lj)
Nedeljsko popoldne:
Propagandna mediga
15.00 Svetovno prvenstvo v kajaku (Sk)
17.45 Poročila
17.50 Reuter poroča — ameriški film (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 G. Mihić: Djavolje merdevine — oddaja TV Beograd (Lj)
20.45 Karavana: Hrvatsko Zagorje (Lj)
21.15 Športna reportaža (Zg in Novi Sad)
21.55 TV dnevnik (Lj)
22.15 Športni pregled (Zg)

PONEDELJEK, 30. 6.
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Pesivec do 16.55) (Bgd)
17.50 Obzornik (Lj)
18.00 L. Subodočan: Medvedek na obisku (Lj)
18.15 Barvna risanka (Lj)
18.25 Mozaik (Lj)
18.30 Od zore do mraka: Zgodba o inženirih (Lj)
19.00 Odločamo (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 Propagandna oddaja (Lj)
20.05 B. Behan: Obešenec — drama TV Beograd (Lj)
21.10 Kulturne dragoceže (Lj)
21.40 Mozaik kratkega filma (Lj)
TV dnevnik (Lj)

TOREK, 1. 7.
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Pesivec do 16.55) (Bgd)
17.55 Obzornik (Lj)
18.05 Na črko, na črko — barvna oddaja (Lj)
18.35 Ikebana: Uvodna oddaja o japonskem načinu aranžiranja cvetja (Lj)
18.40 Mozaik (Lj)
18.45 Egipt za časa Tutankamona — barvna oddaja (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Pogovor o . 30 let OZN (Lj)
20.55 Propagandna oddaja (Lj)
21.00 R. M. du Gard: Thibaultovi — barvna nadaljevanka (Lj)
21.45 TV dnevnik (Lj)

SREDA, 2. 7.
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Pesivec do 16.55) (Bgd)
18.00 Obzornik (Lj)
18.10 Vrančeve dogodivščine — barvni film (Lj)
18.35 Mozaik (Lj)
18.40 Mladi za mlade: Ljutomer (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Propagandna oddaja (Lj)
20.55 Gorenje novosti — propagandna oddaja ((Lj)
22.00 Miniature: Silvester Komelj — barvna oddaja (Lj)
22.15 TV dnevnik (Lj)

ČETRTEK, 3. 7.
16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Pesivec do 16.55) (Bgd)
18.05 Obzornik (Lj)
18.15 Mozaik (Lj)
18.20 Vzpon človeka — barvna serija (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 E. Panitz: Sedem ljubezni Done Juanite — nadaljevanje in konec (Lj)
21.25 Kam in kako na oddih (Lj)
21.35 Četrtkovi razgledi: Koroška v NOB (Lj)
22.05 Zagrebški bienale: Zbor švedskega radia (Lj)
22.35 TV dnevnik (Lj)

PETEK, 4. 7.
9.00 Poročila (Lj)
9.05 S pesmijo v praznik (Lj)
9.35 Zbor pionirjev v Ajdovščini (Lj)
10.15 Vojaška parada ob dnevu zmage — barvni posnetek (Lj)
Poročila (Lj)
14.00 Wimbledon: Tenis, finalna tekmovanja žensk posamezno (EVR)
18.00 Poročila (Lj)
18.05 Veseli tobogan: Svica (Lj)
18.35 Mozaik (Lj)
18.40 Partizanska romanca (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski notranjepolitični komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 Varnostna služba zapira obroč (Lj)
21.40 625 (Lj)
22.00 TV dnevnik (Lj)

SOBOTA, 5. 7.
13.40 625 — ponovitev (Lj)
14.00 Wimbledon: Tenis — barvni prenos finalnih tekmovanj moških (EVR)
16.00 Atletsko državno prvenstvo posameznikov — prenos (Sa)
18.00 Barvna risanka (Lj)
18.05 Obzornik (Lj)
18.35 Mozaik (Lj)
18.20 Razbojniki na plesu — barvna serija Janošik (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar (Zg)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Iz del Jože Horvata (Zg)
20.30 Melodije Jadrana — Split 75 — prenos (Zg)
21.40 Barvna propagandna oddaja (Lj)
21.45 Kojak — serijski barvni film (Lj)

DEŽURNI ZDRAVNIKI

SLOVENSKE KONJICE
Sobota, 28. junija dr. Anka Kolar; nedelja, 29. junija dr. Božo Pahljina

ŠMARJE PRI JELŠAH
Sobota, 28. junija in nedelja, 29. junija dr. Bogdan First

ŽALEC
Sobota, 28. junija in nedelja, 29. junija dr. Andrej Ločniškar

KINO

UNION: do 30. angleški barvni film »Izsiljevanje« ob 20. uri, ob 16. in 18. uri pa slovenski barvni film »Čudoviti prah«, od 1. julija dalje jugoslovanski film »Sol«

METROPOL: do 30. junija ameriški Barvni film »Cahill — šerif USA«, od 1. julija dalje ameriški film »Veseli kratki stik«

DOM IN LETNI KINO: do 27. junija ameriški barvni film »Kje je pot na fronto?«, od 28. do 30. junija italijanski barvni film »Blaznost«, od 1. julija dalje ameriški barvni film »Mali, veliki mož«

PROMETNE NESREČE

ZAPELJAL JE V JAREK

FRANC UMRET, 19, iz Andraža je pripeljal z osebnim avtomobilom iz smeri Slovenj Gradca v vas Selo pri Velenju in tu zavijal v levo proti betonarni Vegrada. Zaradi neprimerne hitrosti pa ga je zaneslo v dva metra globok obcestni jarek, kjer se je prevrnil na desni bok. Voznik se ni poškodoval, materialno škodo pa so ocenili na 9.000 dinarjev.

SKOZI RDEČO LUČ

MARTIN DERSTVENŠEK, 33, iz Trbovelj je pripeljal po Šaleški cesti v Velenju do semaforiziranega križišča s Celjsko cesto in čeprav je gorela na semaforju rdeča luč, zapeljal v križišče in zavil v levo proti Celju. Od tu pa je pripeljala z osebnim avtomobilom IVANA HRIBER, 18, iz Velenja, ki je sicer zavirala, vendar nesreče ni uspela preprečiti. Poškodovala sta se sopotnik v Derstvenškovem avtomobilu in sopotnik v avtomobilu Hriberjeve, škode pa je za 15.000 dinarjev.

V OVINKU NARAVNOST

NIKOLAJ SKAMEN, 30, iz Celja je vozil skozi Pristavo in v ovinku zapeljal kar naravnost na travnik, po katerem se se 50 metrov prevračal in obstal na kolesih ob potoku. Pri nesreči se je težje poškodovala sopotnica DJURDJA LAMPRET, 18, iz Štor, lažje sopotnica STANISLAVA STRNAD, 19, iz Celja, poškodovan pa je tudi voznik Skamen. Škode na avtomobilu je za 6.000 dinarjev.

PET POŠKODOVANIH

V nepreglednem ovinku v Paki pri Celju sta se srečala voznika osebnih avtomobilov IVAN KOP, 32, iz Velenja in JANEZ ŠERTEJ, 21, iz Mislinje. Ker je vozil Šertelj po levi strani, je prišlo do čelnega trčenja, pri čemer so se težje poškodovali oba voznika ter sopotnika v Kopovem avtomobilu ANTONIJA in JANEZ SLUGA, lažje poškodbe pa ima tudi sopotnica DARINKA KOP. Škode je za 60.000 dinarjev.

DVOJNO TRČENJE

CILKA VIDENŠEK, 37, iz Zadobrove je v Arclinu zavijala v levo. Takrat pa je za njo pripeljal v prekratki varnostni razdalji z osebnim avtomobilom MAKSIMILJAN PLEVNIK, 33, iz Celja, ki je Videnškovo zbil na levo s ceste. Z neprimerno hitrostjo pa je za obema vozil tudi pemški državljan RAKOW JOHANES, 53, ki je zadel v Plevnikov avtomobil. Škode je za 17.000 dinarjev.

Komisija za razpis prostih delovnih mest pri

OKROŽNEM SODIŠČU V CELJU

razpisuje prosto delovno mesto

VODJE RAČUNOVODSTVA

POGOJI:

višja ali srednja šolska izobrazba ekonomske smeri, 2 leti oz. 5 let delovnih izkušenj in 3 mesece poskusnega dela. Stanovanj ni.

Pismene ponudbe, taksirane z 2,00 din upravne takse ter dokazili o šolski izobrazbi in življenjepisom je poslati predsedništvu okrožnega sodišča v Celju v 20 dneh po razpisu.

Prednostna lista upravičencev do stanovanj, zgrajenih iz sredstev enote za družbeno pomoč – vseljiva v mesecu juliju 1975

Zap. št.	Priimek in ime	Bivališče	Št. dr. članov	Stanovanje družb.	Stanovanje privat.	Dob. na dr. čl
1.	GOLEJ Viljem	Plečnikova 29	5	40 m²		735,93
2.	KRISTOVČNIK Danica	Delavska 16	3	16 m²		1090,30
3.	SVENŠEK Jože	Cinkarn. pot 16	5	33 m²		817,41
4.	NOVAK Marija	Pot na Lavo 18	3	28 m²		805,21
5.	APLENC Marija	Teharska 16	2		24 m²	832,96
6.	LAPORNIK Marija	Vrunčeva 4	3	20 m²		842,08
7.	RAJNIS Monika	Trnovlje 168	2		9 m²	917,49
8.	SLEMENŠEK Veronika	C. v Laško 12	3		15 m²	1067,89
9.	SEVŠEK Jože	Prešernova 14	4	11 m²		893,85
10.	FIDLER August	Trnovlje 95/a	4		22 m²	1039,45
11.	LESKOVŠEK Jože	Linhartova 32	3	20 m²		740,94
12.	ŠEKORANJA Franc	Bukovžlak 60	4		34 m²	1031,30
13.	NEŽIC Ana	Cuprijska 4	1	18 m²		1003,48
14.	TIHEC Ana	Cinkarniška pot 16	1	23 m²		1075,36
15.	BRECNIK Lojzka	Medlog 15	1	10 m²		1003,55
16.	KUMER Panika	Mariborska 64	1	19 m²		988,56
17.	IVAČIC Monika	Gregorčičeva 1	2	14 m²		713,80
18.	KAJIC Alojzija	Mariborska 141	2		20 m²	622,59
19.	KUNEJ Edi	Dečkova 2	3	20 m²		478,72
20.	KRAJNC Helena	Zidanškova 20	1		36 m²	1017,48
21.	PIRŠ Marija	Ljubljanska 5	2	20 m²		530,63
22.	PERČIC Jože	Partizanska 57	2		46 m²	720,77
23.	RODOŠEK Elica	Teharje 26	1	17 m²		1001,10
24.	STEGEMON Marjeta	Plečnikova 6	1		16 m²	1002,32
25.	NUNČIČ Anton	Zvezna cesta 14	2		32 m²	723,96
26.	KLJUČARIČ Anton	Mirna pot 8	5		15 m²	653,14
27.	VORŠIČ Franc	Ljubljanska 20	4		16 m²	861,85
28.	PEČNIK Ivanka	Vojnik 35/a	5	40 m²		854,87
29.	OBERŽAN Zofka	Železno 3	3		15 m²	694,31
30.	KENJALO Ilija	Teharska 1	5	lastna baraka		816,78
31.	MANTELJ Katarina	Slomškov trg 4	3	14 m²		890,26
32.	PREMOŽIČ Stjepan	Bezigrajska 10	4		da	585,91
33.	JAVORNIK Ivan	Cinkarniška pot 14	6	30 m²		708,14
34.	ARHANIČ Sanda	Muzejski trg 4	3	27 m²		968,01
35.	KRALJ Janko	Store 12	3	31 m²		1079,31
36.	KRAMPARŠEK Stanko	Store 55	3	34 m²		906,18
37.	FLJAVŽ Ljubo	Store 121	4		20 m²	797,80
38.	NOVAK Stefan	Store 10	5	37 m²		635,57
39.	HODNIK Alojz	Ljubljanska 20	8	47 m²		390,76
40.	ŠIMLER Milan	Podgorje 17	4		da	789,57
41.	OPRESNIK Viktor	Ul. br. Vošnj. 28	3		da	699,09
42.	COMIĆ Smajo	Cankarjeva 8	4		22 m²	717,32
43.	ZALOKAR Frančiška	Zagrad 41	3		8 m²	594,84
44.	AJDNIK August	Bukovžlak 106	6	33 m²		816,69
45.	RAJH Matilda	Prešernova 22	3	15 m²		416,00
46.	LONČAR Milan	Loktrovec 23	3		30 m²	769,96
47.	REBERNAK Martina	Ul. br. Vošnj. 28	4		da	542,29
48.	BURIĆ Franc	Mirna pot 8	4		15 m²	691,50
49.	NEŽMAN Maksimiljan	Malgajeva 18	3	23 m²		988,00
50.	SEKULIĆ Radovan	Bukovžlak 67	6	33 m²		464,59
51.	CVETRAŽNIK Terezija	Dobrova 47	3		29 m²	621,51
52.	GOLJUB Stanislava	Ul. br. Dobrot. 4	4		35 m²	916,00
53.	KRAJNC Bernarda	Pečovnik 65	4		36 m²	891,70
54.	KRIVEC Marija	Dečkova 15	5	12 m²		1095,55
55.	KUKOVIČ Cvetka	Plečnikova 29	4		16 m²	837,26
56.	OVTER Majda	Orožnova 2	4		12 m²	990,67
57.	RAKUŠA Katja	Zidanškova 25	2		16 m²	892,79
58.	GUČEK Rozalija	Lopata 7	4		50 m²	994,19
59.	ZABERL Mihaela	Goriška 8	2		da	807,00
60.	ŠEKORANJA Janez	Bukovžlak 67	4		27 m²	868,12
61.	LADIČ Ana	Podgorje 13	2		12 m²	900,00
62.	ZORKO Vojko	Savinova 9	4		19 m²	957,39
63.	ROMIH Franc	Svetina 22	4		da	578,75
64.	ANTULOVIČ Olga	Šlandrov trg 8	2		6 m²	MD
65.	KRIŽNIK Pavla	Gosposvetska 5	4		10 m²	MD
66.	LEBAN Marjan	Popovičeva 41	3		9 m²	MD
67.	VEŠLIGOJ Leopold	Šmarjeta 70	3		21 m²	MD
68.	SLAPNIK Jožica	Trnovlje 7	3		22 m²	MD
69.	UŽMAH Janez	Laško, Titova 15 a	3		da	MD
70.	KUMER Drago	Kamniška 16	3		da	MD
71.	HUDNIK Milan	T. Večeve 9	3		9 m²	MD
72.	PREVORŠEK Jožica	Delavska 6	3		16 m²	MD
73.	BREMEC Jožefa					ZB NOV
74.	GORENŠEK Julijana					ZB NOV
75.	NOVAK Anton	Babno 10	4		10 m²	1012,17
76.	ZMAJDE Milena	Vrunčeva 29/a	5		36 m²	1005,91

PRIPOMBA: Prednostna lista za 91 vseljivih stanovanj, ki bodo predvidoma zgrajena v začetku meseca decembra 1975, pa bo objavljena naknadno.
LEGENDA: MD = mlada družina, ki namenjeno varčuje

Zoper prednostno listo imajo pravico do pritožbe predlagatelji kot prosilci za stanovanje.

Rok za pritožbe je 8 dni po objavi v tisku. Pritožbo je treba nasloviti komisiji za pritožbe pri zboru delegatov enote za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu Samoupravne stanovanjske skupnosti občine Celje.

ŽG — PODJETJE ZA ELEKTRIFIKACIJO PROG

Odbor za medsebojna razmerja delavcev v združenem delu

razglaša naslednja prosta delovna mesta:

1. **NADZORNIKA** elektronapajalnih postaj za območje od Poljčan do Rač.
POGOJ: elektrotehnik — jaki tok in 5 let delovnih izkušenj

2. **5 KV VZDRŽEVALCEV** elektronapajalnih postaj za območje Poljčane—Rače.
POGOJ: KV elektrikar — jaki tok.

Poskusno delo traja 30 delovnih dni.

Prijave z dokazili o strokovni izobrazbi sprejema Odbor za medsebojna razmerja delavcev v združenem delu Podjetja za elektrifikacijo prog Ljubljana, Prešernova 35, 8 dni po objavi.

SVET KRAJEVNE SKUPNOSTI VOJNIK

razpisuje na podlagi 18. člena Statuta KS Vojnik prosto delovno mesto:

TAJNIKA SVETA KRAJEVNE SKUPNOSTI

Za to delovno mesto se zahteva dovršena ekonomska srednja šola ali tej primerna srednješolska izobrazba s 3-letnimi delovnimi izkušnjami.

ali VKV delavec ustrezne smeri s 5-letno prakso na vodstvenih delovnih mestih v družbeno političnih organizacijah.

Prijave pošljite na Svet Krajevne skupnosti Vojnik.

Osebni dohodek po samoupravnem sporazumu oziroma dogovoru.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

ZBOR LAŠKIH PLANINCEV

V petek so se člani Planinskega društva Laško zbrali na občnem zboru v Humu. Poročila, ki so jih podali predsednik društva, načelnik mladinskega odseka društva in drugi, ter razprave, so nakazale dosežke in težave iz preteklosti ter naloge za prihodnje obdobje. Velike so težave, ki otežkočajo obnovo oziroma dokončanje začetih del v že 20 let stari koči na Šmohorju in kadrovski problemi, zato bo naloga planinskega društva, da se še posebno prizadeva rešiti te probleme. Gost iz Planinske zveze Slovenije, tajnik PD Zabukovica in predstavnika PD Železar Štore so opozorili na povečano medsebojno sodelovanje med društvi.

Mladinskemu odseku društva je upravni odbor društva podelil za 10-letno aktivno delo priznanje. Res je, mladi že delajo več kot desetletje, vendar so svoj odsek ustanovili leta 1965. Mladinski odsek je dosegel lepe rezultate. Njegovi tekmovalci so v orientaciji že dvakrat bili republiški prvaki in sodelovali na državnem tekmovanju (zadnjič leta 1973). Svet šole na Osnovni šoli »Primoža Trubarja« je prav tako za večletno sodelovanje in vzgojo pionirjev-planincev podelil priznanje mladinskemu odseku.

Zbor je bil zaključen s predavanjem, spremljanim z barvnimi diapozitivi, ki jih je posnel Andrej Mavri na izletih v Tatrah v Češkoslovaški, na Olimpu v Grčiji, Triglavu in na poti Laško—Šmohor z okolico.

Na zboru so sprejeli in podprli sklepe, da se še posebej zahvalijo delovnim organizacijam: pivovarni, TIM, komunalnemu podjetju, GG Celje — obrat Laško, ki so kakorkoli pomagale pri dosedanji obnovi koče na Šmohorju. Zahvala gre tudi posameznikom, ki so nesebično in z vsem planinskim zanosom sodelovali pri reševanju vseh težav, mladim pri vzgoji mladine, ki vedno številnejše vstopa v planinsko organizacijo.

Ena od večjih nalog, ki čakajo organizacijo pa je, da se poveže z občinskimi dejavniki samoupravno temeljno telesno skupnostjo ter drugimi, ki so kakorkoli povezani z razvojem planinstva, čuvanjem narave in razvoja gospodarstva, v katerega tudi spada planinstvo.

Z zborom smo tudi počastili 30-letnico osvoboditve Jugoslavije in ob dnevu planincev v septembru bodo podeljena priznanja zaslužnim planincem, ki so s svojim delom pripomogli, da je še danes tako ljudem priljubljena planinska postojanka na Šmohorju ohranjena in da se organizacija vedno bolj krepi in ohranja zdrav duh v zdravem telesu.

P. LAPORNIK

JURE ŠARLAH

LJUBEZENSKA PISMA

Ženska je kakor violina, a na njo je treba znati igrati, ne samo s poljubi, ampak tudi s pismi. Danes ljubezenska pisma niso več tako v modi, kot so bila nekoč. Draga, ljubiva se, predlaga ljubimec, ne preveč romantično, svoji ljubimki in že se prične moderna amorska drama ob zvokih pop glasbe in viskija. Pred 30 leti, ko sem doživljal čudovito mladost, so bila ljubezenska pisma še v modi. Takole so se pričela:

Ti si moj kristal, najdražji biser, enkratni diamant ali oaza sredi puščave, sončni žarek, ki je podoben cvetu lokvanja. Ti si zvezda mojih sanj, večni izvor najžlahtnejše svetlobe sredi asfaltne džungle. Tvoje srce utripa kot vulkan Etna, kadar si v mojem objemu. Poslovilno pismo pa sem zaključil z naslednjimi besedami:

»Odplavala si v valove pozabljenja kot meketajoče jagnje ob poplavi. Tvoje srce je podobno lokvanju, kadar ga žarki mojega srca poljubljajo. Iz dna duše sem ti hvaležen, da sem lahko prvi ljubil tvoje božansko telo. Draga, ti si moj opij, večni žarek sredi teme duha. Moja srčna violina, katera proizvaja božanske zvoke, da moje srce takrat celo vriska. Tvoj pomladanski nasmeh mi poživlja utrip srca. Ko objamem tebe, draga moja, doživljam cvetočo pomlad srca. Ti draga si moja dulcineja, a jaz tvoj nadvse zvesti Don Kihot. Tako so moja ljubezenska pisma bila prava uvertura za premaganje še tako velikega hladilnika ali kitajskega zidu.

Dovolite mi, da še tem čudovitim ženskim bitjem, ki imajo zgornje nadstropje barvito opremljeno s talentom koketnosti, zbiranjem cunjic in pomivanjem posode, posvetim nekaj mojih skromnih aforizmov:

Čas je relativen. Za vročekrvne ljubimce je noč prekratka, za zobobole predolga.

V razkošni postelji se odlično znajdejo tudi siromaki.

Ko bo človeštvo izvolilo Miss genialnosti, bo doseglo svojo popolnost.

Seks revolucija brez seks-bomb bi bila podobna dnevu brez sonca.

V barih ni enakopravnosti, slačijo se samo ženske.

POTEPANJE PO ORIENTU (6)

POZDRAVLJENA TUNIZIJA

Prvi vtisi s potovanja po Orientu se iztekajo. Bralcem sem dolžna pojasnilo, zakaj se je med mojim osemdnevnim obiskom v Turčiji nabralo tako malo osebnih vtisov. V Turčijo sem se napotila z željo, spoznati deželo ter kulturo ljudstva, ki je tako močno vplivalo na našo zgodovino. Prepustila sem se vodičevim besedam, ki jim skraja nisem verjela. Dejal je namreč, da po Istanbulu ni varno tujcem hoditi posamič, zlasti pa ženskam sprehodov ni priporočal. Zato nas je kot disciplinirane kužke vodil od spomenika do spomenika. Pa sem jih kmalu imela dosti in v moški družbi odšla iskat bazar (tržni prostor).

Da sem toliko časa posvetila biserom islamske umetnosti mi ni žal, žal pa mi je za vtise o turški deželi, ker jih je premalo. Za konec jih bom nekaj nadrobila kot žgančke v skledo turške zaostalosti, ki kljub Atatürkovemu prizadevanju drobenclja za Evropo . . .

ZDENKA STOPAR

Vodič je imel prav. Same ženske brez spremstva na ulici Istanbula nisem videl. V gručah so hodile iz koledžev mlada dekleta in to je bil tudi ves ženski svet, ki sem ga srečavala. Da bi katera sama sedela v kavarni? Verjetno bi jo s pogledi pribili na sramotni zid in v večerih, ki jih turški moški svet preživlja po kavarnah pred televizorji, so njihove žene doma. Za nje ni niti trgovin, kjer bi prodajali perilo, čevlje ali obleko za nečimerno žensko publiko. Dolge ulice, polne trgovin z moško konfekcijo in s čevlji, moškimi seveda. Pa sem zapisala že nekje, da haremov ni več, kajne? Je to kaj drugega? Ko sem se zvečer sprehajala v moškem spremstvu sem srečevala velike množice Turkov, ki niso nič sarmantni. Ustavila sem se pred kavarno in gledala televizijski program. Zaostala sem in naenkrat sem postala bolj zanimiva kot oddaja na ekranu. Ženska in ponoči, strašanska nezaslišanost se je zdelo krivonogim Turkom, zato so se obrnili proti meni ter migali, da naj odidem.

Naj zapišem še vtis z restavracije, ki je s pogledom obrnjena proti Dardanelom. Bila je to luksuzna restavracija, vendar sem se v njej počutila neprijetno. Ženska, ki me je v toaleti sprejela, mi je umila roke ter jih tudi obrisala. Za žene, ki smo navajene svobodnega in sproščenega odnosa, je to dokaj neprijetno. Jaz sem se že tako počutila, kljub prijaznosti osebja ter odlične postrežbe.

V Turčiji je že tako, da se lahko naješ za par fičenkov v smrdeči špilunki ali pa drago plačaš evropsko postrežbo in hrano, ki ji pravijo da je evropska. To ni, je pa dobra, a še zdaleč ne taka, kot sem jo jedla kasneje v Tuniziji.

Kdor je želel nekaj domačega, tipično njihovega, turškega, je segel po slaščicah dvomljivega okusa, še bolj dvomljive higiene ali pa je lahko počakal na kosilo, ki so nam ga servirali v Bursi, 100 km iz Istanbula, v sami Aziji. No, potem smo jedli tudi po azijsko; pečena jetra, prelita s kobiljim mlekom. Reči moram, da je tudi vse »pristnežev«, ki so se navduševali nad domačimi specialitetami, minil apetit. Ko pa so nas spravili še v hotelske sobe, kjer so lezle velike mesarske muhe in verjetno je bilo tam tudi domovanje ščurkov, smo imeli azijske udobnosti kmalu dovolj in smo se še isti dan odpravili v naš evropski hotel. Pri tem ne smem pozabiti, da so nas turški otročaji, ki so povsod najbolj prisrčni, ob izstopu iz avtobusa gledali kot satelit, ki je padel z neba. Tu sem tudi videla v črno tuniko odete Turkinje, ki so hitele po opravkih in niso gledale ne na desno ne na levo. Če bi vedela, da je ženska v teh krajih tako občudovan predmet, ki pa mu zamerijo, če si sama ogleda džamijo, se najbrž ne bi podala na tako tvegano pot.

Ko si je naš moški del skupine privoščil prave turške kopeli, žene vanje seveda nismo imele vstopa, sem odšla v park pred džamijo, kjer je bil tudi paviljon z ostanki turških sultanov in njihovih priležnic. Shranjeni so grozno, v velikih in neokusnih krstah. Ko to ravno ugotavljam, me obkoli skupinica fantičev in mi miga naj odidem. Jaz pa — gledam že lahko, si mislim, gorje, kmalu pridejo iz džamije molilci, ki so se klanjali Alahu. S srepimi pogledi so se vpičili vame in hitro sem jo odkurila daleč stran. Naj počivajo v miru ti turški sultani, mene zvedavost že ne bo nikoli več pripeljala mimo.

Izlet v Azijo se je končal srečno, turški vodič pa nam je zameril, ker smo bili preveč »higijenski«.

Še nekaj utrinkov iz največjega bazara na svetu, katerega radij znaša 8 kilometrov na vse strani. Da bi vsega človek prehodil, bi izgubil noge, zato se zaustavljaš tam, kamor te množica vodi. Dolge kače ljudi se tu stekajo iz vsega sveta. Prodaja pa vse, od petletnih fantičkov naprej, ki silijo vate s pornografskimi izveski in literaturo. Ne manjka ne bliščа zlata, ne hašiša, ne krzna, ne starin. Predmeti, dragi in pogrošne kvalitete so poceni, prodajajo pa se v vseh jezikih sveta, tudi v jugoslovanščini. Brbljajo jo otroci — trgovci, dobro pa govore v našem jeziku Turki, ki so po osvoboditvi zapustili našo domovino.

Če bi za konec vtise o Turčiji, predvsem pa o njihovi stari prestolnici Istanbulu strnila v en stavek, bi dejala: prišla, videla in odšla. Pri tem nočem biti krivična do njihovega kulturnega bogastva, ki me je navdušilo, motila pa me je lažarnost in obenem napadalnost dežele, ki svojih osvajalnih teženj ne opusti niti v dvajsetem stoletju.

Zato pa Tunizija, moja naslednja dežela, ki sem jo spoznala s prijetnejše strani, bod' pozdravljena!

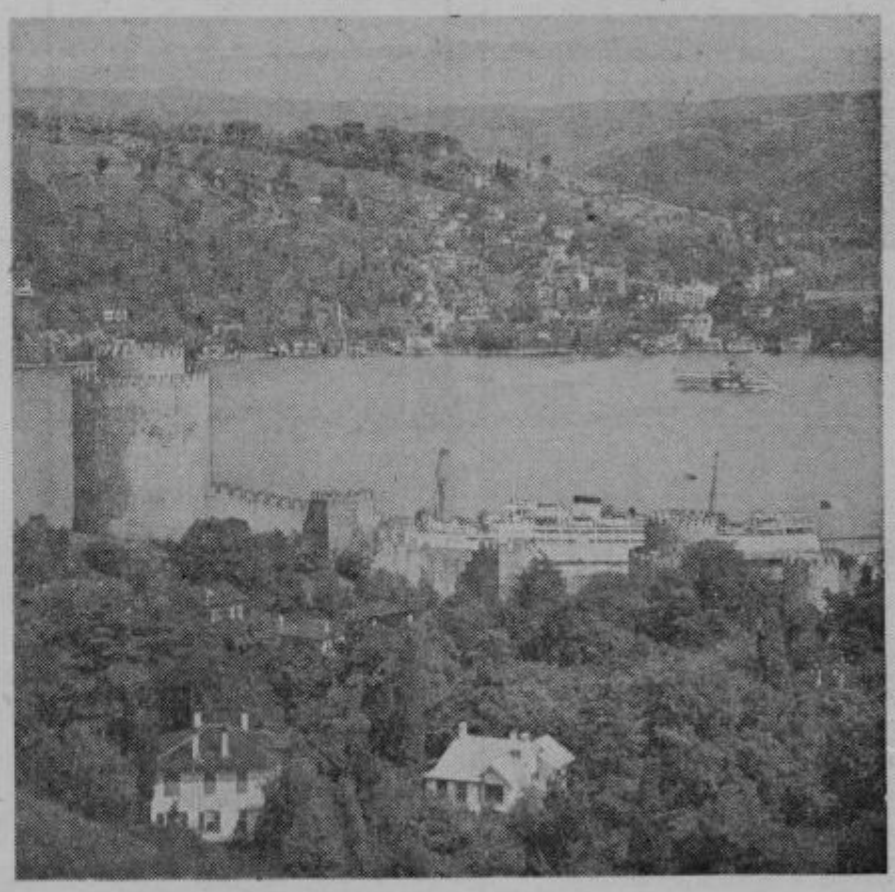

Značilna turška pokrajina. Zbogom!

NOVI tednik 25

NOVI TEDNIK — Glasilo občinskih organizacij Socialistične zveze delovnega ljudstva Celje Laško Slovenske Konjice, Šentjur, Šmarje pri Jelšah in Žalec — Uredništvo: Celje, Gregorčičeva 5, poštni predal 161; Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 10 — Glavni in odgovorni urednik: Bojan Volk, tehnični urednik: Drago Medved — Redakcija: Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milan Seničar, Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Milenko Strašek, Janez Vedenik, Tone Vrabl — Izhaja vsak četrtek — Izdaja ga ČGP »Delo« Ljubljana — Rokopisov ne vračamo — Cena posamezne številke 2 din — Celoletna naročnina 75 din, polletna 37 din. Tekoči račun 50102-601-20012. ČGP »DELO« Ljubljana — Telef. uredništvo 22-369 in 23-105, mali oglasi in naročnine 22-800